

NOVOTEHNA
AUTOMOBIL

NAJBOLJ PRODAJANO VOZILO V EVROPI

NOVI GOLF

PROMOCIJSKI POPUST 5%

OGLED V SALONU METLIKA, ☎ (068) 58 197, 28 066

DOLENJSKI LIST

Št. 33 (2243) • Leto XLIII • Novo mesto, četrtek, 13. avgusta 1992 • Cena: 60 SIT

DOLENJSKI LIST

Delavci naj bi se odrekli stavki

V Svobodnih sindikatih ne misljijo pristati na socialni pakt za vsako ceno — Omejitev plač brez jasnih ciljev pakta in nalog partnerjev ni dovolj

NOVO MESTO — V novomeški občini in na Dolenjskem sploh le slaba petina delavcev prejema plačo po kolektivni pogodbi. Vsí ostali prejemajo manj, maresko še to z zamudo in delom v bonih. V Območni organizaciji Svobodnih sindikatov Novo mesto poudarjajo, da so take razmere slaba osnova za sklepanje tako imenovanega socialnega pakta oz. sporazuma.

S socialnim sporazumom, kakršnega si je zamislila vlada, bi delavci pristali na 30- do 40-odstotno znižanje plač in se odrekli pravic pri stavki kot zadnjemu sredstvu. Omejitev pri plačah, ki pomenjuje ponovno izenačevanje slabih in manj slabih, so tudi edino, kar je v predlogu socialnega sporazuma konkretno določeno. Vse druge naloge partnerjev pri socialnem paktu so določene zelo ohlapno. Kaj počne v paketu, ki naj bi bil obvezujoč, na primer opredelitev, da naj bi Gospodarska zbornica vplivala na plače meneževej? Edina konkretna obveznost Gospodarske zborneice je predlaganje sprememb kolektivne pogodbe. To je za nekoga, ki naj bi bil kot predstavnik lastnikov kapitala eden od treh partnerjev v sporazumu o socialnem paktu, bolj klavrn. Tudi naloge vlade so po mnemu Svobodnih sindikatov preohlapno določene.

V Svobodnih sindikatih so za to, da bi bile s socialnim paktom ali pogodbo nedvoumno določene stranke in njihovo ravnanje, cilji in sankcije. Zahtevajo,

- Oglej si, kakšna je videti ženska, in že poznas njenega moža. (Španski pregor)

- Slovenija se mora za naše pravice boriti predvsem zaradi svoje lastne svobode. (M. Aksentijevič)

- Inflacija je organiziran državni, finančni banditizem. (F. Gradišar)

- Minljivost je kralj med kralji. (Madžarski pregor)

redili za krivca slabega stanja. Tega, slabega stanja namreč, vlada z gasilskimi akcijami tako ne bo mogla popraviti. Sindikat pričakuje predvsem bolj opredeljene cilje gospodarske sanacije. Ocenjuje tudi, da zamrzitev plač ni prava pot za urejanje razmer. Še posebno je to sporno, ker se vlada pred tem sploh ni spustila v pogajanja o spremembah razmerij v kolektivni pogodbi. Delavci zunaj kolektivne pogodbe pa so še naprej plačani za »funkcijo in šikaniranje delavcev«, namesto da bi bilo zanje postavljeno izhodišče in normalno razmerje do drugih plač, potem pa bi jim šel še delež od dobička ali sanacijškega rezultata.

Z. L.-D.

Moja dežela — urejena in čista

Do jeseni bodo ocenjevali vse večje kraje

NOVO MESTO — Pod tem naslovom poteka tekmovanje slovenskih krajev v turizmu, urejanju okolja in gostoljubju. Akcije so se lotili tudi pri Dolenski turistični zvezi. Posebna ocenjevalna skupina, ki jo vodi Alojz Serini, bo do jeseni pregledala vse večje kraje po Dolenski in Beli krajini. Z ocenami od 1 do 5 bo ocenila splošno urejenost kraja, podobo javnih in večjih stanovanjskih zgradb, urejenost javnih parkov, zelenjin in nasadov, podobo in vzdrževanost šolskih zgradb in vrtcev, urejenost kulturnozgodovinskih spomenikov, urejenost pokopališč, stanje prometne urejenosti kraja, pločnikov in prehodov za pešce, parkirišč in avtobusnih postajališč.

Za akcijo »Izbiram najbolj urejen kraj v Sloveniji za leto 1992« bodo prisile v oceno tudi številke, zapisane na ra-

čun gostinskih lokalov v kraju, trgovin in izložb, bencinskih servisov, pošte, gasilskega doma, železniške postaje, urejenost okolice industrijskih in obrtnih objektov, čistoča javnih sanitarij in splošna prijaznost do ljudi. Na koncu bo komisija pregledala in zapisala ocene še za javna kopališča, odgaglišča za odpadke ter za informacijske table, prospekte, vodnike in druge.

Na Dolenskem so se odločili, da bodo nagradili najlepše kraje, tiste, ki bodo do zaslужili, pri predlagali za konkurenco z ostalimi slovenskimi kraji. Organizatorji, Ministrstvo za turizem in gostinstvo in Ministrstvo za varstvo okolja in urejanje prostora Republike Slovenije, objavljata velike nagrade za najbolje ocenjene kraje.

J. P.

V pričakovanju madžarskih podjetnikov

Od 26. do 28. avgusta bo srečanje na Otočcu

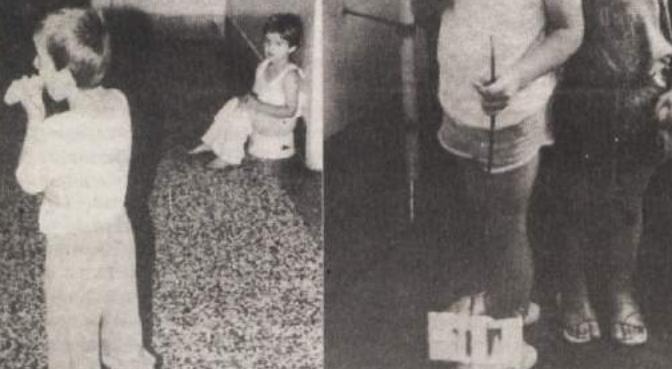
Konec avgusta bodo Slovenijo obiskali madžarski podjetniki. Od 26. do 28. avgusta se bodo na Otočcu srečali s slovenskimi podjetniki. Nekateri bodo nadaljevali začete poslovne stike, ki so bili vzpostavljeni ob obisku na Madžarskem, za druge pa bo to nova priložnost za vzpostavitev poslovnih stikov z madžarskimi in domačimi podjetniki.

Julijski obisk slovenskih podjetnikov na Madžarskem je bil uspešen. Deset podjetij je bilo predpisom pogodbe, osem pa se jej še dogovorja. Ti in drugi udeleženci borze bodo lahko na Otočcu sodelovanje okreplili.

Tudi tokrat bo Združenje zasebnih podjetnikov Dolenske in Bele krajine (DIB), organizator srečanja, pripravilo katalog udeležencev. Konč julija je bil objavljen razpis, na katerega je že zdaj velik odziv. V novomeškem Investu, ki je koordinator projekta — poimenovali so ga Kontakt DIB — bodo prijave zbirali do 10. avgusta.

TELEFONSKA SUŠA

ŠENTJERNEJ — V KS Šentjernej je okoli 1.200 telefonskih priključkov, še najmanj 300 pa je interesentov. Vendar za sedaj nič ne kaže, da bi ti ljudje kmalu dobili telefone. Pošta namreč na Šentjerneško zahteva po novih telefonih priključkih odgovarja, da to ni mogoče, dokler ne bo položen novi međunarodni kabel med Zagrebom in Ljubljano in dokler ne bodo razširili centrale v Novem mestu. To pa naj bi bilo v dveh letih.

JE TO OTROŠTVO? — Reka beguncem kot da nima konca. Po napovedih lahko pričakujemo pravi begunski val šele jeseni. Doslej je domove v Bosni že zapustilo blizu 2 milijona beguncov, 600.000 pa jih še čaka na odhod. V črnomajskih vojašnicah, edinem zbirnem centru za begunce na Dolenjskem in v Beli krajini so ta čas že podrlj šotorje, saj so se begunci iz Hrvaške že vrnili na svoje domove. V stavbi vojašnice sedaj biva skoraj 700 beguncov, med katerimi je kar 329 otrok. Ko se človek sprehaja po pustih hodnikih vojašnice in velikih sobah z železimi posteljamji ter glede na nemocne otroke, katerih očeh sta hkrati veseli v žalost, mu je, da bi prekel vse tiste, ki nimajo toliko sreca, da bi pustili otroštvo otrokom. Toda nekoč se bodo ti otroci morali vrniti na zemljo svojih staršev. Pozabili bodo na strah, zaklonišča in zvok siren, pozabili bodo, da so ostali brez pravega otroštva, toda zločincev in njihovih dejanj se bodo zagotovo za vedno spominjali. (Foto: J. Pavlin)

Naša anketa

Komu zaupati orožje

Ob več tragičnih dogodkih, naj si bodo to prometne ali delovne nešreče ali pa nedavna tragedija v Logu pri Sevnici, kjer je orožje vzel življenje štirih ljudi, seveda oživijo razglabljanja o varnosti, o tem, kaj storiti, da se podobne stvari v bodoče ne bi več dogajale. Zaradi metnih nesreč seveda ne moremo ukiniti prometa, zaradi nepravilnega ravnanja z orožjem seveda ne moremo odvzeti vsega orožja in ga uničiti. Vedno znova se namreč izkaže, da je osnovni vzrok včine neljubilnih dogodkov »človeški faktor«, da je v končni posledici le največ odvisno od človeka, ki so mu nevarne stvari zaupane, da z njimi ravna. In vedno znova ugotavljamo, da gre vozilo, stroj ali puško zaupati le človeku, ki je za ravnanje s temi stvarmi strokovno usposobljen, hrkata pa psihično dovolj stabilen, da izkazanega zaupanja ne bo zlorabil. Nesreča in zlorabe pa se bodo še dogajale, pač zato, ker človek ni stroj, njegova psihika pa je podvržena številnim dejavnikom, na katere ali na kombinacijo katerih se pač odziva po predvidenem vzorcu, lahko pa tudi ne. Nekatere drugačne odzive je možno predvideti, drugih ne. To je tisto, kar nas dela ljudi, ustvarjalne, iščoče, radožive, pa tudi okrutne. Predvsem pa odgovorne.

DUŠAN MILIČ, varnostnik v črnomajskem Lesu: »Ni vseeno, komu zaupati orožje. Tudi mi vratarji bi morali imeti orožje, vendar bi ga jaz uporabil le v samoobrambi, a še takrat bi raju ustrelil v zrak. Morda je tudi vojna v Sloveniji in ostalih delih nekdanje Jugoslavije vplivala na to, da so ljudje bolj militantno nastrojeni. Problem pa je tudi v tem, da imajo ljudje doma najbrž več ilegalno kot legalno pridobljenega orožja. Prvi so bolj nevarni.«

NELI RAVBAR, računalničarka in Krki, Novo mesto: »Od nekdaj sem pacifistka in mislim, da bi tudi naša mala Slovenija lahko meje in red vzdrževala z močnimi policijskimi enotami. Tako pa smo sedaj spet na istem kot takrat, ko smo imeli jugoarmado. Marsikdo živi na račun desetdinnevojne in neredki so prek nje prišli do službe v slovenski vojski. Če so se izkazali v Krakovskem gozdu, še ne pomeni, da lahko nosijo orožje. Vsekakor bi jih morali prej dobro testirati.«

TONČKA KURENT, krojačica z Veselj Gore: »Orožja ne maram. Tudi otrokom ne kupujem takšnih igralk. Moti me, da posedujejo orožje veliki ljudi, tudi takšnih, ki že dolgo niso sposobni za njegovo nošenje. Mislim, da se v zvezi s tem ne ukrepa pravočasno, ampak šele potem, ko se kaj zgodi. Sposobnost za posedovanje orožja bi moral biti večkrat preverjati, tako kot preverjanje voznika izpit, ne bi pa bilo slablo, če bi poostriili kontrolo nad tem, kdo vse ga ima v lasti.«

LADISLAV ARH, kmet iz Kobil pri Leskovcu: »Vskomur ni dati v roke orožja. Če nekdo zaprosi zanj, je prav, da ga dobri, seveda, če je umirjen, bi rekel, zanesljiv. Ne more pa biti tako, da bi lahko imel orožje pri sebi vsakdo, kot na primer cigarete. Predvsem pa bi morali paziti, da ga ne bi imeli pri sebi nevarni ljudje. Če je nekdo prišel do njega med vojno, ga ne bi smel obdržati. Za iskanje skritega orožja je zadolžen policija, toda le kako naj vse prešče.«

MARJAN VLAŠIĆ, podjetnik računalniške tehnologije iz Kočevja: »Orožje po eni strani človeka ščiti, po drugi pa je tudi zelo nevarno. Nekateri ljudje ga potrebujejo in mislim, da bi ga morali dobiti vsi, ki bi za to navedli dovolj tehten razlog. Vendar pa bi morale določene službe pred izdajo dovoljenja preveriti človekove psihične in sociološke sposobnosti za nošenje orožja. Prav tako pa bi morali poskrbeti za primereno shranjevanje orožja za čas, ko ga ne potrebujejo.«

VINKO ZOBECK, delavec v ribniškem Riku: »Sem proti nošenju orožja in mislim, da bi bilo najbolje, če ga sploh ne bi bilo. Zaradi možnosti nesreč pa tudi spontanih obračunov je prenevorno, da bi ljudje imeli množično orožje doma oziroma pri sebi. Orožje naj imajo le odgovorne in preverjene osebe. Imeli naj bi ga le tisti, ki ga potrebujejo pri opravljanju svojega poklica in pa tisti, ki so pri opravljanju poklica izpostavljeni ali ogroženi.«

Ljubljansko pismo

Nekoč odločala dvojna leta, zdaj marke

Dokup študijskih in vojaških let

LJUBLJANA - Odkar je Slovenija samostojna in suverena država, se razmere spremenijo po tekočem traku in čez noč. Med takšne velike »preobrate«, ki jih Slovenci in drugi državljanji mlade slovenske države že občutimo na svoji koži, sodijo tudi spremembe na področju pokojninskega zavarovanja. Slovenski parlament je namreč letos spomladis, kot vemo, sprejel nov zakon o pokojninskem in invalidskem zavarovanju, po katerem bodo zaposleni v Sloveniji poslej moralni delati dlje, hkrati pa tudi težje kot doslej prišli do pokojnine. O tem, koliko dlje, smo tu že pisali. In zakaj težje?

Doslej bodo v predčasen pokoj lahko odhajali samo delavci s statusom invalida in nekateri brezposelnimi - seveda pa bodo potem tudi njihove pokojnino znatno manjše.

V Sloveniji je že več kot 100 tisoč brezposelnih, zato bi ob kroničnem pomanjkanju delovnih mest na prvi pogled razmere lahko ublažili tako, da bi omilili pogoje za upokojitev delavcev. Vendar pa je po drugi strani v Sloveniji že okoli 450 tisoč upokojencev. Glede na to, da je v Sloveniji zaposlenih že manj kot 700 tisoč delavcev, mora tako rekoč vsak

VINKO BLATNIK

JUTRI DOLENJSKO
TRAKTORSKO
PRVENSTVO

DOB PRI MIRNI — V sklopu priprav na državno prvenstvo v traktorskem oranju, ki bo letos septembra na njivah Šrednje kmetijske šole Grm in KZ Krka Novo mesto, bo jutri, 14. avgusta, ob 14. uri dolensko prvenstvo na posestvu KPD Dob, na parceli na Volčjih njivah. Vabljeni, traktoristi ožje Dolenske in Bele krajine!

Z NOVOMEŠKE TRŽNICE

V avgustu je tržnica najbolj bogata založena z raznovrstnim sadjem. Slača se sprehoditi med stojnicami in tako na račun cenejšega nakupa tudi zaslužiti kak tolar. Najbolj pestra je ponudba breskev. Prodajalci jih ponujajo po 50 do 90 tolarjev. Tudi hruški je velika izbira in so po 60 do 80 tolarjev. Ostale cene: paprika 160, paradižnik 50, jajca 10, kumare za vlaganje 70, koren in koleraba 70, solata 100, sливовка 300, kis 100, med 300, rdeča pesa 60, zelje 50, cvetača 100, krompir desiere 40, stročji fízol 100, svež olušen fízol 200, česen 200, lubenice 50 tolarjev. Pri Sadju in zelenjavni so minuli ponedeljek ponujali: breskev po 65, paradižnik 65, grozdje 128, limone 132, pomaranče 95, sveže zelje 49, krompir 35, čebulo po 66 in česen 360 tolarjev. Pri Debelinju pa je bilo takole: limone 80, grozdje 150, malancani 100, paradižnik 60, paprika 140, lubenice 50, krompir 40, česen 300, čebula 80, breskev 80 in nektarine 150 tolarjev.

AGROAVTO KRANJ

Kmetovalci pozor! Še vedno vam nudimo kredit za vse traktorje Univerzal, Zetor, Deutz, Tomo Vinković 826 (26 KM) ter 821 in 523, malo rabljen. Same do pet let. Informacije pri Agroavtu Kranj, Gorenjsavska 17 ali na + (064) 221-192 od 8. — 16. ure, ob sobotah od 8. — 12. ure.

Sejmišča

BREŽICE — Na sobotni redni tedenski sejem so prodajalci pripeljali 169 do treh mesecev starih in 67 starejših prasičev. Prvi so prodali 92 po 300, drugih pa 37 po 200 do 210 tolarjev za kilogram žive teže.

Kmetijski nasveti

Novost: avgustovska rez

Sadjar, ki bo hotel shajati brez uporabe hormonskih regulatorjev rasti in si želel za svoje sadje pridobiti tržno znamko SIPS (slovensko integralno pridelano sadje) s simbolično siničko, bo moral imeti več posluha za drugačne načine pridelovanja in drugačne agrotehnične ukrepe. Mednje prištevamo tudi t.i. avgustovsko rez jablane, ki jo po 12 letih preizkušanja priporoča dr. Herman Link iz Bavendorfa. Objavljamo izvleček iz njegovega članka, objavljenega v reviji Obst und Garten.

Da ne bo že takoj na začetku nesporazuma. Avgustovska rez ni običajna poletna rez, s katero sadjar razredči krono in jo razbremeni predvsem nekoristnih vodenih poganjkov. Avgustovska rez je mnogo bolj korenit poseg, ki delno nadomesti zimsko rez in s katero je mogoče bolj učinkovito uravnnavati izmenično rodnost, zavreti prekomerno rast in doseči večjo kakovost pridelka. Lahko bi dejali, da je to generalno popravljanje, korektura drevesa, pri kateri je treba štavljati tudi del pridelka, saj moramo obrezati tudi veje, ki nosijo plodove, to pa za sadjarja ni tako majhna žrtev. Toda bolj kot na trenutno korist je treba misli na prihodnost.

Dr. Link priporoča kot najpomembnejše korake pri avgustovski rez ostanitev najmočnejših, večinoma navpičnih vej do nosilne veje. Brez pogojno je treba odstraniti tudi previsoke rastoče dele, da ne bo trpela tvorba cvetov v spodnjem delu krošnje. Bistvena je strokovna ugotovitev, da so za obvladovanje rasti potrebni šibki in močni popki, pa naj gre za listne ali cvetne.

Z avgustovsko rezijo je mogoče bolje preceniti, kakšni so donosi med rastjo in rodnostjo na vsaki posamični jablani. Avtor jo vsekakor priporoča, pa četudi nastopi nekaj težav pri prehodu od običajne zimske na delno zimsko in avgustovsko rez. Leto prestavitev je zavoljo tega tudi leto preizkušnje za sadjarja, ki se je oprijel novosti in ki skuša pridelati zdravo sadje brez uporabe rastnih regulatorjev.

Inž. M. L.

Negotovost v kmetijski zadruži

V KZ Krka še vedno kakih 30 ljudi preveč — Negotovost največja v lastni proizvodni — Le 80 ha svojih njiv — Za 5 oz. 10-letni rok vračila zemljišč

NOVO MESTO — V zadnjih dveh letih so v KZ Krka Novo mesto zmanjšali število zaposlenih za 77, od 494 na sedanjih 417. Še vedno pa se otepajo s prezaposlenostjo in bi morali število zaposlenih zmanjšati še za kakih 7 odst. Vodstvo zadruge upa, da jim bo tudi to sčasoma uspelo, a seveda ob zagotavljanju primerne ravni socialne varnosti teh ljudi.

Kljub temu pa je bojazen zaposlenih v zadruzi vse večja, kar še posebej velja za okoli 50 zaposlenih v lastni kmetijski proizvodnji, kjer vlada huda negotovost. Delavci v lastni kmetijski proizvodnji in zadruga v celoti želijo čim prej

• **ZA SODELOVANJE** — Pred kratkim je bila prva seja upravnega odbora KZ Krka Novo mesto po reorganizaciji, ko je zadružna dejansko postala last njenih članov. Na seji so se zavzeli za umiritev nesoglasij in napetosti, ki so nastale že med javnimi razpravami o sprejemu novih zadružnih pravil, in to tako med člani kot tudi med zadružnimi delavci. Upravni odbor je pouparil, da bo le s tesnim in plodnim sodelovanjem med člani in zaposlenimi v zadruzi moč v teh zaostrenih razmerah zagotoviti poslovno uspešnost zadruge kot celote. Član upravnega odbora zadruge iz Žužemberka na tej seji ni posebej izpostavljal pobude za ustanovitev samostojne KZ Žužemberk. Sicer pa je KZ Krka Novo mesto v prvem letosnjem polletju poslavalo pozitivno in tudi nobena od organizacijskih enot zadruge ni imela izgube. Skupna realisacija KZ v tem obdobju je znašala 1,8 milijarde tolarjev, nerazporejena dobička pa je 5 milijonov tolarjev.

vedeti, koliko kmetijskih zemljišč bo zadružni po denacionalizaciji ostalo, da bi lahko izdelali ustrezni sanacijski program za to dejavnost. Lastna kmetijska proizvodnja v okviru KZ Krka sedaj razpolaga s 1.250 ha kmetijskih površin. Od tega je okoli 90 ha trajnih nasadov (za katerega lahko lahko postavijo svoje zahteve do junija prihodnjega leta).

»Zakisano« mleko
Velja junijska cena, ki pokriva le še 72 odst. pridelovalnih stroškov

Lastna hvala se sicer pod mizo »vala«, toda vseeno zapisišmo, da je imel Dolenski list, četudi oddaljen od republiških virov obveščanja, najbolj natančno informacijo in napoved o ceni mleka. Poznavajoč uradno logiko, je namreč objavil, da bo predlagana višja cena za julijsko in avgustovsko mleko veljavna šele, ko bo v Uradnem listu objavljena vladna odredba, in ne že tedaj, ko bo sprejet sklep odbora za mleko. Tako se je tudi zgodilo in julijskoga ter avgustovskega mleka mlekarne ne bodo kupovale po 23 tolarjev, temveč le po 21,40 tolarja, to pa je cena, ki je veljavna za junij. Ker je mleka preveč liberalno tržno usmerjena vladna očitno ne namerava popustiti in je ne gane dejstvo, da od kupna cena mleka pokrije le še 72 odstotkov pridelovalnih stroškov, ki jih je na modelni kmetiji z 11 kravami in povprečno letno molnostjo 3.800 litrov mleka izračunal Kmetijski inštitut Slovenije. To pa je zdaj že druga zgodba.

Vsa ostala zemljišča, na katerih sedaj poteka dejavnost lastne kmetijske proizvodnje, pa so tako imenovano splošno ljudsko premoženje in uporabni zadruge. V zadruzi pa še sedaj ne vejo, koliko od teh zemljišč bo predmet vrčanja po zakonu o denacionalizaciji, ker lastnini upravičeni lahko postavijo svoje zahteve do junija prihodnjega leta.

V zadruzi seveda želijo, da bi komisija za tista zemljišča, ki so v sklopu strnjeneh kompleksov, ki jih obdeluje zadružna, upoštevala 5 oziroma 10-letni rok za izročitev, da bi v tem času lahko prilagodili svoje gospodarjenje zmanjšanim površinam. Za zadružno je pri tem pomembnih okoli 600 ha zemljišč, od tega je okoli 90 ha trajnih nasadov (za katerega lahko lahko postavijo 10-letni rok za izročitev), ostalo pa so njive (5-letni rok). Poleg tega bodo z vrčanjem do-

Z raco hytop
do večjega
dohodka?

Predlog za rejce

Odkar je pred dobrimi tremi desetletji propadel poskus farmske reje rac na Dolskem pri Ljubljani, se ni nihče več ukvarjal s to kmetijsko panogo, ki je zavoljo tega zelo zastala za razvojem v svetu. Dolska farma je propadla, ker je bila osnovana na zmotni domnevni, da bo dovolj povpraševanja po račnih jajcih, kar pa se ni zgodilo. Račna jajca enostavno ne zdržijo tekme s cenejšimi kokošimi.

Vendar pa se race izplača rediti tudi na večjih farmah zaradi mesa, ki postaja v svetu zelo priljubljeno. Zlasti še, odkar so vzredili križance, ki imajo manj zamaščeno meso in s tem bolj zdravo meso. Kot poroča dr. Franc Ločniškar, naš znani živnoredski strokovnjak, se v Evropi zadnjih dveh let uveljavlja predvsem dve različni vrsti rac — pekinska in muškatna raca, ki imata vsaka svoje odlike in svoje častice. Da bi zdržili dobre lastnosti obeh, so ju medsebojno križali in dobili t.i. mularde. Kot posebno uspešen križanec se je izkazal francoški hytop bastard, ki ima nemastno rdeče meso, porabi le 2,8 kg močne krme za kilogram prirasta in je primeren za klanje in prodajo na trgu že v 10. tednu starosti, ko doseže težo 3,6 kg.

Ob nekaterih velikih kmetijskih presežkih, ki v Sloveniji ne najdejo dovolj velikega tržišča, lahko pričakujemo, da bodo rejci iskalne nove možnosti. Race so ena od njih, kdor želi o njih zvesteti kaj več, bo to lahko prebral v Ločniškarjevi knjigi Reja rac in gosi, ki jo bo Kmečki glas izdal v kratkem.

-n

SUŠA ŠKODI
PREDVSEM TRAVINIU

NOVO MESTO — Dolgotrajna suša je v novomeški občini povzročila škodo predvsem na travinju. Pšenica ni utrpel škode zaradi suše, druge kulture pa za sedaj tudi še ne. Če bo naprej dovolj padavin, posledice suše pri nas ne bodo hude, prizadeto pa je, kot rečeno, predvsem travinje.

SAD ŠT. 7—8

KRŠKO — Izšla je poletna dvojna številka revije za sadjarstvo, vinogradništvo in vinarstvo, v kateri piše urednik inž. Peter Jankovič o pridelovanju jagodov in sadnih sadic v Italiji, inž. Marko Babnik o gojenju in rezni breskev, R. Vidrih, M. Simčič in J. Hribar o predelavi in konzerviranju oliv ter inž. Specala Tič o rodnosti oljik. V reviji je objavljen tudi članek o avgustovski rezni, preveden iz strokovnega glasila Obst und Garten.

EN
HRIČEK
BOM
KUPIL...

Ureja: mag. Julij Nemanč

Kletarjeva
opravila
v tem času

Rane sorte grozdia bomo začeli

trgati približno čez mesec in pol. To pomeni, da imamo časa za nabavo kvasovk le dober mesec. Uveljavljeno je menjenje, da za "rdeče" mošte ni potrebno dodajati kvasovk, ker vrenje na tropnih hitre steče. Toda ni tako! Tudi za rdeče sorte moramo pripraviti kvasni nastavek iz odbranih kupljenih kvasovk. Oidij, ki se je letos tako razširil, bo pospešil gnitev grozdia. Na gnilem grozdi je veliko "divih" kvasovk, ki niso sposobne kakovostno prevrati mošta. Poleg teh nevarnih kvasovk je na ranjenem grozdu veliko ocetnih bakterij, ki so konkurenčni kvasovkam, kar pomeni, da je začetek pa tudi zaključek alkoholnega vrenja v nevarnosti. Lahko si pomagamo in vodimo (dirigiramo) spremembno sladkorja v alkohol, da bo vino čimboljše. V strokovnih knjigah že 20 let zasledimo strokovni izraz dirigirano vrenje. Žal se ta praksa ni dovolj uveljavljala v naših zidanicah in to je glavni vzrok za mnoga ponesrečena vina. Glavni prigovori pa so predvidevali, da ga bodo regresirali 36.000 kg, pa so ga le 8.460 kg.

-n

Šentjernej »glavno mesto« občine

KS Šentjernej, poleg mestnih največja v sedanji občini Novo mesto, izpoljuje vse pogoje za samostojno občino — Omogočiti širjenje in razvoj Šentjerneja

ŠENTJERNEJ — Šentjernejska krajevna skupnost izpoljuje vse pogoje za bodočo občino, tako po številu prebivalcev, v Šentjerneju pa imajo šolo, zdravstveni dom, lekarno, policijsko postajo, bencinsko črpalko, banko, pošto in še kaj bi se našlo. Še najtežje bo s prostori za novo občino. Če ne bo šlo drugače, računajo, da bi jih lahko kupili od Šentjernejske Iske.

Po številu prebivalcev je KS Šentjernej poleg mestnih največja v Šentjernej novomeški občini, saj jih v 49 naseljih in zaselkih živi okoli 5.500. »Glavno mesto« Šentjernej torej, pri katerem je kraj 1.800. V KS je okoli 1.300 delovnih mest, največ, 700, v Hipotu, močna je trgovina, zaposlenih pa je več kot 2.000 krajanov, ki se vozijo na delo še v Novo mesto. Vodstvo krajevne skupnosti si zato prizadeva, da bi čimprej prišli do urejene obrtno-industrijske cone, kajti zanimanje za obrtne, proizvodne in uslužnostne obrate je kar veliko. Vendar se stvari zatikajo in zapletajo, ker je Šentjernej pri svojem širjenju nasprotno močno omejen z zakonom o kmetijskih

zemljiščih. Zato že kakih 8 let v Šentjerneju ni nobene urejene gradbene parcele. Po drugi strani se zato širi vasi, kjer je še moč graditi. S tem pa se kvarni struktura in kazi podoba vasi, pa še do pogostih preprirov prihaja, ker so na enem kmetijskem dvorišču, ki ima pač svojo funkcijo, zrasle tudi po tri nove hiše.

»Če ne bomo ljudem zagotovili urejena prostora za bivanje in delo, bodo šli drugam in kraj bo začel hirati. Vedeni je treba, da gre pri tem v prvi vrsti za podjetne in delovne domačine, ki želijo ostati v Šentjerneju in bi za napredki kraja, krajevne skupnosti oziroma bo-

doče občine lahko veliko naredili,« pravi vodstvu KS.

Z ureditev obrtno-industrijske cone se kaže možnost, jasno pa je, da krajevna skupnost sama ne bo zmogla komunalne ureditve te cone, saj celo leten proračun KS ne bi zadostoval niti za ureditev kanalizacije. V izdelavi pa je tudi ureditveni načrt Kobila, v sklopu katerega bo tudi nekaj parcel za gradnjo stanovanjskih hiš. »Res je naša krajevna skupnost izrazito kmetijsko območje, ravniško in z dobro zemljo. Kmetijstvo je zelo pomembna gospodarska panoga, vendar ljudje ne morejo in nikoli ne bodo mogli živeti samo od kmetijstva, zato je treba gledati tudi na razvoj drugih panog. Brez tega bodo ti kraji začeli nazadovati,« so prepričani v vodstvu KS Šentjernej.

A. B.

doča občine lahko veliko naredili,« pravi vodstvu KS.

Z ureditev obrtno-industrijske cone se kaže možnost, jasno pa je, da krajevna skupnost sama ne bo zmogla komunalne ureditve te cone, saj celo leten proračun KS ne bi zadostoval niti za ureditev kanalizacije. V izdelavi pa je tudi ureditveni načrt Kobila, v sklopu katerega bo tudi nekaj parcel za gradnjo stanovanjskih hiš. »Res je naša krajevna skupnost izrazito kmetijsko območje, ravniško in z dobro zemljo. Kmetijstvo je zelo pomembna gospodarska panoga, vendar ljudje ne morejo in nikoli ne bodo mogli živeti samo od kmetijstva, zato je treba gledati tudi na razvoj drugih panog. Brez tega bodo ti kraji začeli nazadovati,« so prepričani v vodstvu KS Šentjernej.

A. B.

NA JAVOROVICI LETOS TELEFON

JAVOROVICA — Javorovica, najvišje ležeča vas v novomeški občini, je ena najmanj razvijenih, če ne prav najbolj nerazvita v KS Šentjernej. To je edina vas v tej KS, ki nima ne asfalta ne telefona. Na načrtu je, da bi telefon na Javorovico dobili še letos, medtem ko bo moralna na asfalt ta gorjanska vasica še nekaj časa počakati.

CESTE IN PLOČNIKI

SENTJERNEJ — V okviru vzdrževanja in popravlja cest v KS Šentjernej so letos preplastili okoli 20.000 kvadratnih metrov asfalta na cestah v Grobljah, Volčkova vas — Vrbovce, Šmalčja vas, staro sejmische v Šentjernej. Prav sedaj poteka rekonstrukcija in asfaltiranje ceste Maharovec — Draga, v teku pa so tudi dela pri ureditvi pločnika med Dol. Brezovico in Šmarjem ter pločnika v Dol. Maharovcu.

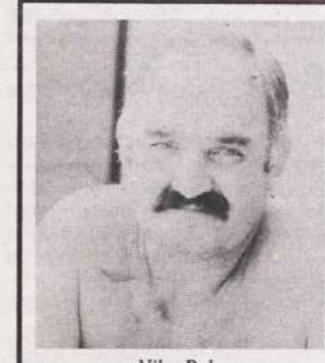

PRODAJNA RAZSTAVA

ŠMARJEŠKE TOPLICE — Do konca avgusta bo v avli hotela Šmarješke Toplice prodajna razstava slikarskih del Štefana Kumra. Vabljeni!

VESELICA V GABRJU

GABRJE — Gasilsko društvo Gabrje bo organiziralo to soboto veliko vrtno veselico z res bogatim srečevalom. Ker obiskovalci takih prireditv običajno radi zaplesajo, so gabrski gasilci povabili na sobotno veliko vrtno veselico tudi ansambel Spomin.

Niko Reba

Pripravljen sem vedno na vse

Niko Reba že 12 let kopališki mojster

DOLENJSKE TOPLICE — Pasje vroči dnevi so te dni zvabili na kopališča številne občine. Tudi v Dolenjskih Toplicah imajo letos zelo velik obisk. V takšni gneči pa je še pomembnejše, da nekdo stalno bdi nad varnostjo kopalcev.

Na bazenu v Dolenjskih Toplicah je Niko Reba že dvanajst let zaposlen kot kopališki mojster. V poletni sezoni, ko je bazen odprt, se njegov delavnik prične ob pol šestih zjutraj in traja do osme ure zvečer. Vsak dan zmeri kolicino klorja v vodi, poskrbi za kopališča in kot reševalci opazuje dogajanje v bazenu ter okoli njega. Pred dnevi je še pravi čas iz vode potegnil fantička.

»Ljudje se iščejo le po površini, ne pogledajo pa v vodo, in to je lahko usodno,« razlaga Niko Reba. Sicer pa pravi, da je takšni primerov sedaj manj kot pred leti, ko je bil bazen globlji. Na žalost pa Niko opaža, da je kopališča kultura še zelo nizka. Ljudje se še vedno ne zavedajo, da mora najprej vsakdo sam poskrbeti za čisto vodo.

Niko ima to delo rad, čeprav je zelo odgovorno. »Večkrat mora biti pripravljen na vse, tudi injekcijo proti čebeljemu piku sem že dajal, pred kratkim pa sem reševal sladkornega bolnika, ki je dobil napad.«

J. D.

A. B.

Priznanje starejši generaciji

S srečanja upokojencev v Dolenjskih Toplicah

DOLENJSKE TOPLICE — Občinska zveza drušev upokojencev Novo mesto je priredila 8. avgusta na jasi v Dolenjskih Toplicah tradicionalno srečanje upokojencev, ki se ga je udeležilo nad 2.700 članov in drugih gostov. Udeleženje srečanja in goste je pozdravil Adolf Suštar, predsednik občinske zveze, in se zahvalil vsem, ki so prispevali darila za srečeval.

V kulturnem programu je združeno nastopilo 64 pevcev in pevk iz DU Novo mesto in Šentjernej ter instrumentalna skupina osnovne šole Škočjan. V zabavnem popoldanskem delu so nastopili pevci DU Žužemberk in več drugih zavabnih skupin in posameznikov.

Slavnostni govornik je bil Boštjan Kovačič, predsednik IS Novo mesto, ki je v pozdravnem delu zahvalil vsej starejši generaciji za vse veliko ustvarjalno delo po drugi svetovni vojni pri obnovi in graditvi požgane in porušene domovine, kar je sedanj v bodočo generacijo solidna podlaga razvoja v samostojni, novi Republiki Sloveniji. Predsednik je povedal, da je v občini okrog 10.000 upokojencev in da je v deset DU včlanjeno nad 6.000 upokojencev. Vsa društvena dejavnost je bila in je tudi zdaj zelo pomembna ne samo za upokojence, temveč tudi za celotno družbo. Predsednik je prisotne seznanil z gospodarskimi rezultati občine v prvem polletju, zlasti z izvodom, ki je za novomeško občino dokaj spodbuden.

Stane Hvala, predsednik Zveze drušev upokojencev Slovenije, je v pozdravnem nagovoru poudaril aktivnosti, ki so potekale v preteklem letu pri oblikovanju nove zakonodaje na področju pokojninskega in invalidskega zavarovanja, zdravstvenega varstva in stanovanjskih razmerij. Vrsta pobud, predlogov, zahtevkov, ki so jih podali upokojenci, je naletela na ustrezen odmev in skupščinskih prostorih, z osnovnim ciljem in zahtevo, da se v novi zakonodaji ohranijo in zagotovijo osnovne pravice upokojencev.

R. HRVATIN

Novomeška kronika

VODNJAK — Z vodnjakom na Glavnem trgu Novo mesto res nima sreča. Res je Ketteju navdihnil eno njegovih najlepših pesmi, potem je šlo pa samo navzdol. Staro »bronasto kotačjo« je v začetku stoletja mesto prodalo nekemu avstrijskemu profesoru novomeške gimnazije, ki je vodnjak odpeljal v svoje rojstno mesto, med prvo vojno pa so ga pretopili za kanone. Sedanjem kamnit je tudi že ves reben in razmaknjen. Poleg tega je pozimi »zaplankan«, poleti, največji vročini, pa brez vode, suh kot novomeški klošarji, ki posedajo ob njem. Tako se še tih vetrz vodovi več ne pojgrava.

HRUP — Novomeški Glavni trg je čez dan izredno hrupen, zlasti sedaj, ko gosti promet spet poteka v obe smeri. Potem pa se najdejo še kakšni »leteči oglasovalci«. Tako so pred dnevi iz zvočnikov na avtomobilu mesto s hrupom preplavili prireditelji konjeniške prireditve v preskakovjanju ovir. Poznavalci so to bučno oglaševali komentirali takole: Če bi pol toliko hrupov zganjali med tekmo, bi konji zbežljali. Ljudje pa prenesejajo veliko več.

ANGLEŠČINA — Slovenska nedovisnost in samostojnost zelo blagodenje vpliva tudi na številne trgovce, kramarje, preprodajalce, pušenšankarje in druge podjetnike. V vsakem zatohlem kevdu je po izbruhu samostojnosti vzniknil kakšen lokal, trgovina, biro. Značilna zanjo so zvezne imena, največkrat kaj takega, kar spominja na angleščino ali na kaj baskovsko svetniškega. Nekdanja vsem razumljiva papirnica je postala paper shop, krčma pri sv. Janezu Nepomuku je zamenjal San Sebastian, avtomobilski svečko boste dobili v Motoroil. Folk je bil popenil. Človek bi se kar zafiksal ali pa se zavkel v kakšno cool church in zmolil ena dva štikla za ta ubogi slovenski language.

Ena gospa je rekla, da je nova slovenska vojska ena bolna stvar. V novomeškem zdravstvenem domu je vsak dan polno mladih fantov v vojaških uniformah.

IZ NOVOMEŠKE PORODNIŠNICE — Od 21. do 27. julija so v novomeški porodnišnici rodile: Vesna Gatačić iz Mahičnega — Barbaro, Mateja Skobe iz Žužemberka — Blaža, Ana Lokar iz Dol. Prekope — Katarino, Bosiljka Škaljin iz Mrzlakov — Vesno, Marija Jerman s Sel pri Otovcu — Primoža, Damijana Matekovič iz Lokev pri Črnomlju — Melanijo, Jožico Čeh iz Knežje vasi — Dejanja, Vesna Bajuk iz Draščev — Simona in Gregorja, Senada Pezdirc iz Grma — Igorja, Alenka Lemovec iz Vavte vasi — Anžeta, Marica Možina iz Drage — Mojco, Breda Krevs iz Globodola — Martino, Branika Sedlar z Desinca — Natašo, Marija Kukman iz Bela Cerkve — Saro, Nikolaj Hostar z Vrha — Davida, Edita Gorše iz Črnomlja — Dino, Marija Orešnik iz Leskovca — Lidija, Karmela Turk iz Dol. Toplic — Marka, Jelka Vovko-Dragojan z Rateža — Petro, Vera Grandovec s Sel pri Dolenjskih Toplicah — dekle.

IZ NOVEGA MESTA: Alenka Spasovski iz Slavka Gruma 12 — Katjo, Romana Tomšič s Ceste herojev 66 — Nino, Sonja Rebselj s Ceste herojev 35 — Jureta, Marjeta Kastelic, Nad mlini 41 — Jureta. Čestitamo!

Z USPELEGA SREČANJA UPOKOJENCEV — V popoldanskem zabavnem srečanju v Dolenjskih Toplicah so upokojence iz Žužemberka zapele več zabavnih in bodicastih pesmi, med katerimi jih je nekaj sestavila predsednica žužemberškega društva, Francka Ožbolt. (Foto: S. Gregorčič)

Na »flikah« ni dosti kruha

V vsej občini zadruga od kmetov odkupila 650 ton pšenice, v lastni proizvodnji pa je pridelala 1.000 ton

NOVO MESTO — Novomeška Kmetijska zadruga Krka je v lastni proizvodnji na 211 hektarjih pridelala 998 ton pšenice, od tega 444 ton semenske; pridelava semenske pšenice je zahtevnejša pa tudi cenočno nekaj domesnejša. Zadržani pridelek je torej znašal 4,7 tone na hektar. Kmetje v novomeški občini so imeli pšenico na okoli 1.600 ha, od njih pa je zadruga odkupila le 650 ton pšenice.

Računajo, da je bil pridelek pšenice na kmetijskih poljih okoli 3 tone na hektar. Zadržani pridelek je bil letos manjši kot sicer, ko znaša okoli 5,5 tone na ha (tolikoj je tudi letos znašal v Šentjernejskem koncu), to zaradi letos slabših naravnih razmer pa tudi zaradi določenih agrotehničnih pomanjkljivosti v delovni enoti Zalog.

Zadruga je vso pšenico, iz lastne proizvodnje in odkupljeno od kmetov, oddala naprej slovenski mleverski industriji. Lani so v zadržani lastni proizvodnji pšenico posejali na okoli 40 ha površin manj kot sicer, ker so se odločili, da bodo sejali več oljne ogrščice, ki so jo posejali na 96 ha in je pridelali 233 ton. Ves pridelek so prodali oljarni v Sloveniji.

A. BARTELJ

Krkina zdravilišča spet polna

Vojna v BiH je za slovenski turizem naravna nesreča — Novi programi

nimi programi.

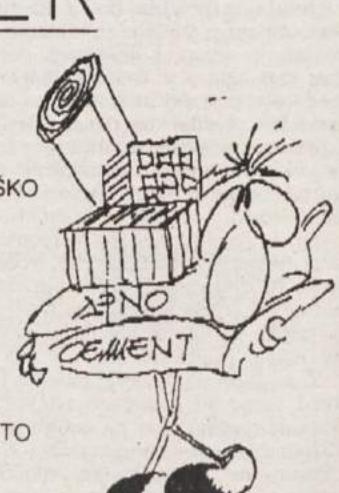
A. B.

CENTER LJUBLJANA

ŠE NAPREJ UGODNE CENE:
 — APNA IN CEMENTA
 — HIDROIZOLACIJE TIM LAŠKO 10% POPUSTA
 — BETONSKO ŽELEZO
 — KERAMIČNE PLOŠČICE
 — SIPOREKS
 — STIROPOR
 — ARMATURNE MREŽE

CENTER LJUBLJANA
 POSLOVALNICA NOVO MESTO
 BRŠLJIN 2

TEL.: 21-518, fax 22-246

PASJA I — V pasjih dneh so nekateri občani skoraj bolje poskrbeli za dobro počutje svojih košmatih ljubljencev kot zase. Tako je marsikdo odstopil tudi svoj priljubljeni fotelj v hladnem stanovanju psu, da ga ne bi zunaj na neznošni vročini pobralo. Pa je šlo takšno obnašanje prebivalca Semčiča enemu od njegovih znancev precej v nos in si ne morel vzdržati, da ga ne bi pobaral, kaj pes še zna, da z njim ravna tako človeško. Pasji lastnik je bil skromen: »Ne zahtevam preveč od svojega ljubljencega. Zadostuje mi, da zna brati, pisati in da pozna denar.« Pes mu je v časopisu prebral, da bosta imela odsljev mir pred vsiljivcem.

PASJA II — Omenjenemu psu govorijo zavidične stranke in uslužbenke za okenci LB Dolenske banke v središču Črnomlja. Ceprav za širimi stenami je namreč bivanje v prostoru, kjer ljudje dvigajo in polagajo denar, tako neznošno, da bi ga lahko ka preimenovali v največjo črnomaljsko savno. Res, da v bankah radi tarnačo, kako jem je težko, takšni reveži pa najbrž spet niso, da ne bi mogli svojim uslužbenkam in strankam privoščiti nekoliko svežega zraka iz klimatske naprave. Ali pa vsaj pričvrstili kakšen ventilator.

NEBOTIČNIK — Črnomaljci in Metličani se že od nekdaj ne gledajo najlepše. Pa se je le načel Črnomaljec, ki ima očitno rad Metličane. Lastnik črne gradnje, ki se je nedaleč od črnomaljske železniške postaje najprej precej bohotila v Širino, potem pa še v višino, je namreč na grozo ogorčenih sosedov dejal, da poslopre še ni dovolj visoko, ker z njega še ne vidi Metlike. Pravzaprav bi morali biti Črnomaljci te izjave veseli, saj bodo lahko v prihodnjem kar iz Črnomija gledali, kaj delajo njihovi bolj razviti tekmeči.

Sprehod po Metliki

V TEH PASJIH in kulturno mrtvih poletnih dneh je pripravil dvoednevno razstavo metliški slikar Mladen Vukšinič. Na ogled v Ateljeju za umetnost in obrt je postavil šest olj, ki jih je odkupil zasebnik za opremo gostinskega lokalja. Na otvoritev je Vukšinič povabil v glavnem svoje prijatelje, kajti za povabilo širše publike mu je zmanjalo časa. Povabljeni so baje zapustili svoje domove, v katerih ukazujejo boljši polovice, v Ateljeju pa jih ni bilo videti.

VSE VEČ STANOVALACEV Kidričevega naselja se pritožuje nad hrupom, ki ga morajo poslušati zaradi običajnih gostinskih lokalov v novem poslovno-trgovskem središču. Bojda je bilo napisanih in odpisanih že več pritožb ustreznim organom, toda nočni hrup ni zavoljo tegu nič manjši. So pač dopusti, da katerih imajo pravico tudi inšpektorji, čeprav ima človek občutek, da so le-ti na oddihu veliko dije, kot je to določeno s kolektivno pogodbo.

NA JUGORSKI kmečki olimpijadi, kjer so se v kmečkih opravilih pomerile metliške stranke, je bilo videti tudi poslanca Jožeta Smoleta in Sonja Lokar. Do današnjega dne nam ni uspelo zvesti, kam so iznjajdli Jugorčani odprljali republiška gosta. Ne govori se, da bi to bila Plutova zidanica v Draščih, kar je posebej vznemirljivo. V starem sistemu so bile tam sklenjene pomembne »kupcije«.

Trebanjske iveri

CESTA — Toliko in veliko bolj kot je cesta od Žužemberka do Trebnjega nepogrešljiva, je tudi slaba. To velja za odsek, ki ga vse do danes niso asfaltirali. Če bi se zapisalo, da je cesta jamasta, je to grobno zavajanje javnosti. Cesta je namreč stopničasta in če po tem suhem slapovju voznik avtomobila pelje s hitrostjo 5 kilometrov na uro ali hitreje, ima vse možnosti, da odlom na kmilinem mehanizmu, na vzmetenju in drugje na vozilu vse, kar se da zlomiti.

LETALSTVO — Trebanjci so prečrčani, da je njihova zračna flota narasla za eno letalo, toliko hrupa letalskih motorjev namreč zaužijejo, ko hidijo po zemeljskih poteh. V zadnjem času so letali sicer nekoliko manj v zraku, vendar ljudje dobro pomnijo bližnjo preteklost, ko je nad mestom ropotalo zelo pogosto in ob različnem času. Trebanjski piloti rekreativci so mesto že prepricali, da najraje poletijo takrat, ko je na tleh zbranih na kupu več ljudi. Ko so gasilci na Ponikvali slavili neko obletnico, je mož v letalu veselo spuščal iz zraka nad zbrano množico polke in valčke. Flota utegne biti v zraku tudi ob pogrebih.

SPORTNO — Teniška igrišča v Temeljih naj bi dobila dobrega gospodarja, zato naj bi jih oddali najboljšemu od možnih. Govori se, da bo moral najemnik narediti igrišča takot kot iz škatlice. O imenih najemnikov še ne govori, o igriščih žekaj, in sicer, naj bi ostala ljudem iz Temelj.

ZA VSAKOGAR NEKAJ — Romi se nekje pri Trebnjem v gozdu posekali dreve, in sicer po svoje, se pravi v višini pasu. Zalotil jih je lastnik gozda in se razjezik, češ, zakaj so posekali toliko od tega. Rom mu je prijateljsko pojasnil: »Nekaj mora ostati tudi zate.«

Leso se mora opreti na svoje noge

V črnomaljski delniški družbi Adrie so prepričani, da bodo le tako lahko preživeli — Preveč delavcev, izgube, velike zaloge, zmanjšana proizvodnja

ČRНОМЕЛЈ — Lani jeseni so obrati novomeške Adrie postali delniške družbe, ki naj bi poslovale samostojno, Adria pa je še vedno njihov 100-odst. lastnik. Takšna usoda je doletela tudi črnomaljski obrat, po novem imenovan Leso, ki pa se je z osamosvojitvijo srečal s številnimi težavami. Ker so bili prej zgodil proizvodni obrat, v katerem so izdelovali pohištvo za kamp prikolice, so sicer imeli močne tehnične službe v proizvodnji, ne pa ljudi, ki bi vodili komercialno, razvoj, prodajo ter razvijali dodatne programe tudi za druge kupce, ne le za Adrio.

Problem je tudi v tem, da je oprema v novi proizvodni dvorani, zgrajeni pred dvema letoma, močno specializirana. Na leto bi zmogli v njej izdelati opremo za 18.000 prikolic, a so je pred letom dni za 15.000, sedaj pa je letna proizvodnja padla na 8.000 do 9.000 prikolic. To je posledica manjše prodaje Adrie na zunanjem trgu, pa tudi s promislanskih zapletov in stavk v tem podjetju. V Lesu pa so se težave kopile in ob polletju je bilo za 23 milijonov tolar-

jev izgub, so nelikvidni, povečale so se zaloge, veliko denarja je ostalo v sruvinah, ki so jih iz uvoza kupili pre Adrie, nazaj pa ji sruvin v izdelkih ne morejo prodati, ker ne proizvodnje. Po planu, ki je po besedah namestnika direktorja Lesoja, Ivana Šperharja, končno resen, jih je od 293 zaposlenih do 40 odst. preveč. Še večji problem pa bo nastal septembra, ko bodo v Adrii za meseca ustavili proizvodnjo.

Vse delavce, ki jih sedaj ne potrebuje-

jo, dajejo v Lesoju na čakanje, v treh mesecih pa bodo pripravili seznam trajnih tehničkih presežkov. »Postaviti moramo tudi novo organizacijo v okviru stroškov, ki jih naša proizvodnja še prenese. Zavedamo se, da se moramo postaviti na lastne noge, kajti Adria ki ima sama veliko težav, ni sposobna reševati sestrških podjetij. Razčistiti bomo morali vprašanje lastnine. Primanjkuje tudi primernih kadrov za vodilno ekipo in upravnim odborom. Pomoč bo potrebno poiskati na občini, banki,« pravi Šperhar, ki vse bolj spoznavata, da se v Lesu vsaj še nekaj časa ne bodo izkopalni

Ivan Šperhar

iz težav. Pove, da pogovori sicer potekajo in tudi ponudbe prihajajo, vendar pa imajo precej težav, ker je oprema tako specializirana. Ob načrtovanju prihodnosti pa ne more mimo tega, da, čeprav je že avgust, nikakor ne morejo zagotoviti denarja za juninski plači, vira denarja za plače pa ne vidi tudi za meseca, ko bo proizvodnja stala.

M. BEZEK-JAKŠE

Brez popuščanja!

Črnomaljski pogoj pred obnovou begunskega centra

ČRНОМЕЛЈ — Tukajšnji občinski ljudje so v Ljubljani zvedeli, da bodo begunci, ki so sedaj v Sloveniji, v glavnem tu ostali še nekaj časa. To velja tudi za begunce v črnomaljskem begunskem centru, zato bodo morali prostore v bivši vojašnici usposobliti za bivanje pozimi. To pa pomeni ureditev ogrevanja, kanalizacije, vodovoda.

Ker pa je občinski izvršni svet že pred časom sprejel sklep, da so v črnomaljski begunski center pripravljeni sprejeti le 500 beguncev — to število pa se je v času, ko je bilo v centru največ beguncev celo več kot podvojilo — so to številko postavili tudi kot pogoj za adaptacijo stavbe, v kateri naj bi begunci bivali vnaprej. Pravzaprav je ponudba izvršnega sveta 3.400 kv. metrov stanovanjskih površin v eni od stavb nekdanje vojašnice, republiki pa so prepustili odločitev, koliko beguncov bi po normativih lahko bivalo na tem prostoru. V Črnomlju menijo, da okrog 500. Izvršni svet namreč zahteva, da vse ostale objekte nekdanje vojašnice, razen omenjenega z dobrimi tri tisoč kv. metri, begunci izpraznijo, ker so namenjeni za gospodarsko dejavnost in so tudi že sklenjene pogodbe z najemniki. Črnomaljci poudarjajo, da pri tem ne bodo popuščani in če ta pogoj za republiko ni sprejemljiv, bodo morali begunce iz Črnomlja razseliti. Če pa bo prišlo do adaptacije, bodo morali begunce prav tako za pol-drugi mesec ali dva, kolikor bo trajala obnova, začasno preseleti bodisi v druge objekte nekdanje vojašnice ali pod šotor.

M. B.-J.

RAZOČARANI NAD SKROMNO POMOČJO

ČRНОМЕЛЈ — Letos je črnomaljska občina poslala na republiško ministrstvo za planiranje 26 programov s področja infrastrukture, 29 programov s področja kmetijstva in dopolnilnih dejavnosti, 20 programov s področja obrti in zasebnega podjetništva do 5 zaposlenih in 2 programi s področja podjetništva nad 5 zaposlenih ter in inicialni razvojni program. Vsi ti programi so se potegovali za denar za spodbujanje razvoja demografsko ogroženih območij v Sloveniji. Vendar so dobili denar le za 11 programov, od tega pa niti tolarja za podjetja z več kot 5 zaposlenimi. Kako malo denarja je prišlo v črnomaljsko občino, pove že podatek, da je predčrška vrednost programov, poslanih na republiko, skoraj 1.300 milijonov tolarjev, zahtevki so znašali 578 milijonov tolarjev, z republike pa je prišlo komaj nekoliko več kot 31 milijonov tolarjev ali dobrih 5 odst. zahtevanega denarja. Razumljivo, da Črnomaljci s tem niso zadovoljni, ni pa jim tudi razumljivo, kako so — razen za področje infrastrukture — v Ljubljani delili denar.

PROTI TAKŠNEMU RAZDRUŽEVANJU

ČRНОМЕЛЈ — Na tukajšnjem izvršnem svetu je tekla beseda o referendumu o razdružitvi dolensko-posavskega veterinarskega zavoda, na katerem so delavci zavoda glasovali za razdružitev. Ker so ga o razdružitvi obvestili še po izglasovanem referendumu, je IS lahko to informacijo sprejel le kot dejstvo, čeprav se s takšnim načinom ni strinjal. Pred leti, ko sta se dolenski in posavski zavod združevali, so jih namenjeni za sklenjene pogodbe z najemniki. Črnomaljci poudarjajo, da pri tem ne bodo popuščani in če ta pogoj za republiko ni sprejemljiv, bodo morali begunce iz Črnomlja razseliti. Če pa bo prišlo do adaptacije, bodo morali begunce prav tako za pol-drugi mesec ali dva, kolikor bo trajala obnova, začasno preseleti bodisi v druge objekte nekdanje vojašnice ali pod šotor.

M. B.-J.

Stiska očitno še ni preveč huda

Martin Kadič, obrtnik in podjetnik, kljub dolgemu seznamu brezposelnih ne dobi dovolj delovne sile — S hrvaškega trga v Zahodno Evropo

METLIKA — Martin Kadič iz Metlike je imel od leta 1972 do 1989 popolnokonfekcijsko obrat, potem pa se je odločil za redno obrat, ki se je letos spomladan pridružil še podjetje »MKS«. Njihov proizvodni program je konfekcija, sitotisk in izdelava etiket za konfekcijo. Toda čeprav so usmerjeni predvsem v šivanje zaščitne opreme, kot so delovne obleke in halje, ne zavrnijo tudi nobenega drugega naročila.

»Zlasti zadnje leto se moramo vse bolj prilagajati trgu in iskati kupce. Zadnje desetletje sem namreč veliko delal za podjetje Avtobusni kolodvor iz Karlovca, pa tudi za nekatere druge kupce iz Hrvaške. Poslovni stikov s hrvaškimi partnerji sicer nisem prekinil, nasprotno, lahko rečem, da so zlasti Hrvari še kako zainteresirani za nadaljnje sodelovanje. Toda kaj, ko je toliko neznan. Ni pravih pojasnil, kako je s carinjenjem, težavo s plačilom, cenami, saj so njihove za nas prenizke, naše pa zanje previsoke. Zato se pri naročnikih iz Hrvaške odločam predvsem za »long posel,« pravi Kadič. Po lanskem slovenski vojni se je Kadič začel vse bolj usmerjati v Slovenijo, sedaj pa, sicer posredno, že izvaja tudi na Zahod, za zatek v Nemčiji.

Kadič je lastnik denarjem ter s pomočjo posojila za razvoj drobnega

Martin Kadič

PODPORA POSLANCU IN KOMANDIRU

TREBNJE — Sodeč po glasovih iz Trebnjega, tukajšnji domačini dokaj spomladan soglašajo z delegatom trebanjske občinske skupščine, Nacetonom Dežmanom, ki je dejal, da mladoletniki povzročajo z državnimi vožnjami z motorji hrup v ogrožajo življenja. Strinjam se tudi z Janezom Kukcem, komandirjem policijske postaje Trebnje. Kučec je opozoril na veliko odgovornost staršev, ki kupujejo otrokom kolesa z motorjem. Trebanjci si tudi želijo, da bi bile ulice po mestu bolje označene s prometno signalizacijo in da bi tam kaže omemljivi vožnjo s kolesi z motorjem.

M. LUZAR

nega pouka v tekstilni šoli v Dugi Resi, tako da mu priučevanje Šivilj ni tuje.

M. BEZEK-JAKŠE

ROMANJA NA MEDVEDJEK — Če bi bili zlobni, bi lahko zapisali, da včasih tudi vojna dobodoša. Naselje Medvedjak leta in leta ni nihče videl, kaj šele da bi vprašal, kako ti ljudje živijo. Leta dneje, odkar so tam potekali znani spopadi, ljudi, ki hodijo v ta kraj na izlete, pa je vedno več. Zanimivo je vse, kar diši po smodniku. V sredo je enota slovenske vojske RKBO iz Kranja pri hišah Medvedjaka uprizorila uro zgodovine v živo. O bojih jih je v sklopu domovinske vzgoje razlagal udeleženec Bojan Zupanc. (Foto: J. Pavlin)

Težave s čisto in z umazano vodo

Neurejena kanalizacija kot problem v trebanjski občini — Mokronog s čistilno napravo in brez nje — Rešitev za Cviblje in Temenico — Se »uvodenja« voda

TREBNJE — Vodovod, kanalizacija, skratak, komunalno področje je zmejajo vredno pozornosti tudi v trebanjski občini. Pred časom je dejavnost komunalnega podjetja in z njim povezane probleme in načrte obravnaval občinski izvršni svet.

V pahljavi problemov, ki jo je s tem razgrnula vlada, izstopa neurejena kanalizacija. Taka je praktično po vsej občini. Zdaj so po besedah Palveta Jarca, direktorja Komunale Trebnje, v izdelavi projekti za gradnjo kanalizacije na Mirni, v Šentrupertu, Mokronogu in deloma v Trebnjem. O mokronoški je bilo doslej izrečenih že precej besed, ker so tam v preteklosti zgradili čistilno napravo. Danes obratuje poskusno in je njen delovanje oteženo. Vzrok temu je mešanje odpadkov z vodo, zaradi česar tehologija čistilne naprave rada zataji.

Večkrat so na različnih mestih sprengovorili tudi o dograditvi kanalizacije v Trebnjem. Gre za gradnjo L.i.S.-kanala, nujno potrebnega za trebanjsko območje Cviblje, za katero je sprejet zazidalni načrt, a nima kanalizacije. Ta kanalizacija

je med prednostimi.

Trd oreh na komunalnem področju

predstavlja kanalizacijski sistem v Velikem Gabru. Tam ima sola čistilno nap

**»Odmrznili«
anketo o
imenih ulic**

Težave s preimenovanjem

SODRAŽICA — Anketo, s katero bi ugotovili razpoloženje krajanov Sodražice do preimenovanja nekaterih ulic, je svet krajevne skupnosti Sodražica izvedel že v aprilu. Pobudnik preimenovanja in ankete je bil tamkajšnji krajevni odbor krščanskih demokratov. Njihova poteka pa je pri delu javnosti, predvsem borcev, naletala na precejšnji odpor. Zaradi nesoglasij, ki so zaradi tega nastala v samem svetu krajevne skupnosti, so vrnjene anketne lističe »zamrznili« za skoraj dva meseca.

Cepav se razburkane strasti tudi po dveh mesecih niso povsem poleglo, se je pripetilo, da so na zadnji seji sveta vendarle odprli ovojnico z anketnimi lističi. Po pregled rezultatov, ki jih je vsaka stran skušala razlagati v svoj prid, je končno prevladalo mnenje, da je prav, da so anketni pregledali, pri tudi spoznanje, da so takšnimi rezultati svet nima kaj poeti. Od 220 anketiranih gospodinjev jih je na anketo odgovorilo le 80. Dogovorjeno je bilo, da bi se do preimenovanja Trga 25. maja opredelili vsi anektoranci, da preimenovanja lastne ulice (Ceste Notranjskega odreda, Kurirske ceste in Ceste Majde Šilc) pa le njeni prebivalci. Vendar pa se je do preimenovanja posameznih ulic opredelilo tudi do trikrat več anektorancev, kot ima ulica gospodinjev. Svet krajevne skupnosti Sodražica je zato nadaljnje aktivnosti okrog preimenovanja ulic ustavil. Krajevni odbor krščanskih demokratov naj bi prepustil odslej tovrstne aktivnosti izvajalcem.

Ob tem se zastavlja vprašanje, kako bo na pobudo za preimenovanje ulic v Ribnici reagirala krajevna skupnost Ribnica. Konč preteklega meseca sta namreč občinski in krajevni odbor ribniških krščanskih demokratov predlagala, da se Trg Veljka Vlahovića preimenuje v Trg Antona Skubica, Partizanska cesta v Cesto Petra Kozlerja in Kurirska pot v Ulico Stanislava Škrabca.

M. L.-S.

**BREZ ZADOSTNEGA
ODZIVA STARŠEV**

RIBNICA — Da bi ugotovile, kaj potrebujejo in si želijo starši tistih otrok, ki niso vključeni v celodnevno vzgojo, so vzgojitelji ribniškega vrtca Majde Šilc letos pripravili posebno anketo. Posredovalo so jo 303 staršem. Že samo dejstvo, da je nanoj odgovorilo le 76 staršev, pa dovolj zgrovorno kaže na (ne)odzivnost staršev. Tudi mnenja tistih, ki so na anketu odgovorili, niso prinesla posebno jasno izraženih želja in mnenj, kakšne in koliko časa trajajoče programe naj bi izvajal vrtec. Iz odgovorov je moč sklepiti, da si ribniški starši pravzaprav ne želijo drugačnih, morda le nekoliko razširjene, že obstoječe programe. Če je četrtina odgovorov sploh lahko reprezentativni primer, potem bi lahko rekli, da v Ribnici ni potreb po popoldanskem ali nočnem servisu oziroma varstvu otrok. Prav tako pa so tudi zelo redki tisti starši, ki se zanimajo za vzgojni program, ki bi ga otroci obiskovali do 4 ure dnevnih do poldne ali popoldne.

Zamisel o ureditvi kočevske tržnice, ki naj bi postala tržnica v pravem pomenu, se je porodila že leta 1987. Ob urejanju Ljubljanske ceste je problem ozkih pločnikov porodil zamisel o pešpoti, ki naj bi potekala od tržnice do stavbe SDK. Vzporedno s tem se je izoblikovala idejna rešitev celotnega območja med Rinžo, I. stolpnico v Kidričevi ulici, Kidričevu ulico in Ljubljano.

Vrnitev pravice do dobrega imena

Počastitev spomina na trinajst nedolžnih žrtev pobaža pri breznu Žiglovica na Mali gori — Viktor Blažič: Ni šlo za nesporazum, marveč za premišljen namen

Avgust Čiček

Prvič kava illy

Kava Bar Riba je svojevrsna posebnost

RIBNICA — Mladi obrtnik Avgust Čiček se je lotil zasebništva, potem ko je bil v svojem podjetju opredeljen kot tehnološki presežek. Danes, po petih letih uspešnega vodenja Ribničanom dobro znanega Video centra Riba, lahko Avgust z gotovostjo zatrudi, da mu ni žal. Dokaz za to je tudi petkovna otvoritev lokala Kava Bar Riba, ki predstavlja razširitev njegove doseganje ponudbe.

Barr je v pritličju hiše na Kolodvorski 1 v Ribnici, ki jo je Avgust pred nekaj meseci kupil na javni licitaciji. Za ureditev prostorov v pritličju in prvem nadstropju, kjer je sedaj prenovljeni Video center, so izvajalcji potrebovali le okoli 100 dni. Za hitro in kvalitetno opravljeni del se zato Avgust zahvaljuje podjetju Kovinar, Stanbri, Grafiti, Arts, Maxiles, Blesk, mizarstvu Tanko iz Bukovice, ter lastniku KVM, Bojanu Kosu za priporočitev arhitekta in izvajalca Marka Trunka, ki je svoje delo opravil več kot zadovoljivo.

Lokal je ves v znamenu granita, rdečega mahagonija in medenine, v njem je klimatska naprava, opremljen pa je z naj sodobnejšimi aparatami italijanske firme Baragel. Prava posebnost lokalja je v tem, da je to prvi lokal v Sloveniji, v katerem goste postrežejo z cenjeno kavo illy. M. L.-S.

RIBNICA — V nedeljo, 2. avgusta, je bila pri 80 metrov globokem breznu Žiglovica na Mali gori spominska slovesnost ob 50-letnici pobaža 8 vaščanov iz Prigorice in enega iz Žlebiča. Hkrati so se s krajšim kulturnim programom, pogrebo mašo, blagoslovitijo križa, spominske plošče in groba spomnili tudi štirih mož iz Struge, ki so se po več kot letu dni na podoben način pridružili pobitom v breznu.

Spominsko slovesnost je organizirala ribniška SKD ob sodelovanju svojcev padlih žrtev, jamarjev, krajevnih skupnosti Dolenja vas in Struge ter občinske skupščine Ribnica. Javnemu priznavanju pravice do groba, spomina in dobrega imena, kot je slovesnost označil podpredsednik ribniške občinske skupščine Franc Mihič, je prisostvovala nekaj stoglav množica. Zaradi tragičnosti spominskega dogodka, še živečih prič in sorodnikov »pomorjenih žrtev komunistične revolucije in rdečega nasilja«, kakor je pomorjene civiliste po-

imenoval predstavnik Nove slovenske zveze Jože Rigler, tudi solz ni manjkalo. O tragičnosti dogodka, pri tudi kruti ironiji, da so umrli ravno tisti, ki so partizani zaupali, poleg ostalih govornikov spregovoril tudi podpredsednik Švetovnega slovenskega kongresa in član sveta slovenskih krščanskih demokratov, publicist Viktor Blažič.

»Povsem razumljivo je, da je oblast OF prepovedala udeležbo prebivalstva ob sečnjah, saj je italijanski okupator s tem ne le uničeval naše naravno bogastvo, ampak je tudi krčil tisti prostor, ki je bil živiljensko okolje in je dajal zavetje regijskim partizanskim emotam«, je dejal Viktor Blažič. Hkrati je poučaril, da je obstajal nekakšen dogovor, da se v napadih za preprečevanje takšnih sečanj ne bi poškodovali domaći ljudje, ki jih je okupator nasilno mobiliziral. Ko je partizanska patrulja 28. julija 1942 pri eni takšnih prepovedanih sečenjih ob progri zajela 9 kmečkih fantov in mož iz Prigorice, so bili zato vsi, ki so verjeli v izključno osvobodilni značaj OF, prepričani, da gre za nesporazum. Blažič danes ugotavlja, da ni šlo za nesporazum in kljub temu da je enopartijska oblast po vojni pobož priznala kot napako, meni, da je šlo za trden in premišljen namen, da vaščane pobijeo. Dejstvo, da klub obljudbam krivci pobaža niso bili nikoli kaznovani, kar je po Blažiču.

USTAVILI GRADNJO

DOLENJI BOŠTANJ — Tu se je zapletlo pri gradnji Povšetove cementinarske delavnice. Sekretariat za varstvo okolja in urejanje prostora pri občini Sevnica je na pobudo skupine krajevan izročil investitorju odločbo o začasni zauzavitev del. Omenjena skupina domačinov je svojo pobudo napisala in poslala ne le na občino Sevnica, ampak tudi na ministrstvo in druge ustanove v Ljubljano.

UTONIL V KOČEVSKEM JEZERU

KOČEVJE — V petek, 31. julija, malo po 8. uri zvečer, je v kočevskem jezeru utonil 27-letni Jože Mlakar iz Željnj pri Kočevju. Mlakar se je kmalu po skoku v vodo zapletel v vejeve dreves, ki rastejo tik ob jezeru. Sam se ni mogel rešiti. Na pomoč so mu prihitali drugi plavalci in ga čez čas uspeli potegniti iz vode. Čeprav mu je bila nudena zdravniška pomoč, je bilo za Mlakarja žal že prepozno.

Lokal je ves v znamenu granita, rdečega mahagonija in medenine, v njem je klimatska naprava, opremljen pa je z naj sodobnejšimi aparatami italijanske firme Baragel. Prava posebnost lokalja je v tem, da je to prvi lokal v Sloveniji, v katerem goste postrežejo z cenjeno kavo illy. M. L.-S.

Denacionalizacija ne ovira?

Kočevje bo dobilo tržnico v pravem pomenu besede

KOČEVJE — Če bo vse po sreči, bodo morda že v kratkem stekla dela za ureditev kočevske tržnice. Izvajalec del bo podjetje Imos inženiring iz Ljubljane, le-ta je na natečaju, ki ga je razpisala kočevska občina, ponudil najboljšo arhitektonsko rešitev. Že v razpisu je bilo navedeno, da se upošteva možnost fazne gradnje celotnega projekta, zato dejstvo, da je stavba na Ljubljanski 4 (Rog) pod zaščito zakona o denacionalizaciji, vsaj na začetek gradbenih del ne bi smelo vplivati.

Zamisel o ureditvi kočevske tržnice, ki naj bi postala tržnica v pravem pomenu, se je porodila že leta 1987. Ob urejanju Ljubljanske ceste je problem ozkih pločnikov porodil zamisel o pešpoti, ki naj bi potekala od tržnice do stavbe SDK. Vzporedno s tem se je izoblikovala idejna rešitev celotnega območja med Rinžo, I. stolpnico v Kidričevi ulici, Kidričevu ulico in Ljubljano.

VEČER ITALIJANSKE KUHINJE — Na predvečer tedna bivanja v begunškem centru v Ribnici so prostovoljci iz Bologne, med katerimi je največ članov bolonjske humanitarne organizacije Ambulanza 5, v petek, 8. avgusta, zvečer organizirali spoznavni večer z italijansko kuhinjo. Okoli 50 najprizadevnjejših beguncev in približno toliko predstavnikov ribniških organizacij, zavodov in podjetij, ki sodelujejo pri delu z begunci, ter njihovih zakonskih partnerjev so v Inlexovi meni pogostili s špageti na bolonjski način, solato in okusnimi govejimi zrezki z gobami. Ker je ravno tega dne ena izmed begunk praznovala svoj 13. rojstni dan, so večerji okronali kar s tremi tortami in sladoledom. Tako predstavnik Bolonjev kot ribniški župan Franc Mihič sta v nagovoru zbranim in v medsebojni zahvali za pomoč izrazila upanje, da se bodo takšni večeri še ponovili. (Foto: M. Leskovšek-Sveti)

Ali na volitve?

Sevnčani o volilni udeležbi, parlamentu in predvolilni kampanji

SEVNICA — Raziskave javnega mnjenja v zadnjem času kažejo, da se povečuje odstotek tistih volilcev, ki ne bodo šli na volitve, in pa tistih, ki ne vedo, ali bodo šli. Vzroki za ta pojav so predvsem v večjem nezaupanju volilcev do strank in poslancev, v povečanem ukvarjanju ljudi z lastnimi socialnimi problemi in v prepirčanju volilnih upravičencev, da s svojim glasom ne vplivajo na razmerje političnih sil.

Svoje mnenje o tem je povedalo tudi nekaj prebivalcev Sevnice.

Ivan Kneževič, ključavčar: »Ne vem še, ali bom šel na volitve. Pravzaprav bom šel, če bom imel čas. Moje zaupanje v poslance in učinkovito delovanje parlamenta je vse manjše. Predvolilna kampanja bi moral biti na višji ravni. Mislim, da bi morale biti stranke in njihovi programi pogosteje in bolje predstavljene na razmerje političnih sil.

Še vedno bom šel na volitve, ker mislim, da je to dolžnost vsakega državljanega. Sicer pa bi raje videa, da volitve v teh budih časih ne bi organizirali, ker je to velik strošek. Slovenski parlament je zelo neusklašen, moral pa bi bil enoten. Delovati bi moral tako, da ne bi nekaj ustvarili, ne pa, da se le prepirajo.«

Janez Podlesnik, delavec: »Verjetno bom šel na volitve. Če ne bom

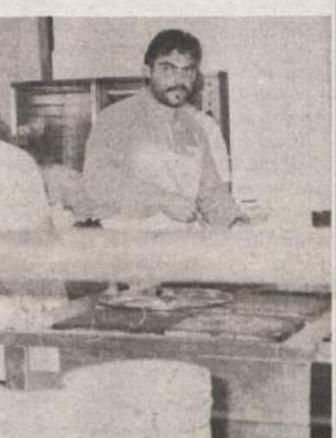
žičevem mnenju posledica tega, da so jih potrebovali za sodelovanje pri kasnejših podobnih dogodkih, kakršen je bil, denimo, tudi v Rogu, je po njegovem mnenju le še dokaz več o ideoški podlagi zločina. Prav ta dogodek in to spoznanje pa je po mnenju tudi ostalih govornikov, naznanih revolucijo oziroma državljansko vojno in je, kakor je dejal član SKD Ribnica, Benjamin Hengman, »odločilno vplivalo na razpoloženje večine in politično klimo ribniške doline v letih vojne, ki so sledila.«

M. LESKOVŠEK-SVETE

Uspel referendum

Za pobiranje denarja je pristojna država

RIBNICA — Na referendumu za uvedbo krajevne samoprispevka za asfaltiranje cest v Gornji Lepovčah, ki ga je razpisala krajevna skupnost Ribnica, se je ob 83,3-odst. udeležbi kar 80 odst. ljudi odločilo za to, da bodo kot lastniki nekaj čez 60 parcel v enkratnem znesku plačali po 700 mark v tolariski protivrednosti (po prodajnem tečaju Ljubljanske banke na dan plačila). Rok plačila, ki so ga sami določili, je včera potekel. Tisti lastniki parcel, ki morda še niso plačali, ker so pričakovali, da jim bo krajevna skupnost pri plačilu pogledala skozi prste, bodo neprjetno presenečeni. Denarja namreč ne pobira več krajevna skupnost, marveč pristojni državni organi, ki pa jim bo z današnjim dnem začel zaračunavati zamudne obresti.

Drobne iz Kočevja

NEPOTREBNA UGIBANJA — Kočevci pogosto po nepotrebni ugibajo, kateri nekdanji lastnik oziroma njegovi dediči zahtevajo vrnitev zdaj te ali one hiše ali poslovnega prostora, za katere zvedo, da so, v nasprotni z njihovimi pričakovanji, »pod denacionalizacijo«. Zgradba ali poslovni prostor je namesto lahko pod zaščito zakona o denacionalizaciji, ki začasno prepoveduje njihovo prodajo, tudí v primeru, ko se bivši lastnik ali njegov dedič še niso pojavili in zahtevali vrnitev svojega premoženja. Pristojen občinski organ je namreč dolžan vse stavbe, poslovne prostore, stanovanja in stavbna zemljišča, za katera ugotovi, da obstaja možnost, da bi se lastnik lahko še pojavil (čas to imajo še več kot eno leto), za takšna tudi opredeliti.

NEVARANO KAMENJE — Ob cesti Kočevje — Novo mesto, na odseku med Smukom in Dvorom, je ostalo, kot spomin na gradnjo te ceste, veliko kamenja in skal. »Neveran spomin, pravijo krajeni in ostali vozniki iz Kočevje in novomeške strani. Če bi kdorkoli iz takšnega ali drugačnega razloga zapeljal s ceste, se ravno zaradi kamenja nikakor ne bi mogel več izogniti temu, da svojega vozila ne bi razbil.«

RAZNOVRSTNA PONUDBA — Kako vse bolj raznovrstna postaja ponudba nekaterih kočevskih podjetij, o tem zgovorno govorijo tudi odprtje nove Melaminove trgovine. S preselitvijo trgovine iz dosedanjih prostorov v nov objekt na parkirišču Melamina je Melamin, ki je po svoji osnovni dejavnosti kemično podjetje, razširil svojo trgovsko ponudbo.

Ribniški zobotrebc

»STRAH PRED NOVINARI« — Minuli torek je novinar Primorskih novic, ki je obiskal Ribnico, dokaj nenačadno stopil v ribniški športni center. Ker je tega večera izredno močno deževalo, je očitno v preveliki želji, da bi čimprej ubegel dežju, pozabil odpreti vhodnega vrata. Pri vstopu skozi dvojno zasklepjeno vrata, se je seveda poškodoval, vendar pa k sreči le lažje, saj je po nudenju prve pomoči, ki jo je prejel v ribniškem zdravstvenem domu, sam odšel na policijsko postajo. Podobno se je zgodilo tudi pred leti, le da tedaj pri odhodu iz centra, danes svobodnemu novinarju Milanu Glavonjiču. Resda je bil takrat še oficir JLA in honorarni dopisnik, vendar pa dovolj novinarju, da se Ribnčani po torkovem dogodku »srahnom sprašujejo, kaj bo njihovemu športnemu centru povzročil naslednji obisk kakšnega novinara.«

JELKA SPET MERCATORJAVA — Nekajletni najemnik Mercatorje

Krške novice

UVIDEVNOST — Nekaterim tako imenovanim vikendašem se pozna, da so povečini siromaki ali pa ljudje s kako drugače razvitim čutom za sočloveka. Dokazano ne perejo avtomobilov ob stanovanju v Krškem in drugod v dolini. S tem spoštujejo sočloveka, saj je mesečan ukazano, naj in težiči ne trati vode s pranjem avtomobilov in zalivanjem vrtov. Nerodno je le to, da avtomobile pridejo prav v hribe nad Krškim, kjer so v teh dneh še voli zelo ženljivo, vodovodno omrežje pa tako, da bo vsak hip presahnilo.

NE BO NIČ — Vojko Omerzu ni župan, saj sam prav, da ni in da bi bilo najbrž drugače, če bi pri nas imeli župane. Je pa še vedno predsednik skupščine občine Krško in kot tak je uvedel, da poletna vročina in politična računica močneje vplivata na delegate, kot kakšna dana obljuba volicem. Potem ko je večkrat doslej skliceval skupščine in niso bile sklepne, se je spriznjal s spoznajem, da v pasih dneh delegatje nimajo niti najmanjšega namena priti v zadostnem številu na skupščino pred jelenjo. Take še ne ve, ali ga ima parlament še rad in ali Franca Černeliča parlament nima več rad. Tega dvojega krškemu delegatom namreč še ni uspelo povedati, čeprav so jih vprašali, in to ne enkrat.

PRIJATELJSTVO — pridejo iz Obrigeima, in to ta teden. Za jutri je napovedana slovesnost, na kateri bodo povedali, da sta Krško in omenjenem nemško mesto že desetletje dobra prijatelja. Slovesno sedenje za slavnostno mizo bo mogoče tudi ponudilo priložnost, da se sicer smejoci se navzodo domačini temeljito obrazijo pod mizo. Če bi se, bi se lahko zato, ker se ne morejo zmeniti, kdo je v Kršku najbolj zaslužen za sodelovanje med mestoma. Ampak za božjo voljo in pri Marksovi in Engelsovi ter Leninovi bradi in bradici, naj se že zmenijo.

Novo v Brežicah

OMANOV NAČIN — Ker Ivan Oman, član predsedstva R. Slovenije, pogosto pride v Posavje, so ga ljudje vzelci nekako za svojega, saj zelo natanceno ocenjujejo, kaj dela kot politik. Ugotavljajo, da je zelo zvest svojemu stanu in da kmetsku postaviti, »kamor je treba«, če je to prav ali pa napaka. V Brežicah kroži o Omanu tudi tole: »Kaj bi naredil Oman, če bi prišel v bolnišnico? Ukinil bi zdravniški konzilij in tja postavil kmete.«

NOGOMET — V nedeljo popoldne bo nogometna tekma veteranov, v kateri se bosta pomerali ekipo SO Brežice in turističnega društva Čatež ob Savi. Ciril Kolešnik se tekme najverjetneje ne bo udeležil, ker sploh ni veteran, tako aktivni je še v politiki v domačem mestu in v beli Ljubljani. Če ne bi bila veteranska tekma, bi lahko igral v eni ali drugi ekipi. Kot predsednik brežiške vlade spada k skupščini in bi lahko bil v njeni ekipi. Ker pa rad potuje v Ljubljano — na sejem parlamentu, lepo prosimo, da ne bo očitkov — pa bi lahko igral tudi za turistični tim.

TAM JIH MANJKA — Delavci in delavci Tomala so prepričani, da v državi ni pravega reda, če jim pred nosom delodajalec sme nemoteno odpeljati iz tovarne stroje. Pravijo, da bi morali takoj odvajanje preprečiti na vsak način, tudi s policijo. Toda Tomala je za zdaj konec in zaposleni so na cesti. Ena od delavk se je zato pred dnevi pridušila: »Toliko policije je, pa nič od nje. Ampak če bomo vsi počasi ostali brez dela, bo enkrat tudi za policijo zmanjkalo.« Bo že še videla, da se moti, če tako misli.

SPOMENIK — Ko greš po pločniku v Ulici bratov Cerjakov v Brežicah, nenadoma zraste pred teboj drevo. Ker je zelo debelo, pa najbrž sredi pločnika raste že dalj časa. Videti je, kot da so ga graditelji pločnika pozabili posekat, ko so to peš pot verjetno že pred nekaj leti asfaltirali. Se pa za Brežice ne ve natanceno, kaj vse imajo v živih in neživih naravi.

IZ NAŠIH OBČIN

Avtohiša bo poravnala dolgove

Delo v Brežicah in v Zagrebu — Koncesija

BREŽICE — Izračunana bilanca brežiškega Avtoservisa za letošnje prvo polletje je razkrila izgubo podjetja v višini okrog 10 milijonov tolarjev. Ta nastali primanjkljaj naj bi zapolnila sredstva Avtohiše Brežice, to je firme, ki nekako nastaja ob Avtoservisu v istih prostorih in z bolj ali manj istimi zaposlenimi, ki jih je imel Avtoservis.

V Avtohiši so naredili in potrdili sanacijski program, s katerim naj bi se firma okrepla in, kot rečeno, zapolnila finančne luknje Avtoservisa. Trenutno imajo v Avtohiši, ki je najela Avtoserviso opremo, po besedah Miroslava Suše zasedene delovne zmogljivosti. Še zmeraj firma posluje tudi s Hrvško in ima s to državo tudi urejen plačilni promet. Avtohiša v Brežicah v teh dneh zaključuje gradnjo avtomobilskega salona, v katerem bo razstavljala in prodajala vozila, ki jih bo kot zastopniku s koncesijsko pogodbo dobavljal nove mašine Revoz.

Po omenjenem sanacijskem načrtu naj bi Avtohiša zaposlovala najugodnejše število delavcev. Zaradi tega so drugače organizirali čistilsko in vratarško službo in dva delavca zaposlili v zagrebski firmi. Potem ko je Avtohiša zaposlila 73 od 80 Avtoservisovih delavcev, naj bi po novem letu v njej delalo okrog 65 zaposlenih. Firma, ki ima že od maja zajamčene osebne dohodek, naj bi po omenjenem sanacijskem načrtu dosegla odlog kreditov, pri kupcih naj bi izterjala nepravljane obveznosti in pridobila nove posle v Sloveniji in na Hrvškem.

L. M.

SKOK V VODO — Kljub pomislekom, ali je Krka res dovolj čista za kopanje, ta reka vsaj v spodnjem toku privablja navdušence, ki se radi namejo v sicer malce motni vodi. Voda je kopalcem več, če vanjo skočijo. Primeren prostor za skok v Krko je tudi kostanjeviški most, s katerega se je pognal tudi fant, ki ga je »ujel« fotoparati. (Foto: L. M.)

Stavka za svarilo

Vprašanja delavcev tovarne pohištva

BREŽICE — V Tovarni pohištva Brežice so 4. avgusta med 11. in 16. uro zaposleni opozorilno stavkali, ker jim vodstvo podjetja ni odgovorilo na zahteve izpred meseca dni. Delavci so takrat med drugim zahtevali jasno informacijo o usodi tovarne ter izplačilo regresa, jubilejnih nagrad in odpravnin ob upokojitvi. Zahtevali so tudi izdajo listin za neizplačane deleže osebnih dohodkov in pri tem poudarili, da tega neizplačanega dela plač nihče ne sme zastaviti, če bi že prišlo do hipoteke.

Kar zadeva usodo tovarne, so delavci ob stavki slišali, da je v firmi dovolj dela, vendar predstavljajo veliko težavo neugodne tečajne razlike in visoke obresti na sponjenem denar. Tovarna pohištva Brežice je v prvih šestih mesecih zabeležila 28 milijonov tolarjev izgube. Omenjeni brežiški izdelovalski pohištva je ta denar dejansko zasluzila, vendar ga ima pri kupcih, ki ji dolgujejo več, kot ima tovarna izgube. Tovarna trenutno posluje pozitivno, delovni normativi pa ne zaostajajo za evropskimi.

GRADISOV PESKOVIK

SEVNICA — Gradiš bo v Sevnici v kratkem spet začel graditi nasip v Savi, ker ga potrebuje pri popravilu t.i. brežiške reke. Ta nasip bo najmanj tretji po vrsti. Ker Gradiš tako dovoza in odvaja gramoz in pesek, njegovo delo nekateri že primerjajo z igrami v kakem peskovniku. Če pomislimo, da se je most majal in da se je to pripečilo zaradi napake, je vse skupaj res počitno igranje v peskovniku.

IZ NAŠIH OBČIN

Na Raki o nuklearki in metuljih

Mednarodni ekološko biološki tabor — Pogovor o posledicah uporabe jedrske energije — Ivan Tomše: Referendum glede jedrske je zgodovinski dolg

RAKA — Ali ima neka generacija pravico, da onesnaži naslednjim generacijam življenski prostor? Zeleni pravimo: ne! Vsaka generacija lahko onesnaži, kolikor lahko za seboj počisti. V tem smislu je 6. avgusta na Raki govoril Ivan Tomše, ki je v okviru mednarodnega ekološko-biološkega tabora Raka 92 predaval skupaj z Alfedom Železnikom o posledicah uporabe jedrske energije.

Z vrsto podatkov in predpostavk sta dokazovala, da si je ena od generacij vzel pravico in z jedrsko elektrarno na krškem polju povzročila ekološki problem, katerega trajanje se meri s tisočletji. Problem je med drugim psihološki: kot je menil Ivan Tomše, ljudje ne morejo nikoli živeti popolnoma sproščeni ob objektu, kot je nuklearka. Poleg tega je zaradi bližine jedrske elektrarne premoženje v Krškem vedno manj vredno kot kje drugje. Ljudje so pričakovali nadomestilo za izgubljeno vrednost okolja in imetja, vendar je krška občina dobita zelo malo od pričakovane od-

škodnine. Celo pri gradnji objekta je uradništvo zadeve postavilo tako, da so posavci dobili čim manjšo odškodnino.

Zaradi vsega, kar je povezano z delovanjem Nuklearne elektrarne Krško, imajo državljanji pravico povedati, ali objekt želijo imeti ali zapreti. Ob gradnji ni prebivalstva nihče vprašal za mnenje, zato je po Tomševem mnenju referendum glede nadaljnega delovanja JE Krško zgodovinski dolg do Slovenije.

Ena od navzočih študentk, udeleženka tabora, je ob takih stališčih predavateljev dejala, da se očitno za-

ZAPRET IJEDRSKO — Po pogovoru o nuklearki, ki je potekal v okviru tabora Raka 92, so študentje neuradno izjavili, da je bil nastop Ivana Tomšeta in Alfreda Železnika obarvan preveč politično. Dobili so vtiš, da predavatelja za nobeno ceno nista bila pripravljena odstopiti od svojih protijedrskih stališč in da sta na ta način ravnala narobe. Tabor na Raki, na katerem je bil pogovor o jedrski elektrarni, sta organizirala ljubljanska podružnica mednarodne organizacije Aegee in gibanje Znanost mladini. Na fotografiji (z leve): Alfred Železnik in Ivan Tomše. (Foto: L. M.)

vzemata za zaprtje nuklearke. Toda kaj ponujata namesto jedrske elektrarne Krško, je vprašala. Tomše in Železnik sta ponudila v odgovor zmanjšanje energetske porabe, nakar so ju iz dvorane študentje vprašali, ali zeleni že kaj delajo za to zmanjšanje. Pogovor o tem se je iztekel v spoznajne, da gre za pravo množico dejstev za zapiranje elektrarne in proti in da je referendum nemogoče pripraviti tako, da ne bi zavajal in navjal za eno ali za drugo možnost. Ena od navzočih študentk je k temu dodala, da »problem jedrske elektrarne Krško ni tako preprost, kot si vi predstavljate«.

Ob predavanju o jedrski elektrarni so se udeleženci tabora seznanili tudi s knjigo Silvia Mavšarja Ključ za nuklearko.

Nabor na Raki, v okviru katerega so govorili tudi o jedrski elektrarni, so študentje sicer proučevali rastinske in živalske vrste, analizirali vodo ipd. Celovite ocene o teh preučevanjih v času poročanja še ni bilo, posamezni vtiši nekaterih udeleženik pa kažejo, da je tabor na Raki dal koristne informacije. Udeleženci tabora so med drugim odkrili nekaj rastlinskih in živalskih vrst — denimo metuljev, kijih na tem območju doslej še niso našli. Poelg tega so ugotovili, da so nekaterе vrste na tem območju razširjene dosti bolj, kot so mislili doslej.

M. LUZAR

Krompir se peče na njivi

V Nemški vasi le še nekaj kapnice

NEMŠKA VAS — V Nemški vasi pri Leskovcu imajo cisterno, ki je ostala za raziskovalci Ajdovske jame. V tej posodi je bila voda, zato, verjetno v sedanji pripeki ni potrebno posebej ugibati. V Nemški vasi je lokalni vodovod že daljši čas suh. Za napajanje živali in za drugo v teh dneh pride prav preostala kapnica, kot prav domačinka Marija Frankovič. »Ampak je treba premisliti, kako ravnavati z vodo. Pri hiši imamo 8 mesecev starega otroka, potreben je prati, otrok ne vpraša za sušo. Z vodo pa smo na maram,« je bila pred dnevi malce v skrbih Frankovičeva.

• Nekaterim gostilnicarjem pa očitno ni vseeno, kaj točijo gostom. V enem od kostanjeviških gostinskih obratov, na primer, inšpektorica v dolgoletni praktiki pa ni naletela na pokvarjen cviček.

verjetno ni odveč zapisati tole mnenje. Vide Femec: »Gostinski lokal bi moral voditi gostiniec, ki ima vsaj štiriletino gostinstvo solo.«

L. M.

• Elegантност je okus drugih. (Schnitzler)

• Utopisti pogosto končajo kot utopljenici.

Letina v Nemški vasi, kot druge, se že kvare. »Vse je uvelo. Fižol je zrel, iz njega ne bo nič. Krompir je pečen na njivi. Suša, huda suša,« je potarnala Marija.

Bo Marija Frankovič še kaj natočila iz cisterne? (Foto: L. M.)

Bizeljsko se ne odpoveduje Tomalu

Delavci nekdanje Iskrine tovarne na Bizeljskem so morali na zavod za zaposlovjanje — Dejansko stanje in obljube o razvoju nerazvitega območja ob meji

BIZELJSKO — Delavci industrijskega obrata Tomal na Bizeljskem pred leti najbrž niti pomisili niso na zapiranje tovarne. Letos julija so se znašli na zavodu za zaposlovanje, ker so se stroj v obratu ustavili. Kdaj bo proizvodnja znova stekla, ne ve nihče, zato so se delavci 5. avgusta zbrali v brežiškem Turistu in zahtevali jasne odgovore u usodi Tomala.

Ljudje, ki so bili zaposleni v tej nekdanji Iskrini tovarni na Bizeljskem, zamerijo dosedanjemu delodajalcu Tonetu Malenšku, da jih je odpustil. Prepričani so, da je to storil, kar koton hitro je mogel glede na pogodbo o najemu bivše Iskrine tovarne. Zamerijo tudi brežiški vladni, da se je vse dosegalo tako rekoč pred njenimi očmi. Delavci trdijo, da je ne glede na sporazume in pogodbe tudi nedopustno, da je Malenšek začel odvajati stroje iz bizeljske tovarne, in sicer v obrat v Semic. Pri tem uživajo tudi podporo svobodnih sindikatov, od koder je informacija, da so tovarniško dvorano zgradili z denarjem iz skladu za nerazvite.

Potem ko so delavci Tomala ostali

brez službe, pričakujejo pomoč občine. Od nje ne zahtevajo miloščine, pač pa ukrep, ki bi jim znova zagotovil delo na Bizeljskem. Za zagon proizvodnje v objektu, od koder se je na omenjeni način poslovil nič kaj priljubljeni Malenšek, trenutno je nekaj možnosti. Mirk Rožman je kot podjetnik pravljiv organizirati podobno proizvodnjo, kot je bila v Tomalu. Zaposlil bi ljudi, ki so do zdaj delali v obratu, vendar ne more povedati, da koliko od njih bi bilo delo.

Kot je povedal na omenjenem sestanku, je v zvezi z novim podjetjem postal vloga na občino Brežice in zdaj čaka na odgovor. Na občino podrežati tudi svobodni sindikati. Ti podpirajo ponoven začetek proizvodnje na Bizeljskem. Drugače niti ne morejo ravnati, če dajo kaj na besede delavcev Tomala na čakanju. Ljudje, ki so se znašli na zavodu, se nameče vidijo v brezihodnem položaju, čeprav jih je navzoča uslužbenka republiškega zavoda za zaposlovanje.

• Tomal je bil poleg polnilnice vina edini obrat na Bizeljskem. Če ne bo tak ali drugačen več zaživel, bodo imeli domačini razlog, da mnogim politikom zabrusijo v obrat, da se lažnivci. Mnogi politični veljaki, ki si podajajo kljuev v Posavju, imajo na mreči polna usta pomoči, ki naj bi jo prejeli kraj in območju v območju s Hrvaško in na demografsko ogroženem območju, in Bizeljsko spada v oboje.

Da je potreben premisliti, kako ravnavati z vodo, dobro vedo tudi v dolini v krškem komunalnem podjetju Kostak. V sedanjem sušnem obdobju imajo velike težave z vodooskrbo, predvsem v višje ležečih krajih, kamor očitno spada tudi Nemška vas. V zaselki v hribih vožijo že vozijo z gasilskimi cisternami.

Da je manj vode, občutijo celo v Krškem, čeprav najbrž drugače, kot kje v Nemški vasi.

Srbohrvaščina
ostane, kljub
»vpitju z ulice«

Odlöčitev Strokovnega sveta Republike Slovenije za vzgojo in izobraževanje, da srbohrvaščina tudi v prihodnjem šolskem letu ostane v predmetiku slovenskih petošolcev, je sprožila številne pripombe, predvsem take, ki povečujevajo tega jezika na slovenskih osnovnih šolah odločno zavračajo.

Zoper srbohrvaščino kot učni predmet slovenske mladine so se javno izrekli neredki starši in učitelji pa ljudje iz raznih strok, članji strank in drugi posamezniki. V dnevnem časopisu je že več tednov prava poplava zajedljivih zapisov, v katerih bralcii tudi menijo, da je sklep, po katerem srbohrvaščina ostane v slovenskem predmetiku, potuha (kot kaže, še ne preživljemu) enoum in dokaz, da nam je še vedno bližja nekakšna jugoskupnost, udinjanje skupne preteklosti, kot lastna samostojnost in suverenost. Neredki pa so prepričani, da bi moral srbohrvaščino izgnati iz naših šol preprosto zato, ker je to jezik vojske, ki nas je lani napadla in poskušala okupirati. In še marsikaj druga grega smo lahko prebrali, tudi nekaj zapisov, ki pa niso plod bolj ali manj čustvenih izbruhov, kot večina drugih, marvej avtorji v njih razsodno razmišljajo in že se že opredeljujejo za srbohrvaščino, to tudi utemeljujo.

Očitki so leteli in še letijo vseprek, na različne naslove, na bolj in manj pristojne ljudi, in z njimi zahteva, naj isti, ki stojijo za odločitvijo o srbohrvaščini, ponovno dobro premisli, kaj to pomeni, in odobritev poučevanja tega jezika pri nas prekličejo. Mnogi so bili ali pa so še prepričani, da je za to pristojen šolski minister dr. Slavko Gaber. Da ni tako, je minister sam pojasnil v posebni izjavi, ki smo jo mogle dne lahko prebrali v dnevnem časopisu.

Najprej je zanikal, da bi bilo ministrstvo za šolstvo in šport pravi naslov za pripombe in očiske na to temo. »Pravi naslovnik je Strokovni svet kot predstavnik zakonodajne oblasti,« je poudaril in nadaljeval: »Sicer pa so konceptualne rešitve na tem področju trenutno jasne in ministrstvo ne namerava posegati vanje, saj niso v njegovi pristojnosti. Za nas imajo sklep Strokovnega sveta veljavko zakona, zato je stališče državljanov na tej točki irrelevantno. Strokovnih vprašanj pač ni mogoče urejati z vpitjem z ulice.«

V šolskem letu 1992/93, ki se začenja čez dobra dva tedna, pouk srbohrvaščine v petih razredih osnovnih šol torej nepreklicno bo, pa naj se »vpitje z ulice« zoper to nadaljuje ali ne. To je zdaj dokončno jasno. Jasno pa je tudi, da velja odlöčitev Strokovnega sveta samo za novo šolsko leto. Kako bo s poučevanjem srbohrvaščine potem, se za zdaj še ne ve. Morebiti pa bo »vpitje z ulice« le pripomoglo, da bo odlöčitev Strokovnega sveta za naprej bolj po meri vseh Slovencev.

I. Z.

LEP SPREJEM
NA KITAJSKEM

LJUBLJANA — V slovenskem glavnem mestu udomljena kitajska akademika slikarka Wang Huiqin je pred kratkim prvič, kar je prišla pred desetimi leti v Slovenijo, razstavljala na Kitajskem, in sicer v mestu Nanking.

Svojim rojakom se je predstavila z deli, ki jih je ustvarila v zadnjih dveh letih v Sloveniji, kjer pa se je tudi postdiplomsko izpolnjevala. Razstava je doživelja topel sprejem, dve avtorični deli je tamkajšnja galerija uvrstila v svojo zbirko. Wang Huiqin se je kot likovna umetnica lepo uveljavila v Sloveniji. Udeležila se je več slikarskih kolonij, med drugim Krkine v Novem mestu in zimske v Kostanjevici, in imela več samostojnih razstav.

Katera dela oziroma koliko knjig iz omenjenega knjižnega programa

Težavne razmere izločile likovnike

Zaradi pomanjkanja denarja letos v Ribnici ni tradicionalnih avgustovskih srečanj likovnikov — Le prekinitev ali konec likovne kolonije — Izbor v Ljubljani

RIBNICA, LJUBLJANA — Junija so v Miklovi hiši oziroma njeni galeriji odprli razstavo slikarskih in kiparskih stvaritev, nastalih na zadnjih dveh srečanjih likovnikov v Ribnici, lani in predlanskim. Na teh srečanjih je ustvarjalo trinajst slovenskih umetnikov, predstavnikov različnih, predvsem mlajših generacij in usmeritev. Z otvoritev sta ostali obiskovalcem v spominu dve stvari: slavospev dosežkom, ki jih prezentira ta razstava, in napoved, da likovnik »gostov« najbrž ne bo več v Ribnici. Slednje je sporočil umetnostni zgodovinar dr. Jure Mikuž, ki je izbral udeležence likovnih srečanj v zadnjih petih letih. Dejal je, da bi bilo o razmerah, kakršne so zdaj v tem kraju in sploh v ribniški občini, težko in tudi neokusno prirediti kolonijo.

Počenje gospodarstva, naraščajoče število brezposelnih, pomanjkanje denarja za kulturo in druge neprirazne zadeve, ki so se nakopičile v zadnjem obdobju, so glavni razlogi za to, da tradicijo avgustovskih srečanj likovnikov v Ribnici letos prvič tudi zares prekinjajo. Ni več sponzorjev, mecenov in dobrotnikov, ne več tiste nekdaj naklonjenosti in prijaznosti, od katerih je živila kultura, se razvijala in širila. Prvič torej ne bo srečanja, odkar so se na pobudo akademika slikarja Jožeta Cente, domačina iz ribniške okolice, likovni umetniki od vsepovsod leta 1979 zbrali v prvi koloniji v tej deželici suhe robe.

Ob tem grenkem dejstvu je v veliko zadoščenje ugotovitev, da v Ribnici marsikaj ostaja za dosedanjimi kolonijami. V trinajstih letih je bilo tu 130 slovenskih slikarjev, nastalo je veliko kakovostnih del, ki so zvezčine

v ribniški zbirki. Zbirka šteje kakih 300 umetniških del, poleg del udeležencev likovnih srečanj so v njej tudi dela umetnikov, ki so v Ribnici razstavljeni, ali kako drugače (tudi z načrti) pridobljeni dela. Ribniška umetniška zbirka ni edini sad z likovnimi srečanjem začetega likovnega življenja v tem kraju. Izjemna pridobitev za Ribnico je galerija v Miklovi hiši, ustanova, ki je z likovnimi in drugimi dogajanjem postalna znana po vsej Sloveniji. Da drugih niti ne omenjam.

Izbor iz ribniške likovne zbirke je od minulega četrtek na ogled v ljubljanski Moderni galeriji. Izbor obsegajo nekaj manj kot 60 del, opravljen pa ga je dr. Jure Mikuž. Razstava je postavila Ljiljana Stepančič in bo odprtja do 6. septembra.

Ribniška likovna zbirka je za zdaj razmeščena po zasilnih depojih ali na

Slovenski tolar v Španiji

Na razstavi »Slovenija — denarništvo in zgodovina«, s katero gostuje Narodni muzej iz Ljubljane

V dneh, ko so se športniki iz vsega sveta v Barceloni znajili v boju za osvojitev olimpijskih medalj, je v Sabadellu, nedaleč od katalonskih prestolnice, obiskovalce pritegovala in navduševala razstava »Slovenija — denarništvo in zgodovina«, s katero gostuje v Španiji Narodni muzej iz Ljubljane.

Že dejstvo, da so razstavo postavili na zelo uglednem mestu, na Akademiji lepih umetnosti v Sabadelli, pove marsikaj o zanimanju Kataloncev za Slovenijo, njeni zgodovino, kulturo in druga dogajanja.

V Sabadelli je bila razstava odprta do konca olimpijskih iger v Barceloni, v Španiji pa bo ostala še nekaj mesecov. Septembra jo bodo odprli v Geroni, romala pa naj bi tudi v Madridu in še kam. Uspeh jih kar sam odpira vrata in to je tudi ena najlepših oblik promocije mlade slovenske države na Pirinejskem polotoku.

V Sabadelli pa je beseda tekla tudi o nadaljnjem sodelovanju Slovenije in Katalonije na kulturnem področju. Z Inštitutom za mednarodne študije, ki skrbi za promocijo Katalonije v svetu, je že sklenjen dogovor za dve izmenjevalni razstavi. Tako bo pri nas gostovala razstava Rimljani v Kataloniji, v Barceloni pa razstava Arheološki zakladi Slovenije. Prvo naj bi pripravili v prihodnjem, drugo pa v 1994. letu.

I. Z.

nih na tem območju in zarisuje zgodovino Slovenije. Razstava spreminja obsežen katalog, ki tudi širše predstavlja Slovenijo, njeni zgodovino, kulturo in druga dogajanja.

V Sabadelli je bila razstava odprta do konca olimpijskih iger v Barceloni, v Španiji pa bo ostala še nekaj mesecov. Septembra jo bodo odprli v Geroni, romala pa naj bi tudi v Madridu in še kam. Uspeh jih kar sam odpira vrata in to je tudi ena najlepših oblik promocije mlade slovenske države na Pirinejskem polotoku.

V Sabadelli pa je beseda tekla tudi o nadaljnjem sodelovanju Slovenije in Katalonije na kulturnem področju. Z Inštitutom za mednarodne študije, ki skrbi za promocijo Katalonije v svetu, je že sklenjen dogovor za dve izmenjevalni razstavi. Tako bo pri nas gostovala razstava Rimljani v Kataloniji, v Barceloni pa razstava Arheološki zakladi Slovenije. Prvo naj bi pripravili v prihodnjem, drugo pa v 1994. letu.

I. Z.

razstavnih mestih, kar gotovo ni primerno. Stane Kljun, organizator kulture v Miklovi hiši, ki je zdaj javni zavod, meni, da si bo Ribnica morala prej ko sledi omisliti ustrezniji prostor ali kar muzejsko hišo za to dragoceno zbirko del sodobnih slovenskih likovnih umetnikov.

I. ZORAN

VEČER S KOMELJEMA

RADOVLJICA — V soboto, 8. avgusta, so v hiši Casa Brigit, kjer je potekala likovna kolonija z naslovom Velika narava, priredili večer, na katerem je bil pogovor z umetnostni zgodovinarjem dr. Milčkom Komeljem, novomeškim rojakom, njegov sin Miklavž, eden najmlajših slovenskih pesnikov, pa je bral svoje pesmi. Po prireditvi je bilo srečanje z udeleženci kolonije.

Po Levstikovi poti od Litije do Čateža

Pohod bo 22. avgusta — Podaljšali rok za prijave

Do letosnjega pohoda po kulturnogodovinskem Levstikovi poti od Litije do Čateža je še nekaj več kot teden dni. Pohod bo v soboto, 22. avgusta, ob 7. uri z Valvasorjevo ploščadi v Litiji, nanj pa bo slo 150 udeležencev, ki jih bo izbral žreb. Vsak pohodnik bo dobil razna gradiva in vprašalnik, ki ga bo moral na okoli 25 km dolgi poti izpolnit in ga na koncu, na Čatežu, oddati organizatorjem. Vprašanja bodo iz dediščine na poti, ki jo je v drugi polovici prejšnjega stoletja prehodil Fran Levstik in potem napisal znameniti potopisni esej Popotovanje od Litije do Čateža. Za najboljše pohodnike (po hitrosti in znanju) pripravljajo denarne nagrade, vse udeležence pa bodo dobili posebna priznanja.

Ali bodo organizatorji to tradicionalno prireditev lahko tudi izvedli tako, kot so si jo zamisli, pa je v času, ko nastajajo te vrstice, še precej vprašljivo. Do roka za pisno prijavo, 30. julija, se je prijavilo preko 100 udeležencev, ki so bili vključeni v raziskovanje in razpravljanje. Upajajo, da bo tudi prijavo dovolj dobitno.

I. Z.

TEŽKO SLOVO — Takole so bili na pikniku Jezikovnih počitnic v Šmarjeških Toplicah zadnji skupaj Martina Hudl iz Podurja z Emanuelom Lukas Truppe iz Beljaka z gostiteljem Tilenom Božnikom iz Novega mesta in Tomazom Kastelicem, pri katerem je bila na počitnicah Martina. (Foto: J. P.)

Jezikovne počitnice končane, prijateljske vezi ostajajo

Hvala Sloveniji in posebej hvala Novemu mestu

prišla ona k meni v Avstrijo na počitnice.«

Zal Sethma iz Tokia je po mami iz Novega mesta, njegov oče pa je doma iz Bombaja v Indiji. Kar v japonsčini je zapisal: »Hodim v angleško šolo. Imamo ocene A, B, C, D in F. Najboljša ocena je A+. Znam angleško, japonsko in francosko, sedaj pa sem se naučil še nekaj po slovensko. V Sloveniji je zelo draga, pri nas na Japonskem je veliko ceneje.« Ob koncu navedimo še misli učiteljice Danice Rangus, ki je o koroških učencih zapisala: »Moja jezikovna družina je bila dokaj pisana. Vse od zadržane enajstletne Monike, vedno živahne Claudie, zgovorne Elizabeth pa do modrega Žala, resnega Ortwinja in nasmejanega Gernota. Začetek je bil težak, saj se nismo skorajda nič razumeli. Z intenzivnim osvajanjem slovenskih besed smo se po tednu dne že pričeli pogovarjati v stavkih, ob koncu pa smo tudi nekaj napisali po slovensko.«

»Hvala lepa, Slovenija, hvala Novo mesto,« se je vglasil, ki so ga izdali udeleženci Jezikovnih počitnic, v imenu koroških otrok zahvalil njihov spremljevalec, predstavnik Kričanske kulturne zveze iz Celovca. »Najpomembnejše za nas je bilo gostoljubje 32 novomeških družin, ki so za tri tedne preuzele najodgovornnejši del Jezikovnih počitnic. Učenje slovenskega jezika v sproščenem družinskem vzdružju je zagotovo najbolj uspešno. Poleg družin imajo veliko zasluga tudi pedagoški delavci, ki so se na Osnovni šoli Grm trudili za strokovno plat počitnic. Poleg slovenskega jezika so se mladi Korošci naučili novih pesmi, plesov in iger. Spoznali so dobršen kos Slovenije, še posebej pa Dolenjsko in njen prestolnico. Spletne so se trdne vezi, ki bodo pri mnogih ostale trajne, in preneteri Novomeščani bodo še letos počitnice nadaljevali pri nas na Koroškem,« je povedal Franci Tomažič. Tako pa je vglasil zapisala Monika Kravš iz Roža: »Z Nino iz Ločne se zelo dobro razumeva. Pri njej bom ostala še en teden, potem bo

Glavni organizator in vodja Jezikovnih počitnic, prof. Jože Škufca, pa je udeležencem zaključnega piknika povedal na dušo in srce: »Pridobljeno znanje, obogateno z novim besediščem in govorno spremnostjo ter osnovnimi jezikovnimi normami, je bilo za večino udeležencev dragoceno bera, ki pa ne bo obrodili pravih sadov, če otroci po odhodu iz Novega mesta ne bodo govorili slovensko doma, v Šoli in povsod, kjer so za to možnosti in priložnosti. Torej, ostanite čimbolj zvesti slovenski besedi. Znanje slovenskega jezika na Koroškem je pomembno osebno kulturno bogastvo, je prednost in potreba.«

J. PAVLIN

SREDNJA ŠOLA TEHNIŠKIH IN ZDRAVSTVENIH USMERITV

NOVO MESTO

UI. Milke Šobar 30 68000 NOVO MESTO

raspisuje
prsta delovna mesta

- 1 učitelja slovenskega jezika in književnosti, profesor
- 1 učitelja angleškega jezika, profesor

Prsta delovna mesta razpisujemo za nedoločen čas, s polnim delovnim časom in trimesečnim poskusnim delom. Prijave z dokazili pošljite v osmih (8) dneh po objavi razpisa. Vsi, ki se bodo prijavili na razpis, bodo izbrani obveščeni v tridesetih dneh po objavi razpisa.

Jesen 92 Založbe Wieser

Lojze Wieser, slovenski založnik v Avstriji, bo letos izdal nov Jančarjev roman in nove Jesihove sonete

Med založbami pri naših severnih sosedih se predvsem celovška Mohorjeva družba in Založba Wieser posvečata izdanju slovenske literature. Vendar pa založnik Lojze Wieser programsko ni zavezan samo izdanju knjig za slovenske bralce. Njegova založba je izrazito srednjeevropsko usmerjena. Zanima jo malone vse, kar se pomembnega dogaja na literarnem, političnem in kulturnopolitičnem področju v srednjeevropskih deželah. Vse, kar priznava tako imenovani srednjeevropski duh.

Založba Wieser je že napovedala, kaj namerava izdati letos jesen. Slovenškim bralcem bo namenila dva prevoda in dve noviteti. V prevodu Ljubice Černivec in Klause Detlefa Olofa bo izšla proza Posku o džubukosu avstrijskega pisatelja Petra Handke, v prevodu Marjance Mihelič pa Hrabalova knjiga madžarskega pisatelja Petra Esterházyja. Oba pisatelja sta nagrajenci naše Vilene. Noviteti pa bosta roman »Berenikin las« hrvaškega pisatelja Nedeljka Fabria, roman »Viktor« pisatelja Maxa Blauevicha, pesniška zbirka »Kaputte Mythen« (

Komisija pri delu

Foto: A. Bartelj

Vino lahko oceni samo trezen človek

Od 31. avgusta do 5. septembra bo v Ljubljani tradicionalni sejem Vino 92, že 38. po vrsti, na katerem bo na ogled in na pokušnjo več kot 900 vin iz 18 držav iz vsega sveta. Seveda ni treba posebej poudarjati, da gre za najboljša vina.

Pred sejmom je vsako leto strokovno pomembnejši del — mednarodno ocenjevanje vin. Ljubljansko mednarodno ocenjevanje vin je eno največjih in najpomembnejših ocenjevanj na svetu sploh. V strokovnih krogih uživa velik ugled, hkrati pa je prav zato deležno tudi ljubosumnih pogledov vinogradniško in vinarsko neprimereno močnejših držav, ki bi Ljubljani prav rade prevzela njen primat na tem za vsako vinogradniško državo izredno pomembnem področju.

»Ljubljansko mednarodno ocenjevanje vin je že vseh teh 38 let eno najpomembnejših strokovnih prireditv v Sloveniji, saj sodi med tri, štiri največja tovrstna ocenjevanja na svetu,« pravi Stanislav Trlep, projektni vodja Ljubljanskega sejma, ki pripravlja mednarodno ocenjevanje vin, strokovno pa pri tem sodeluje še Kmetijski institut Ljubljana. Ljubljansko mednarodno ocenjevanje vin prizna tako Evropska skupnost, in to kot eno od štirih in edino, ki poteka zunaj ES; hkrati pa je ljubljansko ocenjevanje eno od petih na svetu, nad katerim ima pokroviteljstvo Mednarodni urad za trto in vino (OIV) s sedežem v Parizu. Ta ocenjevanja potekajo vsako leto v Ljubljani, v turškem Uerguepu, kanadskem Montrealu, španski Barceloni, vsaka štiri leta pa v slovaški Bratislavi. Kakšen pomen in teža ima vinsko razvitem svetu ljubljansko mednarodno ocenjevanje, pove tudi to, da so v avstrijskem Ilmitzu, od koder so doma izvrsna vina, ki tudi na ljubljanskem ocenjevanju dobivajo najvišja odličja, celo šampionske naslove (tudi na letošnjem ocenjevanju je eden od petih šampionov iz Ilmitza), torej da so v tem vinogradniškem mestu postavili ljubljanski medalji spomenik, na katerega so vklesali: Tla, kjer rastejo svetovni vinski pravci. Proizvajalec umetnih gnojil je, brž ko je postal neko njihovo vino šampion, to izkoristil in reklamiral svoje proizvode s sloganom, da so šampioni pogojeni z njihovimi gnojili. Vinu, ki je postal šampion na ljubljanskem mednarodnem ocenjevanju, je proizvajalec v istem hipu dvignil ceno iz prejšnjih 90 šilingov za buteljko 0,75 litra na 450 šilingov za malo buteljko 0,35 l. Toliko pač veljajo medalje in naslovi z ljubljanskim ocenjevanjem. Pri nas pa, kot da ugleda in pomena te velike strokovne prireditve ne znamo dovolj in pravilno ceniti.

Doslej so bila vsa ocenjevanja v Ljubljani, le lanskoga so zaradi vojne v Sloveniji prenesli v sedanjo Avstrijo, ampak seveda kot ljubljansko ocenjevanje. Letos pa so se zaradi ugodne ponudbe organizatorju odločili, da bo ocenjevanje potekalo v hotelu Kokra v prijetnem okolju kompleksa Brdo pri Kranju, kjer je 31 degustatorjev iz 21 držav skoraj teden dni, kolikor je trajalo ocenjevanje, tudi živel. Predsednik ocenjevanja je bil znani slovenski enolog dr. Dušan Terčelj, ki je tej strokovni prireditvi predsedoval že lani, prej pa je bila dolga leta predsednica znana hrvaška enologinja prof. dr. Dubravka Premruč, ki je bila letos predsednica ene izmed štirih ocenjevalnih komisij. Pravilo je

namreč, da je predsednik ocenjevanja vedno iz države, v kateri poteka ocenjevanje. Sicer pa je večina degustatorjev že v prejšnjih letih sodelovala na ljubljanskem ocenjevanju in se med sabo dobro pozna, celo dobri prijatelji so. Nasprotno velja, da jedro vseh velikih ocenjevanj po svetu tvori kakih 100 najboljših degustatorjev. Pokazalo se je namreč, da je ocenjevanje najbolj objektivno, če na njem več let zapored sodelujejo v glavnem isti degustatorji, ki izoblikujejo primera ocenjevalska merila. Pa še prihaja pri ocenjevanju do precejšnjih razlik, kajti vsak degustator je pač osebnost zase. Da bi bile razlike čim manjše, so na Brdu pred začetkom ocenjevanja, ki je, kot rečeno, potekalo v štirih komisijah, vsi degustatorji skupaj ocenjevali nekaj istih vin, da se je pokazalo, kje prihaja do največjih razkorakov, in da so uskladili merila. In razlike so bile pri tem »poskusnem« ocenjevanju res ogromne. Samo za primer: istemu vinu so različni ocenjevalci prisodili od 5 do 45 odbitnih točk. In kaj to pomeni? Pet točk vinu še prinaša veliko zlato medaljo, 12 odbitnih točk pa je zgornja meja za srebrno medaljo. »Vendar take razlike na začetku niso nič slabega,« pravi mag. Julij Nemančič, priznani slovenski enolog in degustator svetovne veljave, letos vodja ene od komisij in eden od treh podpredsednikov ljubljanskogocenjevanja. »Bati se je treba tistih degustatorjev, ki se niso pripravljeni izpostaviti in vedno dajejo nekakšne povprečne ocene. Do razlik pri ocenjevanju bo vedno prihajalo, ker degustatorji ocenjujejo subjektivno, seveda v okviru sprejetih pravil in meril. Poleg tega so tu še osebna nagnjenja, specializiranost. Nekdo je večji specialist za rdeča vina, drugi za bela, tretji za suha, četrtri za sladka, peti za aromatična itd. Nekogar pa ni, ki bi bil enako dober za vsa vina.«

Najboljše vino ima oceno O

Letos so degustatorji v štirih komisijah ocenili 904 vzorce vin iz 18 držav iz vsega sveta, od Čila do Japonske in od Amerike do Nove Zelandije. Največ je bilo slovenskih vin — 357, sledijo pa vina iz Avstrije, Švice, ZDA in Italije. Ocenjevanje je, kot rečeno, potekalo po pravilniku OIV, se pravi po takoj imenovani Vedelovi metodi, ki temelji na sistemu negativnih točk. Najboljše je tisto vino, ki ni dobito nobene negativne točke, se pravi, ki ima 0 točk. Za oceno od 0 do 6 točk dobi vino veliko zlato medaljo, za oceno 7 in 8 negativnih točk dobi zlato, 9 do vključno 12 negativnih točk pa prinaša srebrno medaljo. Vendar ocenjevalci vina ne ocenjujejo neposredno s točkami, marveč ocenjujejo videz, vonj, okus in harmoničnost in vse te bistvene elemente kot odlično, zelo dobro, dobro, zadovoljivo in za izločitev. Ti elementi oziroma ocene imajo vsak svoje točkovne koeficiente, iz katerih potem izračunajo odbitne točke. Če ocenjevalec vino v vseh ocenjevalnih elementih oceni z zelo dobro (druga kolona), to že prinece 12 nega-

tivnih točk, kar komaj še zadostuje za srebrno medaljo. Seveda poteka ocenjevanje vin popolnoma anonimno. Degustatorji ne vedo o posameznem vzorcu, ki ga ocenjujejo, nič drugega kot številko ter kategorijo, iz česar je znano, ali je vino mimo, suho, sladko itd., ter letnik. Ne vejo ne, kakšne sorte je vino, kdo je proizvajalec, iz katere države prihaja. Med ocenjevanjem vlada tih in mirna zbranost, tišina, degustatorji so vsak zase, med sabo se ne smejogovogarjati, nič jih ne sme motiti. Za čim boljši potek ocenjevanja skrbijo predsednik ter predsedniki posameznih komisij. Degustator na dan oceni po 60 vzorcev belih suhih vin ali 50 rdečih oziroma sladkih. Na Brdu so ocenjevali samo dopoldne. Novi pravilnik OIV, ki bo začel veljati prihodnje leto, bo to število zmanjšal za 10. Seveda ocenjevalci vina, ki ga ocenjujejo, ne popijejo, saj bi se ga sicer od 60 vzorcev vsak dan kar krepko nalezli. Pijan človek pa ne more ocenjevati tako žlahne pijače, kot je vino. Potem ko vino pogledajo, ocenijo videz, bistrost, ga povonijo, zlijejo v usta, kjer ga nekaj časa zadržijo, da lahko ocenijo okus, njegovo intenzivnost in kvaliteto, in potem izplunoje.

Vino je ena zadnjih naravnih pijač

Med letošnjimi ocenjevalci je bil tudi gospod Jean Crettenand, svetovno znani strokovnjak, zvezni švicarski enolog in delegat švicarske vlade, ki je star znanec ljubljanskogocenjevanja. »Mednarodno ocenjevanje vin v Ljubljani ima v svetovni strokovni javnosti veliko veljavo, in to zaradi svojih izkušenj, pozornosti, ki jo tu posvečajo strokovnemu delu kot celoti, in zaradi natančnega spoštovanja pravil OIV. Na tem ocenjevanju vsaka komisija lahko nemoteno dela, ocenjevana vina so servirana po pravilnem vrstnem redu, tako da lahko degustatorji stopnjujemo svoje občutke. Spoštovanje tega vinskega reda je zelo pomembno za objektivnost ocenjevanja. Lahko rečem, da bi lahko bilo ljubljansko ocenjevanje zgled za vse druge prireditelje, ki se vse bolj zanimajo za organizacijo mednarodnih ocenjevanj vin,« je dejal ta

veliki poznavalec in svetovna avtoriteta na tem področju, ki je sodeloval na velikih ocenjevanjih vin po vsem svetu. Sloveniji pa gospod Crettenand svetuje, naj si tudi kar se vina tiče, izoblikuje svojo značilno in prepoznavno podobo. »Slovenija ima danes izvrstne enologe, ki so v toku svetovnih dogodkov. Vendar je treba najprej z zakonodajo uvesti red in disciplino v vinogradništvu. To je osnova, brez tega ni ne dobrega vina ne izvoza. Slovenskim enologom pa svetujem, naj bodo še naprej spoštujti do porekla svojih vin in naj se ne zaletijo z moderno baročno tehnologijo, ki bi zasnečila te lepe kvalitete slovenskih vin. Slovenci, zavedajte se, da je vino ena zadnjih naravnih pijač, ki nam ostaja, in spoštujte to žlahnost!«

Podobno mnenje o slovenskih vinih ima tudi docent Fedor Malic iz Bratislave, ki je bil že 10-krat degustator na ljubljanskem ocenjevanju. »Ob velikih praznikih si z svoje vinoteke doma privoščim ormoški laški rizling ali Vinagov sauvignon, ki nima para na svetu.«

Predsednik lanskega in letošnjega mednarodnega ocenjevanja vij v Ljubljani, dr. Dušan Terčelj, pravi: »Z vsemi močmi si prizadevamo, da to ocenjevanje obdržimo na najvišji strokovni ravni. Prav to je naš največji adut, kajti konkurenca in apetiti pri takih mednarodnih ocenjevanjih so v svetu veliki. V našem strokovnem svetu je Slovenija znana po ljubljanskem ocenjevanju vin. Zato je treba nujno najti skupen slovenski interes, da to ocenjevanje ostane. Nikakor ne bi smeli po nemarnem zapraviti tako ogromnega kapitala, ki ga za Slovenijo v svetu pomeni ljubljansko mednarodno ocenjevanje vin.«

Na letosnjem ocenjevanju so se spet najbolje odrezala avstrijska vina. Od 219 ocenjenih vzorcev so dobila 29 velikih zlatih medalj, 60 zlatih in 96 srebrnih medalj ter 3 od skupaj 5 naslovov šampion. Tudi slovenski vinogradniki se ne morejo pritoževati: od 357 vzorcev so dobili 17 velikih zlatih, 62 zlatih in 168 srebrnih medalj. Poleg tega so bila slovenska vina v konkurenči za šampione v treh kategorijah: med suhim belimi, sladkimi be-

Dr. Dušan Terčelj, predsednik mednarodnega ocenjevanja

lim in suhi rdečimi vini. Med 17 slovenskimi velikimi zlatimi medaljami je tudi šampanjec barvara Janeza Isteniča z Bizejskega.

Za konec pa še tole. Zvečer tistega dne, ko je bil vaš reporter na ocenjevanju na Brdu, je minister za kmetijstvo dr. Protner, pred časom tudi sam ocenjevalec na ljubljanskem ocenjevanju, pripravil za degustatorje sprejem na bližnjem gradu Strm. Na sprejemu so točili izvrstna Vinagova vina. Nihče ni izpljušil niti kapljice. Zvečer pač niso bili v službi.

Andrej Bartelj

naši rojaki po svetu

Pozdrav slovenskim ladjam

Zahvaljujoč slovenskim zdomcem v Nemčiji bosta slovenske ladje v hambrškem pristanišču poslej pozdravljali trobojnica s slovenskim grbom in Prešernova Zdravljica, dobrodošlico ob prihodu in srečno pot ob izplutju iz pristanišča pa jim bo v materinem jeziku zaželet glas Nade Berdavs iz Kočevja.

Zakonca Nada in Egon Berdavs, ki že 26 let živi v Hamburgu, mestu na severu Nemčije ob reki Labi, sta se prva med tamkajšnjimi Slovenci odzvala na oglas, objavljen v časopisu Morgenpost. Hambrškemu pristanišču sta podarila slovensko zastavo in posnetek Prešernove Zdravljice. Nada pa je posodila tudi svoj glas, ki bo v slovensčini izrekal dobrodošlico in srečno pot slovenskim ladjam, ki jih bo pot zanesla v hambrško pristanišče. To je eno največjih v Evropi, znano pa je po tem, da je 40 let na poseben način pozdravljajo prihajoče in odhajoče ladje. Po odlokmu himne pristanišča, ki naznana prihod ladje, in dobrodošlico, izrečeni v nemškem jeziku, sledi ob spremljavi himne države, pod zastavo katere ladja pluje, dvig zastave te države in izrekanje dobrodošlice v njihovem materinem jeziku. Podobno ob drugem delu himne, ki naznana odhod ladje in spust zastave, pozdravljajo tudi odhajoče ladje. Egon, ki je nekaj časa delal v pristanišču, to dobro pozna, zato ni presenetljivo, da sta se odzvala ravno Berdavsova. Oba sta namreč Slovenca, ponosna na osamosvojitev Slovenije.

Berdavsova sta v Hamburg prispala iz Kočevja. Sprva sta nameravala ostati le nekaj let, zato sta si Sašo, ki se jima je medtem rodil, prepustila v oskrbo »najboljši mami na svetu«, kakor svoji mami pravi Nada. Vendar pa je življene hotelu drugače, zato se je danes 23-letni sin Saša, po šestnajstih letih razdrojenega družinskega življenja, pridružil svojima staršema in osem let mlajšemu bratu Romanu. Življenu v Nemčiji so se namreč dobro privadili. Egon danes dela v nekem privatnem podjetju, ob popoldnevih pa še v svoji strugarski delavnici, Nada pa je zaposlena na oddelku za sterilizacijo instrumentov v eni izmed hambrških bolnišnic.

Na njihovo življenje in prijateljevanje z nemškimi, slovenskimi, hrvaškimi in do nedavna tudi srbskimi prijatelji pa so usodno vplivali tudi dogodki na teh nekdanje skupne domovine. Še do nedavnega sta namreč imela Berdavsova prijatelje tudi med srbskimi zdomci. Danes ne več. Ne le kot Slovenca, marveč tudi kot razumna in sočutna človeka, pretežnemu delu srbskega življa v Nemčiji, in s tem tudi svojim donedavnim prijateljem ne moreta odprtusti njihovega nacionalističnega prepiranja, da ves svet laže, da Srbi ne. »Ne zamerimo toliko Srbom v Srbiji, da tako razmisljajo, saj so v medijski blokadi in prepričeni le enostranskemu obveščanju njihovih medijev, ne moremo pa razumeti Srbov pri nas, ki lahko vsakodnevno poslušajo in berejo poročila o dogodkih v nekdanji Jugoslaviji z vsega sveta,« pravi Nada, ki ob tem izraža bojanzen, da bi utegnili spori med Slovenci in Hrvati vplivati tudi na poslabšanje odnosov med njimi in hrvaškimi zdomci. Prav s Hrvati namreč

zelo dobro sodelujejo in ob letosnjem enomesecu ne dopustu, ki sta ga preživel v Kočevju, ju je neprjetno prenenetilo spoznanje, da odnosi med Slovenijo in Hrvatko niso takšni, kot sta mislila. Bojanzen, da bi se utegnil zgoditi, je še toliko večja zato, ker je v vsem severnem delu Nemčije le okoli 250 Slovencev. Med njimi je veliko že starejših ljudi in tudi takšnih, ki žive v mešanih zakonih. To je tudi razlog, da jim pred leti, ko so to poskušali, ni uspelo ustanoviti slovenskega društva in ne slovenskih šol, je pa tudi razlog za tesnejše povezovanje s Hrvati. Prav na njihovo pobudo so lani organizirali skupne protivojne demonstracije. S slovensko zastavo, ki sta jo Berdavsova letos podarila hambrškemu pristanišču, so demonstrirali od Hamburga do Kiela na skrajnem severu države in do Borna na jugozahodu. V sodelovanju s Hrvati je Nada organizirala dva kamiona z zdravili in sanitetnim materialom kot humanitarno pomoč Bosni in Hrvatki.

Kot vse kaže, bosta Berdavsova, ki sta tako kot njuna sinova, čeprav oba rojena v Nemčiji, slovenska državljanja, v Nemčiji preživelva vsaj še nekaj let. V hiši, ki jo gradita v Kočevju že 10 let, kar je seveda značilno za zdomce, se bosta verjetno vselila še po upokojitvji. Zato in ker imata med Hrvati veliko resnično dobre prijateljev, upata, da se politične razmere v njihovih domovinah ne bodo zastrelile tako, da bi se pretrgale prijateljske vezi, ki so se med njimi spletile na temelju ljubezni do njihove, takrat še skupne domovine.

MOJCA LESKOVŠEK-SVETE

Zakonca Nada in Egon Berdavs

Foto: M. Leskovšek-Svete

Hram pesnikovih mladostnih spominov

Če bi govoril hišni zidovi, bi danes lahko zvedeli marsikatero zanimivo zgodbjo o zgodovini stavb in naselij nasploh. Toda ker ostajajo nemi, smo lahko srečni, da vsaj ponekod še živijo ljudje, ki dajo veliko na svoja prebivališča in skrbno hranijo vse, kar je povezano z njihovimi nekdanjimi stanovalci. Če pa so med slednjimi še znateni ljudje, se svojevrstni konjiček za ohranjanje preteklosti spreverže že kar v dolžnost teh skrbnih in zavzetih ljudi do današnje in prihodnjih generacij, da jim posredujejo to, česar morda ne hranijo v nobenem muzeju ali podobni ustanovi. Eni od takšnih, ki skrbno varujejo vse, kar je povezano s preteklostjo njihove domačije in prav na tej tradiciji gradijo nadaljnji razvoj, so Štefaničevi iz Dragatuša v Beli krajini. Že samo ime Župančičev hram, ki so ga nadeli svoji gostilni, da slutti, da se za zidovi danes mogče dragatuške hiše skriva pomembna zgodovina. Imena hram namreč ne nosi po komerkoli, ampak po najpomembnejšem belokranjskem pesniku Otonu Župančiču, ki je prav v tej hiši, takrat seveda mnogo manjši, a še vedno največji v kraju, preživel svoja najbolj razigrana otroška leta. Prav letos mineva sto let, kar je Otonov oče hišo prodal Franju Štefaniču, staremu očetu sedanjega gospodarja Rajka.

Zupančičeva domačija preide v Štefaničeve roke

Vprašanje je, če bi se zgodba o tej dragatuški hiši tako dobro ohranila in če bi jo Rajko znal danes povedati z vsemi podrobnostmi, če ne bi v njej kot otrok živel tako pomemben mož, kot je Oton Župančič. In seveda, če ne bi že Rajkova oče in star oče imela toliko posluha za vse dokumente, ki sta jih skrbno varovala in so se ohranili do današnjih

dni ter seveda tudi ustno prenašala vsega, kar se je hišo dogajalo ne le zadnjih sto let, kar je v Štefaničevih rokah, ampak tudi leta poprej.

Zidano in s slamo krito hišo je pred približno 120 leti v Dragatušu postavil Otonov dedek po marmini strani, sicer pa lesni trgovec Franc Malič, imanovan tudi Francincia, iz Vinice. Grajena je bila prav z namenom, da bosta v njej poleg prebivališča tudi trgovina in gostilna. Pozneje jo je podaril hčerki in setu, Otonovima staršema, in Župančičevi so v njej preživel 12 let, od Otonovega 2. do 14. leta. Toda Otonov oče Franjo ni imel trgovske žilice, porajala se je tudi gospodarska kriza in leta 1892 se je odločil domačijo prodati. Cenil jo je na 4.200 goldinarjev, kar je bila za takratne čase skoraj nepojmljivo visoka vsota. Rajko ve danes povesti, da prodajalec takrat ni verjal, da bo toliko tudi v resnici iztržil. Tudi takrat ne, ko je že imel kupca, Rajkovega starega očeta Jožefa Štefaniča iz bližnje vasice Zapudje. Štefaniču gotovo ne bi uspelo nakupčkat toliko denarja, če si ga ne bi prislužil v Ameriki. Da je s prodajo domačija tako znova prišla v roke preudarnega in gospodarnega lastnika, pa dokazuje že kratka življenjska zgodba kupca Jožefa. Ta je kot otrok živel sam z mamo na Zapudju ter si služil kruh kot vaški črednik ter s kotom, s katerim je hodil od hiše do hiše in kuhal žganje. Uspelo mu je prihraniti toliko, da si je plačal pot v Nemčijo, kjer je krošnjaril ter si zaslužil denar za pot v Ameriko. Tam je garal v rudniku, kmalu pa ob njeni odprtosti tudi manjši bife. Prihranek, s katerim se je vrnil domov, je torej zadostoval za nakup Župančičeve domačije v Dragatušu.

Rajko skrbno hrani original notarskega pisma, ki ga je notar v Črnomlju, Anton Kupljen, napisal

ob prisotnosti dveh prič ter »njemu osebno poznanega Franja Župančiča, posestnika iz Dragatuša kot prodavavca in njemu osebno in po imenu nepoznanega Jožeta Štefaniča iz Zapudja kot kupca«. V kupni pogodbi, ki obsegata kar sedem strani, so z lepo pisavo, v lepi slovenščini, natančno in brez nepotrebne besediljenja zapisane vse pravice in dolžnosti kupca in prodajalca. Tako se je prodajalec s to pogodbo zavezal, da za omenjenih 4.200 goldinarjev proda »zaznamovano hišo z vsem, kar je zrazen prizidano in pribito in pa zraven spadajoči svinjaki in pa celo v gostilni se nahajače premičnine.« Zrazen pa je prodal še njivo za 300 goldinarjev. V pogodbi je bilo zapisano tudi, da je Štefanič »od tega dne lastnik, posestnik in vživalec kupljenih reči, z opombo, da ima prodavec pravico do 1. avgusta 1892 svojo gostilno naprej izvrševati, dne 2. avgusta 1892 mora pa prodavec tudi to sobo izpraznit in se umakniti. Kupec plača tudi od danes naprej vse na kupljeno hišo in njivo spadajoče davke in vse druge javne doklade.« Iz pogodbe je še razvidno, da se »pogodenbenika domenita, da imata vsaki pol pridelka, kar se bo od te nje pridelalo, ker jo je prodavec še letos posejal«. Od 2. avgusta 1892 se je torej pri nekdanji Župančičevi hiši reklo pri Zapuju.

Jožef Štefanič je slavnato kritino hitro zamenjal s pločevinasto, nadaljeval pa je z gostinsko in trgovsko dejavnostjo. Leta 1917, ko je umrl, je domačijo poddeloval Rajkov oče Franc. Hišo je obnovil, zgradil hlev, skedenj, hladilnico, gnojne jame ter dokupil zemljo. V dvajsetih letih je bila v Štefaničevi hiši tudi prva pošta v Dragatušu. Dokaz za Francevo podjetnost je tudi to, da je bil eden redkih Belokranjev, ki se je odločil postati ustanovitelj Pivovarne Laško, ta je bila takrat last slovenskih gostilničarjev in trgovcev. Medtem ko se je bivša Župančičeva domačija v Dragatušu torej razvijala, pa so se Župančiči preselili v Ljubljano, kjer so si s kupinom kupili hišico. Oton pa se je vedno rad vračal k Štefaničevim v Dragatuš, kjer je obujal spomine na nekdanja brezkrbna mlađa leta. »Iz naše hiše in njene okolice je prenesel dogajanje v Dumo, svojo največjo pesnitev,« pove Rajko. Oton je brezmejno ljubil ta košček Bele krajine. Zato tudi ni cudno, da je med drugim zapisal: »Koder hodim, vedno in povsod me spremila močni šum Kolpe, ki se preliva pod viniškim gradom čez jez in rahlo žuborenje Dobreča, studenca, skritega blizu Dragatuša, v najtišji dragi sveta. Vesel sem, da mi je tekla zibelka v Beli krajini, polni svetlobe in blagolaska.«

Pesnik na ruševinah

Leta 1944 je bil v Dragatušu Glavni štab partizanskih odredov Slovenije. Bil je izdan in 5. maja so nemška letala v treh naletih na kraj odvrgla več kot 130 bomb, da bi uničila Glavni štab. Toda ta se je že prej umaknil. Ena od bomb je padla tudi na

Zupančičev hram danes

Po vojni so hišo obnovili, dvakrat pa jo je adaptiral in dozidal — zadnjič tik pred lanskim vojno v Sloveniji — že sedanji gospodar Rajko. Po drugi vojni v hiši ni bilo več trgovine, odpri so jo šele marca letos, torej po 50 letih. Šele sedaj pri Štefaničevih »obratuje« vse tisto, kar je že pred vojno: gostilna, trgovina in seveda kmetija, ki je bila ves čas osnova razvoja domačije. Danes pa Štefaničevi razvijajo tudi kmečki turizem s stacionarnim in izletniškim turizmom ter dodatno športno-rekreativno dejavnost. Že leta 1974, po 30 letih premora, sta Rajko in žena Rina v hiši odpri bife, ga čez dve leti preimenovala v Župančičev hram in odpri pesnikovo spominsko sobo. To sobo obišče veliko ljudi, ki se hkrati seznanijo tudi z Otonovim otrovtvom v Dragatušu. S posebnim ponosom pa Štefaničevi pokajojo Otonovo pismo iz leta 1942, kjer se zahvaljuje za koline, ki mu jih je postal Rajkov oče. Rajko tako kot številne druge dokumente skrbno hrani tudi original tega pisma. Sedanjim n prihodnjim rodovom.

MIRJAM BEZEK-JAKŠE

Poškodovana Štefaničeva hiša leta 1942

naše korenine

Nima ruma, nima šturma!

»Dve devetki sta že na koncu moje rojstne letnice,« se pohvali Pavlinov Karel s Polhovice. Karel je živel in živahan in spomin se skoraj ne zmede, ko blodi desetletja nazaj okoli krajev in ljudi, ki jih je svoj čas srečeval. Po tem sodeč, ne bi bilo nič čudnega, če bi se dve devetki zastelili tudi v štivilu njegovih let, ne le v štivilu 1899, ki označuje leto njegovega rojstva. Murček se mu še ponosno sveti v ušesu, to pa pomeni, da je trden možkar in gospodar. Dela se ne ustrasi skoraj nobenega, a je zadnje čase v tej pasji vročini le bolj previden, pa noge so mu že večkrat dale vedeti, da jih ima. No, sinu Jožetu, s katerim zdaj sama živita na kmetiji, bi murčka že odstopil, a kaj, ko še ni pripeljal mlaude domov.

V vročem sončnem popoldnevnu se nas zbere kar lepa družba okoli mize v kmečki izbi. Zidovi so zidani še po starem, iz kamna, in iz njih in od velike krušne peči v kotu veje prijeten hlad. Beseda da be-

sedo, Karel je razpoložen za pogovor in prisotni, ki so že slišali marsikatero zanimivost iz Karlovega življenja, ga spodbujajo. Ni jih v naših krajih več dosti možkarjev, ki bi se tako živo spominjali prve svetovne vojne, kot se je Karel. Doma je bilo devet otrok in komaj se je dobro rešil bosopetstva, že je dobil na noge vojaške škornje in puško na ramo. Postal je cesarjev vojak na soški in tirolski fronti in očividec mnogih smrti in trpljenja tistih, ki so v njih sodelovali. Spominja se Bosancev v Črnomorjev iz elitnih šturmabataljonov, ki so umirali tam na teh skalah, ne vedoč dobrot za koga in za kaj se borijo. A ko so jih nagnali iz jarkov, so bili strah in trepet za Italijane. No, kar tako za nič se le niso borili. Oficirji so jih morali pred vsakim napadom dobro založiti z rumom, sicer je bil rezultat bolj kilav: »Nima ruma, nima šurma,« so dejali vojaki, ki, če niso dobro vedeli, za kaj se tolčajo, vsaj trezni niso hoteli v klanje.

Smrt je na fronti neprestano kosila. Pri Gabrijelih je našla njegovega očeta, ki so ga poklicali še pred Karлом. Za njegovo smrt je Karel zvedel še pozneje. Ko je nekoč šel v patruljo, je povohala tudi njega. Čisto blizu je priletela granata in se razstrelila. Vsebovala je strupen plin. En vojak je takoj obležal mrtvev, drug se je močno poškodovan odplazil stran. Karla je rešila lesnika, na katero je zlezel in počakal, da se je strupeni plin razkadel. V avstrijski vojski je Karel doživel preboj fronte in premik na Piave, kjer pa je bilo vojske konec. Karel je prišel v italijansko ujetništvo, kjer je bil sprva zelo težko. Uši je bilo dovolj, hrane pa bolj malo. Poleg tega je tam skupil še kroglo v noge, takodaj je komaj ostal živ. Šele poleti devetnajstega je prek švicarskega rdečega kriza prišel domov. A

vojska ga še ni pustila pri miru. Enaindvajsetega leta so ga poklicali še na služenje vojaščine v starougoslovansko vojsko, kot da ni imel orožja, uniform in uši že dovolj. Karel je bil potem, ko je bil uniforme končno le prost, nekaj casa doma, a mu pustolovska žilica ni dala miru. Vleklo ga je ven. Na veliki petek leta 1927 je iz francoskega Le Havra odplovil proti Južni Ameriki. Karel se poimensko spominja nekaterih takratnih sodrugov. Bili so to Alojz Mervar iz Škrjanč, Franc Doberdrug iz Straže, Franc Bukovec z Jablana, Jožef Kos z Maharovca, pa še Fink, Grande in Vintar z Broda ter Drenik s Cikave. Nekateri so se potem vrnili v domovino, drugi pa so za vedno ostali onkraj Atlantika. Najprej se je družina odpravila koruzo lomit in prvi zaslužek so že lahko poslali domov. Precej jih je pri tem pomagal inženir Mirko Vehovec, ki je na novem kontinentu že lepo uspel in obogatel. Prišlekom pa ni bilo tako lahko in zamaš se so ozirali za delom. Oprijeli so se vsake priložnosti. Tako so se nekateri odpriali do Buenos Airesa v Argentino, pa z ekspedicijo peš v Bolivijsko. To je bil za takratne razmere pravi podvig. Pot je vodila čez devet držav, prepromotali so na tisoče kilometrov, največ peš, s čolni in ladjami. Na poti jih je spremilala malarija, Indijanci so bili ponekod tudi nevarni, po večini pa revni in polni Karlovi dobiti znancev še iz vojaških časov: uši.

Od ekspedicije Karel ni odnesel dosti. Pač, prazen fotografski aparat, s katerim se je na poti nazaj pretvarjal, da slika. Do danes so se slavnostno nasmajani prebivalci daljnih pragozdov verjetno že naveličali čakati na slike, ki naj bi jim jih šaljivi Kranjec poslal. Ta se je po vrtniti odpravil domov v svojo Kranjsko in se tam triinštidesetega leta poročil z Marijo iz Gradišča. Rodili so se jima Štirje otroci, iz njunega rodu pa izhaja osem vnukov in štirje pravnuki. Če bodo hoteli poslušati svojega dedka in pradedka, bodo zvedeli marsikaj zanimivega o svetu, ki ga že zdavnaj ni več.

TONE JAKŠE

nagajanje

Trgovina je nekaterim v napoto

Težko se je izvleči iz povprečja. Kdo to poizkuša ali mu celo uspe, bo kaj hitro deležen nasprotnega, šikaniranja in metanja polen pod noge od tistih, ki mu to zavidajo. To je ena od možnih razlag za dogajanja okoli trgovine v novomeškem Romskem naselju Žabjak. Tam je Roman Tasić, tudi sam Roman, doma pa iz Birčne vasi, odpri trgovino. Ni dvoma, trgovina je takemu naselju iz nekaj sto prebivalci vsekakor potrebovala. A kaj, ko pa to ni všeč nekaterim razgrajalcem, ki jim bolj ustreza, da naselje ostane pogreznjeno v zaostalosti in izolaciji. Zato Romanu Tasiću grejajo življenje, kjer le morejo. Najraje bi videli, da bi trgovino zaprl in izginil iz naselja. Začuda so mu tako svetovali, z dodatkom, naj to storiti vsaj začasno, dokler se spor ne pozabi, tudi nekateri na policiji, kamor se je Tasić zatekel po pomoč.

»V to podjetje sem vložil vse, kar sem imel, ves kapital in mnogo truda, svojega in vse družine, zato ne morem kar tako popustiti in oditi,« pravi zagrenjeno Roman Tasić, ki se ne more spriznjati s tem, da bi bila zaščita državljanov in njihovega imetja lahko na takoj nizki ravni. V skrbi za svoje imetje ostaja v trgovini tudi čez če noč in skoraj ne upa zatusiti očesa.

Vročega dopoldneva smo se napotili v Žabjak, da bi poizvedeli, kako in kaj. Pred leseno barako, nekaj deset metrov nad trgovino, je iskal senco nekaj možkarjev. Povprašali smo jih o dogajanjih okoli trgovine. Tako so vedeli, za kaj gre. Očitno smo se oglašajo pri nasprotnej strani. Drug drugemu so vpadi v besedo in o trgovini niso vedeli povedati nič dobrega. Da ima slab izbiro, da prodaja že zastarane stvari, pokvarjeno meso. Tudi da drugega, za nemire, da je sam krv.

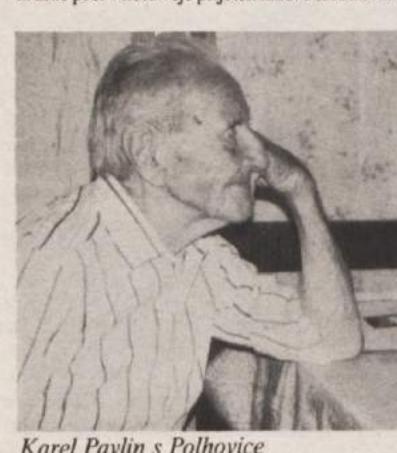
Zapeljali smo se še naprej, kjer se je ob trgovini, ki nekaj mizami s kavo in osvežilnimi pičaji lajšala vročino skupina prebivalcev Žabjaka in obiskovalcev drug. Sprejela nas je Rajkova žena in povedala, da gospodarja ni doma, ker je odšel v nabavo. Poiskali smo ga v bršlinskem skladišču, kjer je v svojo katero ravno nalagal drobnarje za trgovino. Povedali smo mu, kaj je o trgovini povedalo nekaj sosedov. Njihove trditve je odločno zanikal. »Sami se lahko prepričate, da je trgovina dobro založena, vsaka inspekacija pa lahko vsak trenutek preveri, ali prodajamo neoporečno blago,« pravi Tasić in pripoveduje naprej o dogodku, ki je izbil sodu dno. Bilo je ob praznovanju njegovega rojstnega dneva, ko je imel pri lokalu večjo družbo gostov. Tedaj so se pojavili izvallci in postajali nasilni, zato je prišlo do prerivanja in groženj z noži. Tasić, ki je tudi radioamatér, je po-

FOTO: T. JAKŠE
Trgovec Roman Tasić primer posredovalnico za delo. Mnogo Romov pojava okoli in isče vsaj priložnostne zaposlitve, v mestu pa je precej takih, ki bi njihove storitve, na primer kopanje jarkov, obdelovanje vrtov, sekanje in pospravljanje drva ter zidarska in druga dela se kako potrebovali, pa ne vedo, na koga bi se obrnili za pomoč. »V trgovini je lahko imel tudi take vrste posredovalnico, ki bi vsekakor pomagala zmanjšati socialno bedo nekaterih romskih družin,« razmišlja Roman, ki mu idej vsekakor ne manjka. To s trgovino je — pravi, da cisto brez protekcije in z lastnimi močmi — že skoraj uresničil. Če mu volje ne bodo odvzeli, bo lahko še druge. Če pa se bo zgodilo, da ga bodo iz Žabjaka pregnali, ne bo brez posla samo on in njegova družina, ki mu pri trgovini pomaga, ampak bi to pomenilo propad zanimivega poskusa in korak nazaj za celo romsko naselje.

TONE JAKŠE

FOTO: T. JAKŠE

Karel Pavlin s Polhovice

Tri fare, kjer stojijo za kamnitim pokopališkim zidcem kar tri srednjeveške cerkve, so stara, znana in še vedno zelo obiskana božja pot v Beli krajini. Tako kot se za romarske cerkve spodobi, imajo tudi vse trifarske cerkve bogato opremo in poslikavo. V severni, Marijini, cerkvi pa zaslužijo pozornost, poleg velikega baročnega oltarja, tudi kipi škofov na stranskih oltarjih. Plastike sodijo v delokrog neke podobarske delavnice, ki je v sredini 18. stoletja delovala na Dolenjskem, v Beli krajini in v Posavju. Kip enega od štirih svetih škofov izdaja vse značilnosti te delavnice: obraz z napetimi lici in malce lutkastim izrazom, vihroča oblačila in nekoliko vihroča drža nog. Predstavljeni kip izraža, tako kot tudi druga cerkvena oprema, vedro gonorico zrelega baroka, polno zanosa in gibanja. (Pripravila um.zgod. Marinka Dražumerič)

In Trdinovih zapisnikov

Če se ne ženijo - V Podgorju postavijo tistim, ki se niso ženili pred pustom, na streho babo ali če je dekle, dedca na koncu predpusta. To se godi vsem, ki so se hoteli oženiti, naj bodo stari ali mladi, česar se silno boje dotični. Ta strah marsikatero pripravi na možitev, dasi ve, da ne bo srečna.

Nečednih besed so Dolenjci - Kvantači non plus ultra, novomeški špicburgarji družega niti ne znajo, nego obrekovati in klasati. Tudi stare modre žene govore včasi strašno kosmato. Sin očeta, če se kaj nanj ujezi, začne kar tikati in celo preklinjati. Hči veli mater: kurba. To se ve, da je duhoven pogostoma takim ljudem far, šuštar, cigan itd. Grje nisem čul nikjer zmerjati, razen na Dunaju.

Iz nje še vedno stalno bruha. Izbruhi so običajno manjši in ne povzročajo nevšečnosti. Včasih pa se zemeljske plasti toliko razmaknejo, da lava obilneje bruhne in se razlije po pobočju. Takrat uniči vse zelenje, ki poganja po pobočjih.

Proti večeru se odpravimo v manjših skupinah proti vulkanskemu vrhu. Po stezi med visokim trstičjem, ki se ziblje v vetru, začenjamamo svojo težko pričakovan pot. Drug za drugim stopamo tiho in vsak se ukvarja s svojimi mislimi, dokler ne pridemo na pobočje gore in se med grmičevjem, v začetku bujnejšim, nato pa vedno skromnim, začenjamamo vzpenjati. Od tam se odpira lep razgled na mesto in na 43 metrov visoko čer Strombolicchio nedaleč od obale, na kateri stoji svetilnik. Sonce se počasi približuje obzoru, mi pa glasno komentiramo čudovite skulpture suhih dreves in ugotavljamo značilnosti poroznega črnega kamenja.

Tik pod vrhom naletimo na iz kamenja narejene zaklone, kjer se obiskovalci lahko zaščitijo pred vetrom. Veliko pohodnikov tu zgoraj tudi prespi, saj se vulkansko delovanje najizraziteje vidi ponocni. Obiskovalci prihajajo gor in čakajo s pripravljenimi fotografiskimi in video kamerami, da bo zagrmelo in zabučalo, se rahlo streslo, potem pa rdeče zažarelo. Tedaj škljocajo fotoaparati, med ljudmi zavrsi, zaslišijo se vzklik občudovanja in navdušenja. Človek si vsega ne more predstavljati, dokler na lastne oči ne vidi žarečih kamenčkov, ki jih iz zemlje vrže nevidna sila kvišku, da se kot kapljice v vodnjaku razpršijo naokoli. Vidiš izbruh, potem pa željno čaka naslednjega in upaš, da bo ta še višji, mogočnejši in lepši.

N. N.: Zvon

V ambulanti.

Vrata se odpro, sestra pokliče, a je vse tisto. Vsak si želi priti na vrsto, a se hkrati boji. Možakar na vozičku je prvi, zapeljejo ga po hodniku. Noga mu visi, kot da ni njegova, oči pa ima zaprite.

Potem je na vrsti moj tisti. Zdravnik ga pregleda in mi razloži, da bo moral ostati v bolnišnici. Na hitro se posloviva, nato pa skoraj stečem iz

bolnišnice skozi drevored proti avtobusni postaji. Listje, ki je bilo spomiladi tako nežno zeleno, mi zdaj šumi pod nogami.

»Kam bežim?« se vprašam in si odgovarjam. »Tudi jaz proti lastnemu koncu!«

Ko lezem v hrib proti domu in mi v ušesih še brni od vožnje z avtobusom, se na gricu oglaši zvon. Tako lepa je pesem! Kolikokrat sem jo že slišala, a šele zdaj jo razumem. Vse nas vabi k skupnemu cilju.

J. S.: Solzi

Doli v bregu teče narasla reka. Ker je zgodnja pomlad, je struga polna čiste vode. Ko jo je zadnjič gledala skozi okno, je bila umazano rjava barve, brez sija. Zdaj v zgodnjem, sijočem popoldnevnu sonce zlato sije in Krka je tako zelena, kot je lahko samo Krka. Na mizi, pogrijeni s snežnobelim prtom stojijo čaše. Dve obrobljeni s kristali sladkorja, v njih vermut s kocko ledu, ena z viskijem, ki sije v barvi starega zlata, ter rubinasto rdeča čaša vina. Kupico vina je ponesla kvišku zgrbančena roka, zdelana od premognih opravil. Ostale tri čaše so trčile ob to kupico in v očeh, kijih je ob robovih zenic že preraščala mrena, je zasijala solza, zasijala in se izgubila v očesu tako hitro, kot se je hitro prikazala. Na zdravje, na srečo, na zaupanje in slogan!

Ta roka, ki je tresuča ponesla kupo k ustom, je malo pred tem podpisala list papirja, ki je pomenil izgubo in pridobitev, izgubo premoženja in zagotovitev varnosti za stare dni.

Izginila je zelena Krka, izginila velika sobana lepo urejena lokala ob bregu, pogovor družb ob mizah, vse je izginilo v hipnem spominu in vrnjanju na začetek...

Koliko odgovodovanja in varčevanja je bilo potrebno za tiste krpe zemlje in podrtijo, ki je bila od zunaj hiša, notri pa en sam obup. Pričel se je boj in odgovodovanje in garanje, da je hiša postala spodoben dom. V hlevu je zamukala krava in naslednje leto so pri hiši že klali prašiča. Garanje od zore do mraka, utrujajoči dnevi in

čaše so na pol prazne. Solze v očesu ni več, pogovor je stekel v sproščen vesel klepet.

»Hvala ti, oče, za zaupanje in žalje, ki so prigarali to, kar danes imamo,« vpije globoko v srcu, na usta ne gre, kot bi bila tam zadrga, kot da se zdaj v drugem očesu zbira solza, porojena iz nedoločenih čustev, ki jih zavest potiska vstran. V drugem očesu, na drugem obrazu, na drugi strani mize. Tam v vasi, v zavejju host in hribov cvetijo stare hruške in jablane, lipe se odevajo v zelenje, njive čakajo rok in ne sprašujejo za leta in izzete moči, čakajo na seme, da rodijo sad, večne, nemirnlike in neutrudne.

Brca obljudljene dežele

Pred kratkim je pri Državni založbi Slovenije izšla knjiga Andreja Rota V obljubljeni deželi. Delo je v obliki dnevnih zapisov sestavljena pripoved prvega glavnega urednika Slovencev o njegovem delu in izkušnjah pri tem dnevniku, ki je začel izhajati leta. Pravzaprav je več kot samo to, je tudi kontemplativni spis, nekakšen grenkobni esej o soočanju prave obljudljene dežele s sanjskimi predstavami o njej.

Rota, magistra filozofije, tudi pesnika in pisatelja, so k Slovencu pritegnili iz Argentine. Še več, prepričali so ga, da se je iz nove domovine svojih staršev, emigrantov, za stalno izselil. Čeprav mu je bilo težko, saj se je rodil in ves čas živel v Argentini, se je odločil. Ponudili so mu lepo priložnost, poleg tega pa je vedel: »Slovenija je obluba, tihje želje naših staršev, ki so nam jih polagali globoko v dušo.« In vedel je še: v obljubljeni deželi so se zgodile demokratične spremembe, postala je svobodna in vanjo »naj bi prenesli to, kar nam je najdražje: ljubezen do nje, do svobode, do resnice, do Boga.«

Marca 1991 se je Andrej Rot z družino preselil v Slovenijo in takoj prevzel organizacijo novega časnika Slovenec. S pridom v domovino svojih staršev avtor tudi začenja dnevnike zapiske v omenjeni knjigi. Iz teh zapisov bralec zve vse, kaj vse je moral Rot kot glavni urednik storiti, koliko težav premagati, da se je lahko rodila prva številka. Neizkušenost in nepoznavanje razmer sta ga zlasti na začetku nemalokrat pehala v precep. Kmalu je spoznal, da prihaja največ težav od tam, od koder jih sploh ni pričakoval: od ljudi, ki so ga pravzaprav pripeljali v Slovenijo, obljubljeno deželo.

Kot glavni urednik in resnični demokrat je Rot zagovarjal pluralnost, demokracijo in strpnost, predvsem pa, da mora biti častnik zgolj v službi resnice, tudi nestrankarski in necerkveni. Pa so si začeli Slovenca prilaščati zdaj ti, zdaj oni, takšni in drugačni protikomunisti, in začeli nanj delati pritiske, češ da je premla protikomunističen. Ker se Rot ni hotel okloniti, so ga odstavili. Oktobra 1991 mu je obljubljena dežela dala brco.

O vsem tem beremo v Rotovi knjigi. V njej ni nikjer stavka, še besede ne, celo ne namiga, da se želi z njo nekomu »oddolžiti«, se mu maščevati. Ne, Rot želi biti ves čas pravičen za vseh, ki so mu karkoli prizadejali, do konca resnicoljuben. Zase pravi, da bi se enkrat verjel v tiste, ki bi ga izdali. »Kajti neukrotljiv naivnež sem, v zadoščenje mi je, da sem delal po svoji vesti,« je zapisal. O domovini, obljubljeni deželi, pa, da je ta tam, kjer so prijatelji. To pa ni samo Slovenija.

IVAN ZORAN

Beg gazel

Te dni so pri Dolenjski založbi v Novem mestu — v literarni knjižni zbirki Utva, kot tretji zvezek drugega letnika — izšle pesmi enainštiridesetletnega Ivana Gregorčiča z Rakovnika pri Šentrupertu, profesorja slovenskega jezika in književnosti na mirnski osnovni šoli, zbirka Beg gazel. Avtor, ki je do zdaj objavljala v Samorasti besedi, Dolenjskih razgleđih, Sodobnosti in Rasti, predstavlja svoje delo prvi v knjižni obliki, zato je Beg gazel njegov knjižni prvenec. Zbirko sestavlja nekaj nad petdeset pesmi, razdeljenih v tri cikle, knjigo, natisnjeno v 300 izvodih, pa je prikupno oblikoval ter jo obogatil s svojimi ilustracijami in vinjetami trebani likovnik Lucijan Reščič. Na zavihkih so natisnjene misli dr. Matjaža Kmecla in Toneta Pavčka o Gregorčičevi poeziji.

V tej knjigi predstavljeni pesniški svet pomensko zaznamujeta in ga obenem po svoje, kot metafora, simbolizirata že obe besedi v naslovu: gazele ali gazela kot podoba za sanje in želje, za iskanje, »za pridiv neke pesniške in življenjske resničnosti«, kot pravi Pavček, skratak, za nekaj krikega in begotnega, ter beg kot beg, pa tudi izmikanje, uhajanje, izgubljanje, spreminjanje in ponovno ozivljjanje hrepenej, sanj v sli iskanja. Svet, ki se kaže v takih metaforah, ni nekaj fiksiranega, nespremenljivega, dokončnega. Vse v njem se spreminja, čeprav je videti večno. »Skrito za obzorji / se prikaže / in izginja«, pravi pesnik. Kot drevo v nočnem blisku, včasih za droben, droben hip, kot utriek zvezde, ali kot privid, ki ga osvetli domišljija. Morebiti tudi kot hip, ko se utrne prav beseda za ubeseditve občutja, doživetja, stiske in radosci, ko se zgodijo rojstvo nečesa novega in notranjglas iztisne iz sebe samovo: »naj bo pesem«. Kljub spoznanju, ki ga pesnik izreka z verzij:

»Vabilivo / in nedosegljivo. / Iskano / in neuldovljivo. / Sluteno / in nedoumljivo. / In / Neudomljivo, / neudomljivo...«, saj »ko začnem pisati, / začnem ubijati pesem / ... / in razbežijo se preplašene bele gazele.«

Kmecl je zapisal, da gre v Gregorčičevih pesmih za tolikšno tenkočutnost v misli in izbiranju ali nizanju besede, da bi vsa ta tekstura bila v cast marsikateremu »razglašenemu« pesnemu. Nobene kvazioktovske presionistične patetike, nič nastopaštva, nič ponujanja, česar ni, vsega ravno prav za lirični svet, ki ga pesnik nosi v sebi in ki se presnavlja v pesmi. Beseda je prej lakočna kot retorična, večkrat v odprtih navrhnostih, kakršno poзна lirika haiku. Tako Kmecl. In ker gre za domačega, dolenjskega avtorja, smo takšne označitve njegove poezije lahko še posebej veseli.

IVAN ZORAN

Sonja Nemančić: PRI OGNJENIKIH DOMA

3

Posebno doživetje je tudi pot navzdol. Kolonica osmih ljudi s tremi baterijami se drug za drugim v trdni temi pomikamo v dolino najprej po udirajočem se mehkem prahu, nato prek skal in končno po stezi med grmičevjem. Sestopamo etapno, se čakamo in si svetimo z baterijami kot v kakšnem starodavnom pohodu po baklami. Sem in tja se slišati kakšno obupno poščenje...

Uničujoči potoki lave z Etno

Iz obmorskega mesta Giarre se peljemo mimo limoninih nasadov proti vasi Zafferana. Avtobus je poln veselo razpoloženih in zgovornih otrok, ki se vražajo domov iz šole. Od njih izvemo, da naj v Catania nikar ne hodimo, ker je zaradi mafije precej nevarno mesto.

Deževno je in ne vidi se prav daleč, a nekje pred nami stoji zavita v gosto tančico megle gora - 3323 m visoki ognjenik Etna, eden izmed najbolj dejavnih ognjenikov v Evropi. Vsake toliko časa se prebudi in odpre se novo žrelo, skozi katerega lava sili kvišku in se zliva po pobočju. Dogodi se, da podira pred sabo tudi cele vasi.

Lani decembra je Etna začela bruhati iz žrela na jugovzhodni strani in tok lave se je usmeril proti vasi Zafferana. Prebivalci vasi se danes živijo v strahu, da bo žareča lava prisia do vasi. Bilo je marsikaj narejenega, da bi lavo

vendarle zaustavili, poskušali so z betonskimi pregradami, s helikopterji so napadali goro z bombami, toda pravih uspehov niso dosegli. Žareča lava je prodirala dalje, podirala pred sabo vinograde in sadovnjake ter se končno ustavila tik nad vasio. Kljub temu da ognjenik zdaj miruje, se prebivalci še zdaleč ne počutijo varne.

Zaradi tega izbruha je obiskovalcev Etne še več kot običajno v tem času in Zafferančani ne stojijo križem rok. Dostop do lave je za turiste prepovedan, zato šoferji s terenskimi vozili služijo s prevažanjem turistov, ki so, v želji, da bi videli še vročo lavo, marsikaj prizadejali, da je ta tam, kjer so prijatelji. To pa ni samo Slovenija.

Eden izmed šoferjev nas poskuša prepričati, da bomo z njegovo pomočjo prišli do lave, toda slovenska trma in iznajdljivost nam pomagata, da njegovemu prepričevanju ne nasedemo. Peš se odpravimo na ogled terena, med hojo pa ugotovimo, da se vzpenjamo po cesti proti Etni, kjer sveže lave seveda ne bomo videli.

Štirje Američani v kombiju, ki tako kot mi želijo priti do razlito lave, se ustavijo ob naši četici, ki se že vracamo v vas. Poberejo nas in skupaj nadaljujemo pot, natlačeni v avtu kot sardine. Pri policijski zapori nas nočjo spustiti dalje. Tu se izkaže eden izmed Američanov - po njegovem zagotavljanju šerif iz Massachusetts. »Poklicnega kolega pa boste ja spustili,«

prepričuje italijanske policiste - in tako nam uspe, da pridemo do tistega dela nad vasio, kjer se je lava ustavila.

Mogočne skale črne lave se naslanjajo na delno podrtu sadna drevesa. Sosednja so že ozelenela, druga so cvetiča, ta, ki jih je zajela lava, pa ne zelenela in cvetela nikdar več. Pod težkim in vročim bremenom črne gmote lave so popustile tudi kamnite stene hišice med sadovnjaki. Lava je ponekod že ohlajena, vendar ne povsod. Kjer so plasti debelejše, je še vedno čutiti topločno, ki se sprošča v okolje. Vlažna meglica poznega deževnega popoldneva naredi vzdusje na prizorišču še bolj skrivenost. Navdušeni nad mogočnostjo črnih skal zvedavo raziskujemo teren. S kakšno neizmerno silo je lava prodirala po hribu navzdol! Ne čudimo se več govoricam, da lahko pokoplje pod seboj cele vasi. Poskušamo si kar najbolje vtisniti v spomin luknjčavo strukturo ohlajene lave, ki je sicer porozna, vendar trda in se ne kruši tako kot tista, ki je stara in že preperela. Čez leta, morda desetletja bo tudi ta postala krušljiva, čez stoletja pa bo od kamnov ostal le še sipek prah. Medtem se bodo še naprej odpirala nova žrelca na drugih ali pa tudi na istem delu ognjenike

ODNESEL DENARNICO — 9. avgusta okoli 21. ure je neznanec s točilne v gasilskem domu v Ziljah pri Črnomlju zmaknil moško denarnico, v kateri je bilo okoli sedem tisočakov. Oškodovanec je Gasilsko društvo Zilje.

VLOM V DRVARNICO — Neznani storilec je v noči na 4. avgust vломil v drvarnico in tam iz rezervoarja motornega kolesa iztukl pet litrov bencina. Olga M. je ob tisočaku.

DOBER PLEN — V času med 18. julijem in 5. avgustom je nekdo obiskal nezakljenjeno drvarnico ob vikendu Novomeščana Staneta K. na Vinjem vrhu. Odnesel je bakreno škropilnico, oblič in nekaj čopičev.

OKRADEN MED SLUŽBO — 6. avgusta med 9.30 in 12.30 je nekdo v lakinici Tovarne posebnih vozil v Novem mestu vломil v garderobno omarico Iztoke K. in mu odnesel dve bankovke po pet tisoč tolarjev.

OSTAL BREZ KASET — V noči na 7. avgust je nekdo na parkirišču ob železniški postaji v Črnomlju vломil v osebni avto V. N. iz Galjevice in mu odnesel magnetofonske kasete. Zakaj ni odnesel še radiokasetofona, ni znano.

VLOM V AVTO — Nekdo je 7. avgusta med 21.30 in 21.45 vломil v osebni avto M. P. iz Župelevca in odnesel žensko torbico z denarnico in ček. Vozilo je bilo parkirano v Bršljinu.

STRELA UPEPELILA KOZOLEC

STAVČA VAS — Neurje, ki je 4. avgusta okoli 20.30 divjalo nad Suho krajinou, je bilo usodno za kozolec Jožeta Zupančiča iz Stavče vasi. Strela je namreč zanetila požar na kozolcu, ki je zgorel do tal, skupaj z njim pa še 10 ton sena in pet kubičnih metrov smrekovih desk. Skupne škode je 1.230.000 tolarjev. Zognjem so ob pomoči novomeških poklicnih gospodov opravili krajevni gasilci.

Šest stotnih vinjenih voznikov

Letos manj nesreč in manj mrtvih, zato pa je alkohol čedalje pogostejši sopotnik za volanom — Vinjenost kriva za 66 odstotkov nesreč v metliški občini

NOVO MESTO — Če so letošnji podatki o prometni varnosti na dolenjskih cestah rezultat večje osveščenosti voznikov in ne golega naključja, potem so dolgoletna prizadevanja za zmanjšanje krvavega davka na naših cestah le obrodila sadove. Mnogi se sicer bojojo, da temu ni tako in da gre razlog za manjše število najhujših trkov iskatki drugie, vendar pa neizpodbitno ostaja, da se je letos število prometnih nezgod s smrtnim izidom zmanjšalo za kar 58,8 odstotka, približno toliko pa je bilo manj tudi mrtvih.

Prvo polletje je tako prineslo 836 trkov, med njimi jih je bilo 113 hujših, vsi ostali so se končali z golj z nekaj zvitje

Krivolovcem ob Kolpi se slabo piše

Sobotna akcija ribičev in črnomaljskih policistov

ČRНОМЕЛJ — Minulo soboto so črnomaljski policisti skupaj s člani tamkajšnje ribičke družine prečesali bregove Kolpe, da bi ugotovili, koliko so resnična številna obvestila o nedovoljenem ribolovu v tej belokranjski reki.

Prijava so zgovorno opozarjale, da je krivolov ob Kolpi vse bolj domač, krivolovci pa pri tem uporabljajo razne nedovoljene pripomočke, od živil vab do eksplozivnih snovi. Ni jih namreč malo, ki se na ribolov v Kolpi odpovedajo s palicami dinamita ali z bombami v rokah. Da se za ustrezne dovolilnice in ostale »formalnosti« ne zmenijo, je tudi jasno. In kaj je pokazala akcija?

Policisti in ribiči so v soboto zjutraj prehodili območje od jezu v Prelesju do Vinice, zvečer pa še v nasprotni smeri od Gribelj do Vinice. Kakšnih pretresljivih spoznanj akcija ni prinesla, odkritih je bilo nekaj manjših kršitev, zoper katere bodo policisti in ribiči seveda ukrepali. Navsezadnje pa je poravnabnejši od tega dogovor, da bodo s tovrstnimi akcijami nadaljevali vsakodenško in krivolov v Kolpi enkrat za vselej stopili na prste.

Z nožem sodila svojima otrokom

39-letna Marija J. iz Brežic zabodla v srce triletnega sina Davida in nato vrat dvanajstletno hčer Branko — Sin takoj mrtev

BREŽICE — Sveža je še prst na grobu Mlakarjeve družine v Logu pri Sevnici, še bolj svež je spomin na krvavi petek, ko je zavoljil mladeničke nerazsodnosti, razravnosti ali kdove česa še moralca skupaj z morilicem na svet še njegova žena s starščema, že je Posavje pretresla nova tragedija. Nemara še strašnejša, okrutnejša od poboja v hiši na Logu 104. Le slab teden kasneje je 39-letna mati sklenila vzeti življenje svojima otrokom, hčeri, za katero je skrbela že dvanajst let, in sinu, ki je dopolnil tri leta.

Bržkone ne bo nikoli docela jasno, kaj je 39-letno Marijo J. iz Ulice Veljka Vlahoviča v Brežicah nagnalo k tako strašnemu naklepku, ki ga je domala v celoti uresničila. Kako lahko mati umori svojega otroka, ki ga je devet mesecov nosila pod srcem in potem leta dolgo ranj skrbelala, ga hranila, oblačila, učila živeti? Je posredi nerazsodnost, umska prizadetost, nepristevenost? Na ta vprašanja iščezo odgovore tako Posavci, kot tudi policisti krške UNZ. Slednji imajo v rokah le ugotovitve, ki ne morejo nikogar pustiti ravnušnega.

Zgodilo se je v noči na 6. avgust. Mati Marija je s svojima otrokom, 3-letnim sinom Davidom in 12-

letno hčerkjo Branko, legla k počitku okoli 22. ure. Kaksni dve uri kasneje se je zbudila. So jo iz tira vrgle sanje, je nemara dve ure bedela in premišljevala? Dejstvo je le, da je takrat pograbila kuhinjski nož in stopila k Davidovi postelji. Sina je zabodala v srce, prerezala mu je desno aorto, triletni David je bržkone umrl, ne da bi se prebudil. Potem se je spravila do postelje hčerke Branke. Še skravljenim nožem je zabodala tudi njo, nož se je započil v vrat. Vbod na srčo ni bil usoden, Branka se je zbudila in skočila pokonci. Zavedala se je, kaj se dogaja, na postelji je videla okrvavljeni bratovo truplo, odrinila je mater in stekla skozi vrata. Vprijte prebudovali tudi sosedje v bloku, k njim se je zatekla po pomoč, sosedje so uredno poklicali tudi policijo. Tedaj se je tudi Marija J. počasi najbrže zavdelala svojega početja; v vrat je zabodala še sebe in legla na posteljo zraven mrtvega sina. Takšno so jo našli policisti. Odpeljali so jo po zdravniško pomoč v brežiško bolnišnico, od tam pa v psihiatrično bolnišnico Vojnik.

Več možnih razlag za Marijino početje je. Z otrokom je že dobro leto živel sama, njen mož je bil oficir jugoslovanske vojske, a je kasne-

je prostovoljno prestopil na drugo stran. Sedaj se bori v vrstah hrvaške garde. Videla ga ni več mesecev, edina zveza z njim je bila prek telefona. Da ji je bil mož vsaj po tej poti dosegljiv, se se prepričali tudi krški policisti. Ko so zavrteli v Marijinem stanovanju najdeno telefonsko številko, se je na oni strani žice oglasil človek, ki je zvezel za najstrašnejšo novico svojega življenja. Ostal je brez sinja, bržkone tudi žene, s hčerko, ki pa ji je ta dogodek bržkone za vekomaj zaznamoval življenje. So torej Marijo k strašnemu naklepnu vodile travme, ki jih je doživila po vojni v Sloveniji, možem odhodu v gardo? Dejstvo je namreč, da se je zdravila, da je jemala pomirjevala za žive. Jih je tistega večera vzel preveč in je bil učinek nasproten?

Nihče v Brežicah še ne more dojeti tega početja: ne sosedje v bloku ne Marijini sodelavci v brežiški Agrarii, kjer je delala v cvetličarni. Bila je vsaj na videz mirna, tudi vestna delavka. Kaj tako usodenega, prelomnega se torej lahko zgodi v materi, da se odloči dvigniti nož nad svoja otroka, s katerima je leta delila življenje? Ta hip je verjetno ni matere na svetu, ki bi lahko pri sebi našla razumen odgovor na to vprašanje.

BOJAN BUDJA

S tatvinami v svet kriminala

ČRНОМЕЛJ, METLIKA, NOVO MESTO, TREBNJE — Dolenjski policisti so v letošnjem polletju obravnavali 1249 kaznivih dejanj, kar je blizu 40 odstotkov nad številko v lanskem enakem obdobju. V normalnih razmerah bi kazalo ob takšnem porastu biti plat zvona, toda vedeti je treba, da so imeli policisti v lanskih mesecih zavoljo znanih razmer in zaostritev vrsto drugih, od odkrivanja kaznivih dejanj pomembnejših nalog. Slednjemu so se lahko v miru

temeljnemu javnemu tožilcu ovadenih 180 mladoletnikov. Prav tako se po večju številu v kriminal zabredenih otrok. S policisti se jih je letos srečalo 52, na vesti pa imajo 29 kaznivih dejanj. Tudi oni so v svet kriminala stopili pretežno s tatvinami, upati je le, da jih bodo službe socialnega skrbstva skupaj s starši še pravočasno vrnile na prava pota.

In gospodarski kriminal? Statistike na prvi pogled kažejo, da je na Dolenjskem dobro razpredel svoje lovke, v polletju ga je več za celih 50 odstotkov, na srčo le po zaslugu številnih gozdnih tatvin v krivoloku. Tistega prvega gospodarskega kriminala naj bi bilo celo nekaj manj od lani, čeprav nas življene in izkušnje silijo, da temu ni tako. Bržkone gre podatek o vsega 50 takšnih

nih 72, da pa je od sedmih vlomov v šošle uspešno raziskanih kar šest. Sicer pa je premoženjska kriminaliteta v porastu prav na vseh dolenjskih policijskih postajah, izjem je le Mokronog.

Od ostalih letošnjih kaznivih dejanj omenimo dva umora in tri zoper spolno nedokajljivost in moralno ter petnajst prizadejanj hudih telesnih poškodb, storilci le-teh so na srčo že na varneh.

Nemara še najbolj črna v letošnji varnosti podobi Dolenjske je bera mladoljetniške kriminala. Do julija je bilo

odkritih 138 takšnih kaznivih dejanj, v veliki večini je šlo za premoženjske delikte, med katerimi je 88 tatvin, štiri goljufije ter celo dva ropa. Skupaj je bilo

obravnavanih dejanj pripisani bodisi pomanjkljivi in nedosledni zakonodajni ali iznajdljivosti tistih, ki jim takšni nečedni posli dajejo lep zaslužek. Med takšnimi dejanji so dolenjski policisti letos obravnavali in je primer nevestnega gospodarjenja, dve skleniti škodljive pogodbe, dve zlorabi pooblastil, šest zlorab položaja, dve poneverbi, sedem ponarejan in štiri utaje davkov.

B. B.

In gospodarski kriminal? Statistike na prvi pogled kažejo, da je na Dolenjskem dobro razpredel svoje lovke, v polletju ga je več za celih 50 odstotkov, na srčo le po zaslugu številnih gozdnih tatvin v krivoloku. Tistega prvega gospodarskega kriminala naj bi bilo celo nekaj manj od lani, čeprav nas življene in izkušnje silijo, da temu ni tako. Bržkone gre podatek o vsega 50 takšnih

obravnavanih dejanj pripisani bodisi pomanjkljivi in nedosledni zakonodajni ali iznajdljivosti tistih, ki jim takšni nečedni posli dajejo lep zaslužek. Med takšnimi dejanji so dolenjski policisti letos obravnavali in je primer nevestnega gospodarjenja, dve skleniti škodljive pogodbe, dve zlorabi pooblastil, šest zlorab položaja, dve poneverbi, sedem ponarejan in štiri utaje davkov.

B. B.

Enajst mejnih kršitev skrivnostnega letala

Kaj se je v letošnjih šestih mesecih dogajalo na dolenjskem delu slovensko-hrvaške meje?

NOVO MESTO — Na mejnih prehodih novomeške UNZ — gre za metliško in črnomaljsko občino — je v prvih šestih mesecih letos hrvaško-slovensko mejo prestopilo 1.195.395 potnikov, med njimi je bilo 447.972 Slovencev, od tujcev pa največ Hrvatov in prebivalcev Bosne in Hercegovine. Takošen je kratek raport Darka Poštraka, inšpektorja za mejne zadeve in tuje v in prijetju policije novomeške UNZ.

Seveda ima Poštrak pri roki še kup drugih zanimivih podatkov. Denimo tega, da je mož na Dolenjskem prestopilo skupaj 436.012 motornih vozil, od tega 172.413 domačih. Med njimi je bilo 420.050 osebnih avtomobilov, 9.358 avtobusov in 6.657 tovornjakov, državno mejo pa je prečkal skupaj tudi 2.477 potniških vlakov. K tovrstni statistiki sodi podatek, da so mejni policisti prekontrolirali 592.084 oseb, pregledali pa še 220.952 raznih prevoznih sredstev. In odkrita ter ukrepa?

Na mejnih prehodih so dolenjski policisti zasegali osem vojaških pištolj in en revolver ter 426 kosov različnega streliva, velika večina tega je bila najdena pri tujevih. Letosnih šest mesecev je na Dolenjskem prisnelo tudi šestnajst mejnih incidentov, samo enega od teh je po-

sredstev za preživljvanje. Ob tem še dodajmo, da je ta čas na območju novomeške UNZ kakih dva tisoč bosansko-hercegovskih beguncev, med njimi pa sta bila v prvem polletju le dva, ki sta prišla navzkriž z zakonom.

sredstev za preživljvanje. Ob tem še dodajmo, da je ta čas na območju novomeške UNZ kakih dva tisoč bosansko-hercegovskih beguncev, med njimi pa sta bila v prvem polletju le dva, ki sta prišla navzkriž z zakonom.

Prodajali so ukradene dele

Kazenske ovadbe zoper mladeniče, osumljene sodeovanja z zmikavti v novomeškem Revazu

ČRНОМЕЛJ, GRIBLJE — Tatvine v novomeškem Revazu niso novost, te dni pa so dolenjski policisti stopili na prste tudi tistim, ki so ukradene rezerve avtomobilne dele od zmikavtov sprejemali v prodajo.

Tako so policisti iz Črnomelja te dni spisali kazensko ovadbo zoper 24-letnega Črnomalca A. M., ki je utemeljeno osumljeno, da je letos prejel v prodajo vsaj 24 avtomobilskih pnevmatik, ob njih pa še zavorni cilinder za R-4,

POGREŠANEGA ŠE NISO NAŠLI

RIBNICA — Pogrešanega Jožeta Francija Dejaka, 55, iz Dolenjih Laz 18 po več kot enomesečnem iskanju še vedno niso našli. Pogrešan je 3. julija okoli 9. ure zjutraj odpravljen na sprechod v gozd na Malo goro nad Dolenjimi Laz. Odtek je za njim izginila vsaka sled.

Policisti so v sodelovanju s krajani Dolenjimi Laz, Jurjevice in drugih vasi, z lovcami, gasilci, jamarji in gorbeni temeljito preiskali ves predel Male gore do Dolenjih Laz proti Zlebiču in Francetovi jami, pregledali pa so tudi del gozda in travnatih površin nad Velikimi Poljanami, kjer naj bi bili pogrešanega po 10 dneh opazili. Ceprav v zadnjih štirinajstih dneh ni bil nobenega obvestila občanov o tem, da bi opazili pogrešanega, pa še vedno obstaja upanje, da je Dejak živ. Takšno upanje podkrepljuje zdravniška razlagra, da so Dejak, ki je astmatik, težave z dihanjem v gozdu morda povzročile zaradi pomanjkanja zraka takšne poškodbe v glavi, da je izgubil orientacijo in da se morda celo bojni ljudi in se jim zato izmika.

M. L.-S.

MALOMARNOT KRIVA POŽARA

NOVO MESTO — 6. avgusta sta M. V. in njegov sin Z. V. popravljala podprtje gospodarsko poslopje Mraka K. v Smihelu pri Novem mestu. Na kup sta znosila lesene odpadke in jih sežigala, pri tem pa se je zavoljo nepredvidnosti vnela strešna lepenka na podprtje otrešču. Ogenj se je hitro razširil in ogrozil bližnje stanovanjske hiše. Zavoljno vročine so se topile plastične rolete na oknih bližnje stanovanjske hiše. Zognjem so opravili novomeški gasilci, zoper malomarneža pa bo podana kazenska ovadba.

V SOBOTO TENIŠKI TURNIR

DRAGATUŠ — V soboto, 15. avgusta, ob 8. uri se bo v Dragatušu pričel teki turnir posameznikov. Žrebanje pa bo v petek zvečer v Župančičevem hramu, prijavite pa se lahko na telefon 57-347.

TURNIR V MALEM NOGOMETU V VAVTI VASI

V nedeljo, 23. avgusta, bo nogometni klub Paradiž iz Straže organiziral turnir v malem nogometu na igrišu v Vavti Vasi. Turnir se bo pričel ob 8. uri. Prijave bo organizator zbirjal do začetka turnirja. Prvovršene ekipe čakajo bogate denarne in praktične nagrade.

POPOLN USPEH MLADIH NOVOMEŠKIH KOLESARJEV — Na I. državnem ekipnem kolesarskem prvenstvu za mlajše in starejše pionirje, ki je bilo v nedeljo na letališki stezi v Cerkljah, so mladi Novomeščani dosegli popoln uspeh, zmagali so v obeh kategorijah. Na sliki je zmagovalna ekipa novomeške Krke, Novomeščanom pa so se pridružili še kolesarji iz Črnomlja in Krškega, ki so bili drugi in tretji. (Foto: Slavko Dokl)

Dvojna zmaga Maceleta

Uspešen nastop kolesarjev Krke na prvem državnem pionirskem in mladinskem prvenstvu

OREHOVICA, CERKLJE — KD Krka je bilo minuli vikend organizator prvega državnega prvenstva za pionirje v cestni in ekipni vožnji ter za mlajše in starejše mladince v moštveni preizkušnji. Največ uspeha v dnevnevnih bojih mladih kolesarjev so imeli krščani, ki so bili med pionirji razred zase.

Petkovno cestno preizkušnjo, ki so jo pomagali pripraviti krajani Orehovice, je v najmočnejši konkurenči pionirjev A dobiti Novomeščan Miha Macelet, drugi pa bil Ribič in tretji Filip, medtem ko je bil Aš (vsi Krka) peti. Med pionirji B je slavil Žohar (Perutnina Ptuj), Koprivnik je bil tretji, Gomiček četrti in Antončič (vsi

V nedeljo prvoligaški krst

Ob 17. uri v Portovaldu uvodna tekma prvoligaškega prvenstva med Studiom D in Slovnom Mavrico

NOVO MESTO — V nedeljo se pričenja letošnje državno prvoligaško nogometno prvenstvo, ki ga vse številjeni ljubitelji tega športa po Sloveniji z nesporočno pričakujejo. Se zlasti na Dolenskem, ki z uvrstitev Studia D med osmennajstico prvoligašev doživlja nogometni preporod.

Za Novomeščani so naporne priprave in vrsta prijateljskih tekem, ki so pokazale, da kod lahko sežejo novomeški appetiti. Po doslej prikazanim zelo visokim, nemara tiki pod vrh. Radici niso med pripravami izgubili ene same tekme, v soboto so v Trbovljah s 4:0 ugnali Orio Rudarja, v nedeljo pa v zadnjem pripravljalnem srečanju igrali s kočevskim Avtobumom 1:1. Koliko uspešni bodo, ko bo šlo za prvenstvene točke, bo že kmalu znano. Prvoligaški žreb Studiu D ni bil najbolj naklonjen, v nedeljo ob 17. uri igrajo doma s Slovnom Mavrico, potem potujejo v goste Ljubljani, v tretjem kolu prihaja v Novo mesto Koper, medtem ko igrajo Novomeščani v četrtem v Mariboru. Trener Matjaž Jakopič ima kar precej težav s nastavom ekipe, že dalj časa je poškodovan Kramar, v soboto se je v Trbovljah poškodoval Martinovič, v nedeljo pa po nerazumljivo grobi in ostrici Kočevec še Bracovič. Malo je upanja, da bosta obe nared do nedelje. Ne glede na to v taboru novomeških nogometnih pričakujejo prvo zmago, vsi se namreč zavedajo, da bo veliko tega odvisno prav od starta. Koliko jih bo v takšni nameri dobrodošla pomoč s tribun, tega ni potrebno posebej omemljati.

Verjetna postava Studia D: Mohor, Rozman, Lazanski, N. Primc, Prelgar, Pavlin (Milanovič), Prezelj, Oblak, Martinovič, Kosič, Bracovič.

PARI PRVEGA KOLA I. SNL: Studio D — Slovan Mavrica, SCT Olimpija — Rudar (V), Maribor Branik — Nafta, SAOP Gorica — Koper, Potrošnik — Ljubljana, Svoboda — Mura, Belvedur Izola — Steklar, Publikum — Železničar, Živila Naklo — Elektroelement Zagorje.

Igor Kogoj premočno državni prvak

Uspešen novomeški nastop na DP v Celju

CELJE — Novomeški triatlonci so tudi na državnem prvenstvu, ki je bilo minulo soboto v Celju, dokazali, koliko veljajo: Igor Kogoj je zmagal med člani, Jaka Švent med mladinci, od ostalih pa omenimo še 13. mesto Janeza Avsca in 27. Toneta Strniša.

Prav ti rezultati so zagotovo najboljše vabilo Dolencem, da si v soboto ogledajo doslej največjo triatlonsko tekmo v Sloveniji, katere organizator je prav novomeški klub. Start preizkušnje bo ob 12. uri na novomeški Loki, tekmovalci pa bodo morali po Krki preplaviti dva kilometra. Zatem jih čaka še 78 km kolesarjenja in 20 kilometrov tekla, cilj naporne preizkušnje pa bo na otoski Jasi. Organizator pripravlja v času prireditve še bogat dodatni program, tako bo ob 13. uri na Otočcu živžav za otroke, dve uri kasneje nastop skupine Metro, ob 20. ura pa bodo prisli na račun ljubitelji rocka. Prireditelji še naprosojo, naj tegi dne udeleženci v prometu med Novim mestom, Kronovim, Šentjernejem in Šmarjetjo upoštevajo navodila redarjev in policistov.

USPELA RAFTING EKSPEDICIJA

STRŽA — Rating klub iz Strže je je minule dni vrmil z dvajsetdnevne odpiske po evropskih ledeniških rekah. Fante so uspešno premagali vrsto rek v Avstriji, Sveti, Franciji in Italiji, njihovo ekspedicijo pa so podprtli številni sponzori: Novoles, Novoles-Lignum, Kolpa, Inest, SKB, SDK, Krka Zdraviliča, Cestno podjetje, Optika Wachter, Gimpeks, Intel, Pionir Tours, Prevoz, Finomehanika Hodnik, Menjalnica Eros in Oprema.

Krka peti.

Nedeljska ekipna preizkušnja je bila na letališki stezi v Cerkljah. Pri pionirjih B je zmagal Krka (Koprivnik, Gomiček, Antončič, Zrimšek) pred KD Črnomelj in krščnim Savaprojektom. Tudi med pionirji B je bila Krka, za katero so vozili Macele, Aš, Ribič in Filip razred zase, kranjska Sava je bila druga, krščki Savaprojekt pa peti. Manj uspeha je bilo za krščake v obeh mladinskih tekem. Med mlajšimi je naslov državnih prvakov odšel v ljubljanskemu Rogu, Perutnina Ptuj je bila druga in Krka tretja, pri starejših mladincih pa so slavili kolesarji kranjske Save, Krka je bila druga, Rog tretji, krščki Savaprojekt pa peti. Pri izvedbi tekmovalja so pomagali Bramac, Krašcommerce, Fructal in Imperial Krško.

Andrej Fabijan: »Če bi imel enakovrednejši avto, bi se boril za vrh.«

Že na prvi dirki v življenju med zmagovalci

Neverjetna avtomobilска pot Andreja Fabijana

NOVO MESTO — Prav nihče v avtomobilskem svetu lani za 29-letnega Novomeščana Andreja Fabijana še ni slišal, letos mladenič meša štrene že tistim povsem pri vrhu. »Vseskozi sem užival v hitrosti, veselje do avtomobilov, motorjev imam od malih nog. Letos pa sem sklenil poizkusiti, ali je v meni še kaj več od tege. Očitno je.«

Tako pravi Andrej, ki ima za seboj že dve cestnohitrostni preizkušnji v najhitrejšem razredu nad 2000 kubikov in gorsko dirko, vse pa so stele za državno prvenstvo. Prvo dirko v življenju je Fabijan vozil maju letos v Mariboru in bil tretji za Štromom in Pirjevcem, potem je julija tekmoval v Novi Gorici, pred dnevi pa na gorskem preizkušnji pri Sevnici, kjer je slavil Matjaž Tomlje. »Pred menoj so bili trije beemveji, jaz sem bil četrti, za mano pa takšni avtomobilski asi, kot so Pirjevec, Jernej, Dekleva. Podobnik itd. Ob tem, da imam slabši avtomobil ob tekmecev, s Šalijevim pomočjo sem namreč letos v IMV kupil bivšo Kuezmčeve petico turbo.«

Fabijan je samouk, slabšo moč motorja nadomestil s pogumom in držnostjo, ob kateri zastava dih. A zaradi tega njegovi cilji niso nič manjši. »Letos si želim trete mesto na državnem prvenstvu v cestnohitrostnih dirkah, z motorjem, kjer je znova zmagal Mežnar z dajavo 38 metrov.«

istim avtom pa se bom poizkusil še na treh rallyjih za državne naslove. Bržkone bodo s takšnim izkupičkom zadovoljni tudi tisti, ki mi stojo ob strani: Mizarovt Blatnik, WLB, Pizzeria Plus, Gama Brežice, mehanika Slavko Gril in Davorin Rangus ter še kdo.«

Veliki pa so Fabijanov cilji tudi za vnaprej. Ima namreč na čem graditi, malo jih je, ki se lahko v prvi tekmovalni sezoni pohvalijo s takšnimi dosegki. Rad bi prisel do avtomobila, ki se bo lahko enakovredno kosal z beemveji, Andrej potioma omenja ford sierra ali ford escort. In eno je ob tem zanesljivo: če se mu bo ta želja izpolnila, potem ni daleč dan, ko bo Novo mesto dobilo za Šalijem v Tomljetom še enega državnega avtomobilskega pravaka.

B. B.

TELEVIZIJSKI SPORED

ČETRTEK, 13. VIII.

SLOVENIJA 1

- 10.10 - 13.00 in 17.20 - 0.20 TELETEKST
- 10.25 VIDEO STRANI
- 10.35 PROGRAM ZA OTROKE
- DIMNIKARČEK SE POTEPA
PO SVETU, slovaška risana naniz. (7/13)
PASTIR
- 11.10 NEKOČ JE BILO... ŽIVLJENJE:
KOSTI IN OKOSTJE
- 11.35 LJUDJE IN PSI, 10. del
- 12.00 Poročila
- 12.05 TV DNEVNIK BiH, 12. 8. 92
- 12.55 VIDEO STRANI
- 17.35 VIDEO STRANI
- 17.45 NAPOVEDNIK
- 17.50 EP VIDEO STRANI
- 17.55 POSLOVNE INFORMACIJE
- 18.00 DNEVNIK 1
- 18.10 PROGRAM ZA OTROKE
- ZVERINICE IZ REZIJE (3/13)
- 18.30 EP VIDEO STRANI
- 18.35 ŽE VESTE..., svetovalno-izobraževalna oddaja
- 19.10 RISANKA
- 19.20 NAPOVEDNIK
- 19.30 DNEVNIK 2, VREME, ŠPORT
- 20.05 MODRI BISER ROVINJA
- 21.10 HOLLYWOOD SE JIH SPOMINA: AUDREY HEPBURN, amer. dok. serija (2/5)
- 22.00 DNEVNIK 3, VREME, ŠPORT
- 22.50 NAPOVEDNIK
- 22.55 SOVA:
- 22.30 KRVNE PRAVICE, zadnji del angl. nadalj.
- 22.32 HITIM, KMALU BOM TRIDESET, amer. film
- 0.45 VIDEO STRANI

SLOVENIJA 2

- 18.45 NAPOVEDNIK
- 15.50 ANNIE, amer. film
- 17.55 POSLOVNE INFORMACIJE
- 18.00 DNEVNIK 1
- 18.10 LETALSKA DRUŽBA, angl. nadalj. (6/9)
- 19.05 RISANKA
- 19.10 NAPOVEDNIK
- 19.15 ŽREBANJE 3 X 3
- 19.30 DNEVNIK 2, VREME, ŠPORT, UTRIP
- 20.30 MARJANCA 92, 2. oddaja
- 21.35 SOVA
- MURPHY BROWN, 37. epizoda amer. naniz.
- 22.00 TV DNEVNIK 3, VREME, ŠPORT
- 22.25 NAPOVEDNIK
- 22.30 SOVA:
- 22.30 KRVNE PRAVICE, zadnji del angl. nadalj.
- 22.32 HITIM, KMALU BOM TRIDESET, amer. film
- 0.45 VIDEO STRANI

SLOVENIJA 2

- 18.00 DNEVNIK 1
- 18.10 PROGRAM ZA OTROKE
- BISKVITKI, amer. risana serija (6/12)
- 18.35 SVET POROČA
- 19.15 RISANKA
- 19.20 NAPOVEDNIK
- 19.30 DNEVNIK 2, VREME, ŠPORT
- 20.05 AMBASADORKIN SOPROG, franc. nadalj. (7/13)
- 21.00 ZA PRIHODNOST NARODNE GALERIJE, 2. oddaja
- 21.10 KRONIKA, kanadska dok. serija (19/26)
- 21.40 SOVA
- PROBLEMČKI, angl. naniz. (6/9)
- 22.05 DNEVNIK 3, VREME, ŠPORT
- 22.55 NAPOVEDNIK
- 23.05 SOVA
- POLNOČNI KLICI, amer. naniz. (3/22)
- GLASBENI UTRINEK
- 0.05 VIDEO STRANI

NEDELJA, 16. VIII.

SLOVENIJA 1

- 9.25 - 13.00 in 15.40 - 0.25 TELETEKST
- 9.40 VIDEO STRANI
- 9.50 PROGRAM ZA OTROKE
- 9.50 ŽIV ŽAV, ponovitev

- 10.40 PLAMENICA, ponovitev nadalj. (5/6)
- 11.05 FILIPINSKI MADRIGALISTI
- 11.35 KRONIKA, ponovitev kanadske poljudnoznan. serije (17/26)
- 12.00 Poročila
- 12.10 KREMENČKOVI, ponovitev
- 12.40 ALPSKI VEČER, ponovitev
- 16.05 NAPOVEDNIK
- 16.10 VROČICA V PARIZU, amer. film
- 17.55 POSLOVNE INFORMACIJE
- 18.00 DNEVNIK 1
- 18.10 SPOŠNA PRAKSA, avstral. naniz. (7/13)

SLOVENIJA 2

- 18.20 SVET NARAVE - GOZD STRAHU, angl. poljudnoznan. serija (3/8)
- 22.25 DNEVNIK 3, VREME, ŠPORT
- 22.50 NAPOVEDNIK

SOVA:

- AMERIŠKE VIDEO SMEŠNICE, 18. epizoda
- POLNOČNI KLICI, amer. naniz. (1/22)

0.15 VIDEO STRANI

SLOVENIJA 2

- Opomba: 13.45 Budimpešta F-1

- 12.30 Video strani - 13.40 Napovednik
- 13.45 Športna nedelja - 18.00 Sova (ponovitev) - 19.30 Dnevnik ORF - 20.00 Videogodba - 20.30 Zločini KGB in glasnost (nemška dok. oddaja) - 21.20 Očetje in sinovi (TV nadalj., 1/8) - 22.35 Mali koncert - 22.35 Športni pregled - 23.05 Video strani

PONEDELJEK, 17. VIII.

SLOVENIJA 1

- 8.55 - 12.10 in 16.20 - 1.05 TELETEKST
- 9.10 VIDEO STRANI
- 9.20 PROGRAM ZA OTROKE

- 10.10 Poročen Moški, ponovitev angl. nadalj. (2/4)
- 11.15 FORUM, UTRIP, ZRCALO TEDNA, ponovitev
- 12.00 Poročila

16.45 NAPOVEDNIK

- 16.50 SLOVENSKI MAGAZIN, ponovitev

17.20 DOBER DAN, KOROŠKA

Grozijo mi in omenjajo razna razbitja

Zakaj sem član Slovenske nacionalne stranke

Da je resnica zelo boleča, sem se prepričal takoj po objavi mojih pism v Dolenjskem listu. Te objave so pri nekaterih ljudeh vzbudile zelo nizkotink in primitivne reakcije. Nekatere osebe, omenjene v mojih pisanih, so mi začele groziti s fizičnim obračunavanjem. Eni posredno, z gostilniškim šankom, drugi pa me ustavljam na cesti in mi omenjajo razna razbitja.

Močno se zavedam posledic, ki naj bi jih povzročile lažne govorice. Se huje bi bilo pri objavi le-teh v časopisu. Jaz v svojih pismih navajam samo resnična dejstva, ki jih lahko argumentiram na več načinov. Vedno stojim za njimi, tudi kazensko odgovarjam za vse morebitne posledice.

Z grožnjami je prva pričela oseba, ki sem jo omenil v Dolenjskem listu 23. julija. Grožnje so bile izrečene z gostilniškim šankom v moji odsotnosti. Tukaj se ne cutim niti najmanj krivega. Dejstvo je, da ne morem napisati, da je sestanek OO SNS Gradac zadržanem kluču onemogočila neka tretja oseba, če pa je to storil nekdo, ki nam (mi) ni hotel dati ključ za prostor, kjer sestankujejo vsi ostali.

Neposredno grožnje pa sem doživel 4. avgusta ob 13. uri na poti domov. Na cesti me je ustavil človek, ki ga omenjam v enem od objavljenih pism. On in njegova romska družina se je nasilno vselili v eno od stanovanj gradaškega gradu, kjer tudi sam stanujem. Pri tem me ne motil toliko njegovo oz. njihovo bivanje v teh prostorih, moti me način vselitve. In tudi to, da nihče od odgovornih ne urekova, klub opozorilu (dopis), ki sem ga poslal pred več kot mesec dni. Sam sem moral pred vselitvijo v eno od stanovanj skoraj tri mesece hoditi v Metliko na »stanovanjsko« ter prositi moledovati. Podobno je bilo z nekaterimi stanovalci pred mejo, kakor tudi kasneje.

Vedno sem se zavzemal za resnico, krivico me je velikokrat prizadala. V Slovensko nacionalno stranko sem se včlanil, ker se cutim Slovenca in to tudi sem. Brez obremenitev in preteklosti! Z ostalimi člani SNS si prizadevamo za odkritje in razkrivanje vseh umazanih zadev in špekulacij na račun nas, na-

• POZIV K BOJKOTU — Člani Slovenske nacionalne stranke pozivamo vse starše soloobveznih otrok k bojkotu pouka srbohrvaškega jezika, ki naj bi bil še naprej obvezen učni predmet. V že tako preobremenjenem učnem programu za osnovne šole hočejo člani SDP in LDS in ministerstvo za šolstvo obdržati šolski predmet, ki naj bi mlade Slovence še naprej poučeval srbohrvaščino, jezik okupatorja, ki nam je prizadejal mnogo gorja. Vsem tistim, ki utemljujejo pouk srbohrvaščine zaradi naših sosedov Hrvatov, pa priporočamo primerjavo jezika, ki smo se ga učili v osnovni šoli, z jezikom Hrvatov, in verjetno bodo prišli do zanimivega zaključka. Če ta jezik potrebujejo otroci novih državljanov Slovenije, jim naj starši organizirajo in plačajo dodatni dopolnilni pouk tega jezika.

vadnih ljudi. Nikoli se v življenju nisem pretepal. Kljub temu da nisem izobražen in intelektualec, sem bil vedno za razgovor. Argument pesti me ne zanimala, tako nizko se ne spuščam.

SILVESTER JAKŠA
SNS OO Gradac

POPRAVEK

V Prilogi Dolenjskega lista je v priskrbi »Kopanje v Krki: da ali ne«, objavljenem 6. avgusta, bilo napačno zapisano naslednje: Dušan Fortuna ni doktor, temveč dipl. inž. kemije in vodja sanitarno-kemičnega laboratorija. Direktor Zavoda za socialno medicino in higieno je prim. mgr. Albin Pečavarski, dr. med. Drugo obširno analizo reke Krke je opravil takratni vodja živilsko-kemičnega laboratorija dipl. inž. Jože Teršar, spec. sanitarno kemije, dr. Albin Pečavarski pa je bil takrat direktor. Imenovanim se zaradi storjene napake opravičujemo.

Uredništvo DL

DRUGA PLAT

Odgovor na pripis vašega uredništva o špediterni službi v Metliki, objavljen v Dolenjskem listu 6. avgusta.

Informacije o umiku podjetja Vektor z mejnega prehoda Metlika ni dal predstavnik Interreurope, kot je to zapisal vaš novinar. Poleg tega pa te informacije ni točna, kar sta potrdila tudi komandir mejne postaje policije Metlike in šef carinske izpostave Novo mesto.

JOŽE JURŠAK

Varnost(i) NE zagotavlja napuh

Kdo zagotavlja inšpekcijski nadzor nad jedrsko elektrarno v Krškem? Direktor RUJV na službeni poti, namestnik na dopustu, inšpektor brez imenovanja

Ivana Tomšeta. Če hočeš izvedeti resnico ta čas v Sloveniji, moraš kupiti najmanj tri časopise. Ivan Krasko v Dnevniku poroča celo s tiskovne konferenčne ob koncu remonta v Krškem, čeprav ga tam sploh ni bilo. Zato se mu v zapisu v Dnevniku teče! (!) zatem tudi dogodi, da poroča o stvareh, o katerih tam sploh ni bilo govorova. No, Ida Novak-Jerele, ki je v imenu službe za stike z javnostjo iz NE za Dolo podpisala celo magnetogram, je po starini maniri tudi podpisala nekaj, kar ne ustreza resnici. Ce namreč že citira moje vprašanje, zakaj ni navedla celega, tudi tistega dela pred tremi pikicami, vmesna vprašanja itd. Pričakovati odgovor je verjetno za vroči poletni čas preveč, sploh pa še, ker mi direktor Rožman v Dolenjskem listu dolguje odgovor še na dve prejšnji vprašanji.

Kolikšna je ta »jedrska nevarnost«, sem spraševal že direktorja Rožmana, ki se je pri tem pač zapletel, kot se je.

Upokojenci živijo vse slabše
40 let društva upokojencev v Loškem Potoku

LOŠKI POTOK — Ob praznovanju 40-letja društva upokojencev v Loškem Potoku je predsednik Stanko Hvalje izročil predsedniku društva Aloju Carju republiško priznanje za dolgoletno plodno in pošteno delo.

Uvodoma je delo društva orisal tajnik Franc Benčina, ki v društvu nepreroma, izjemno uspešno deluje že osemnajst let. Društvo ima 240 članov ali 80 odst. upokojencev, ki žive na območju Loškega Potoka. Pred 40 leti so začeli iz nič, danes pa imajo lepo urejene klubskie prostore, organizirajo razna družabna srečanja, na izletih, ki so zlasti pomembni za invalide in starejše ljudi, pa so si ogledali že vso Slovenijo in del Italije. Žal tovrstna dejavnost učita ob vse hujših življenskih razmerah.

Upokojenci se bojijo, da bi bili spriči vse večje nezaposlenosti ogroženi tudi oni, vendar po besedah Stanka Hvalete za to ni bojazni. »Res je«, pravi, »da je v preteklosti vladala posegalja po skladih upokojencev, res je, da tudi sedaj skuša priti do sredstev, vendar smo previdni. Denar se lahko posodi in o tem smo že obvestili vlado, vendar samo kratkočno in s pripadajočimi obrestmi.«

»Zavzemamo se tudi, da bi bili vsi člani dodatno zavarovani in s tem oproščeni visokih participacij v zdravstvu. Trenutno pa se moramo prilagoditi razmeram, ki vladajo. Prodorno pa delujemo v raznih parlamentarnih komisijah, zlasti tistih, kjer je možno še dodatno urediti naše pravice,« je na koncu poudaril tajnik ZDU Slovenije Franc Satlar.

A. KOŠMERL

Dobenčani ostali brez vode

Vodstvo KS Čatež sprašujejo, do kdaj bo tako?

Društvo proti mučenju živali v tej vročini pogosto opozarja lažnike psov in drugih domačih živali, naj poskrbijo, da bodo imeli dovolj vode. Kdo pa naj poskrbi, da bodo imeli dovolj vode vodači vseh vasi Dobečen v krajevni skupnosti Čatež, občina Brežice?

Vaščani so si pred leti z lastnim delom, samoprispevkom in delno pomočjo skupnosti zgradili vodovod in ga v lastno zadovoljstvo tudi dolgo koristno uporabljali in upravljali prek vodovodnega odbora. Ker se vse menjajo, je tudi vodovod s pristankom vaščanov pred leti prešel v roke krajevne skupnosti Čatež, ki je začela razmišljati o povezavi in modernizaciji vodovoda v krajevni skupnosti. Celo nekaj denarja je že bilo pripravljenega v ta namen. Pa so prisile volitve in strankarskim predstavnikom sta se na predvolilnih zborih iz ust edil med in mleko. Med obljubami je bil sededa tudi vodovod oz. oskrba z vodo, ki da redna. V vodstvu krajevne skupnosti so prislri novi ljudje, ki niti prstom ne pomigajo, da bi izpolnili vsaj del obljuba. Temu vodstvu vaščani vasi Dobečen zastavljajo naslednja vprašanja: (1)

Ali vam je čisto vseeno, če so v tej vročini pogosto opozarja lažnike psov in drugih domačih živali, naj poskrbijo, da bodo imeli dovolj vode? (2) Zakaj ne organizirate rednega pobiranja vodarine vsač v dvakrat letno, da bi imeli denar vsaj za osnovna popravila? (3) Zakaj ste zamenjali kvalificiranega človeka, zadolženega za vzdrževanje vodovoda, s takim, ki ni strokovno usposobljen, niti ni prizaden? (4) Je res, da je prejšnjemu vzdrževalcu kluje od črpališča samovoljno odvzel občan, ki za to ni imel pooblastila? (4) Ali je v vodstvu krajevne skupnosti dolžen človek, ki ima nadzor nad oskrbo z vodo v krajevni skupnosti in če, ali sploh ve, kakšna je oskrba, v kakšnem stanju so črpališča in kako dela oseba, ki naj bi skrbela za redno vklapjanje črpalk? (5) Ali smo vaščani Dobenega res občani druge kategorije?

Ni nujno, da na ta vprašanja vaščani Dobenega vodstvo KS Čatež odgovori pisno. pride naj le malo med ljudi, prisluhne težavam in na delu dokaže, da vsi krajan spadajo v eno kategorijo.

LEOPOLD MERHAR

Javnost mora biti obveščena

Po štirih številkah Novoleskega glasila

Potem ko smo 16. aprila poročali, da je oživelio tudi glasilo delavcev lesne industrije Novoles v Straži, smo poudarili vrednost znova prebujajočega se spoznanja, da brez obveščanja ni odločanja. Zdaj so pred nami že štiri številke glasila Novoles; izhajajo pa vsa mesec v nakladi 1000 izvodov.

Marsikaj zanimivega prinaša časopis straških delavcev. Takšno je npr. razmišljanje predsednika sindikata Alojza Venclja o sklenjeni kolektivni pogodbi. Da bo treba resno dograjevati, trdi kar pet anketirancev. Nobena skrivnost ni, da je v podjetju veliko pridnih, prizadetih in vestnih delavcev. Se vedno pa premalo vedo, kako zelo vpliva na plačo doseganja planov in s tem združene najrazličnejše odgovornosti.

O prelomnosti časa v Novolesu z dočasnim prvim pogojem, da vse tovarne poslujejo z dočinkom, je že konec maja nazorno poročal glavni direktor podjetja Milan Bajželj. »Notranje stanje je tako, da si lahko postavimo visoke zahteve za naprej. Za namo so prvi ostri ukrepi, čiščenje odvečnih stroškov, boljša organiziranost, prilagojena ne le boljši proizvodnji, ampak tudi tržnim in finančnim ciljem,« med drugim trdi M. Bajželj.

»Zato je v tej prihodnosti seveda tudi soupravljanje, ki mora biti predvsem razumljivo urejeno. Razmejitev pravic in odgovornosti, pooblastil in obveznosti je nujna in bo verjetno še lep čas predstavljala dokaj neurejeno področje. Nekako smo nagnjeni k temu, da vse vrzemo v isti koš. Na tem področju pričakujem disciplinu, ki naj bi jo uveljal zakon — v dobro, ob tem stran! Gre za razmejitev in ureditev dveh področij: kaj in kako ureja, zagotavlja in varuje država, in za pravice, ki jih v kolektivni pogodbi ureja sindikat.«

O zanimivih vprašanjih, kakšna je bližnja bodočnost tovarne drobnega pohištva, vezanega lesa in financ v podjetju, so pisali med drugimi tudi Miodrag Todorovič, Dušan Jovanovič in Jože Baškič. Delavce pritegnejo zapisni lastninkemu podjetja, spremembe organiziranosti v posameznih Novolesovih družbah, poročanje o socialnem delu, o organiziranem oddihu, o novostih v zdravstveni zakonodaji ipd.

Končno pa je sleherni Novoles delavec lahko vesel sodobnih pogledov, ki jih javno izraža njihov direktor, ko razmišlja o pretoku obveščanja v podjetju. Takole pravi:

... Mislim in vem, da mora biti kolектив obveščen v časopisu je ena najuspešnejših oblik. Pa ne le kolektiv. Enako skrb posvečamo obveščanju širše javnosti, saj imamo tedenske informacije. Gospodarske novosti, ki jih vse dobri podjetja vrednujejo, pa tudi podjetja, ki jih vse dobri podjetja vrednujejo. Gre za razmejitev in ureditev dveh področij: kaj in kako ureja, zagotavlja in varuje država, in za pravice, ki jih v kolektivni pogodbi ureja sindikat.«

SILVESTER MIHELČIČ

T. GOŠNIK

vaščem ni malo. Predvsem je opazno, da je število mladih udeležencev iz sveta letos zasedetkov. Mladi očitno niso dovolj poučeni o razmerah v sosednjem državi in jih od poti v Grožnjan odvrača stran pred vlogo, ki pa na streč potekadalec od tega mesteca.

»Kdor je doživel utrip ustvarjalnosti v Grožnjanu in celo nekaj časa živel v tem kraju, ta se bo sem vedno rad vrnil,« reje dejan violinist prof. Volodja Balžalorsky iz Ljubljane, ki sem ga zmotil, ko je ravno končal seminar za mlade violiniste. Po njegovem mnenju ima Grožnjan prihodnost. Marsikaj je še potreben narediti in urediti, potreben je kapital, ki pa se bo gotovo obrestoval.

SILVESTER MIHELČIČ

... Mislim in vem, da mora biti kolектив obveščen v časopisu je ena najuspešnejših oblik. Pa ne le kolektiv. Enako skrb posvečamo obveščanju širše javnosti, saj imamo tedenske informacije. Gre za javnost. Vse to je sestavni del sodobnega poslovanja in tega se naše vodstvo tudi zaveda...«

T. GOŠNIK

... Mislim in vem, da mora biti kolектив obveščen v časopisu je ena najuspešnejših oblik. Pa ne le kolektiv. Enako skrb posvečamo obveščanju širše javnosti, saj imamo tedenske informacije. Gre za javnost. Vse to je sestavni del sodobnega poslovanja in tega se naše vodstvo tudi zaveda...«

Še o »obračunu v Grobljah«

V obrambo nisem uporabil električnega toka, žena pa ne razredčene solne kisline, kot je pisalo

V zadnjem času so se v nekaterih slovenskih časopisih (Dolenjski list, Delo in Slovenske Novice) pojavili članki o obračunu med vaščani Grobelj pri Sentjernej in Ernestom K. Ker v omenjenih člankih mrgnili neresnic, sem dolžan — za osvetlitev druge plati medalje — dati naslednje dopolnilo.

Dejansko gre za spor, ki je nastal v zvezi z odmero prispevka za obnovitev ceste skozi naselje Grobelj. Začelo se je tako, da so se nekateri vaščani dogovorili za prispevek za vsakega posameznika posebej. Meni so odmerili 20.000 SIT, kar je bil najvišji možni prispevek. Ko sem to zvedel, sem vprašal, če bodo plačali toliko vsto. Dobil sem odgovor, da ni za vse enaka in da so me postavili v najvišji razred.

S tem se nisem strinjal. Menil sem, da moj dohodek in moja premoženje nista ustrezna določenemu prispevku. Ker nisem podpisal listine, so mi člani gradbenega odbora zagrozili, da me bodo k temu prisili.

Za tem je bil v vasi 21. julija sestanek, na katerega me niso povabili, kjer pa je bilo sklenjeno, da moram prispevati 18.000 SIT, in to takoj ob 23. ur zvezre. Zagrozili so mi: če tega ne storim, bo prišlo do maščevanja.

Tako so isti večeri nekateri prenapetosti povsem posekali živo mejo, ki

Dobra kot kruh, ki ga zna speči

Več ko da, več ima

Če za neko osebo rečemo, da je dobra kot kruh, se takoj ve, kakšen človek je. Če pa zna speči še slasten kruh, ki jo uvršča v vrh slovenskih kmečkih gospodinj in je doma iz Hrastulj, Skocjančani že vedo, da gre za Francko Peterlin.

Zed zibelke naprej ji leta in desetletja tečejo v tej prijazni vasi, v narodu zeleni Bučke. Odraščala je v družini s šestimi otroki, ki jih je vse prezivila. Rodila je pet hčer, prav toliko otročcem pa je že stara mama. V roki hčere, ki je ostala doma, bodo preše »vajeti« kmetije, ko Francko z možem, ki ni najboljšega zdravja, ne bo zmogla več. A kljub šestim desetletjem garanja ostaja klena, radoživa in na stežaj odprtega srca.

Njene velike žljave dlani niso vajene mirovanja. »Da ne vstaja tako ob uru«, za Francko pomeni, da se vedno dvigne pred šesto. Kličejo njeni živina: 3 krave in par konj z žrebčkom. Vsak dan odda mlekarji 10 l dobrega mleka s 4,2 odst. mlečne maščobe. S kancicami redno prihaja po mleku 8 do 9 domačinov, ki jih rada obdarbi s kosom, če ne kar hlebekom svoje specialitete — zlato zapęćenega kruha.

Peka kruha je seveda potreba, a hrakri njeni veliko veselje. Tega opravila se loti dvakrat na teden. Za 5 zapeljivih hlebekov mora zamesiti 10 do 12 kg moke s 5 do 6 l mleka in približno 15 dag kvasa. Preden kipeče hlebekje potisne v vročo krušno peč, jih obvezno premaže z raztepenim jajcem. Vse ostalo, kar daje temu osnovnemu živilu še poseben kar, pa je dar njenih rok. Ta je pripomogel že k dvema priznanjem, ki ju je prejela na lanskem in letošnjem tekmovalju kmečkih gospodinj, ki poteka pod gesmom »Dobrote slovenskih kmetij«. Letos je na Ptuju za las zgrešila zlato, za kar je bil »krič« korunzni kruh. Če bi ji v škocjanškem aktivu kmečkih žena določili, naj pripravi svoj najljubši beli kruh, ji najvišja ocena verjetno ne bi ušla.

A uradno priznanje ni vse, kakor tudi denar ne. Francika je ena rednih, ki se ne pritožuje nad premajhnimi prejemki. Zadovolji se s tistim malim, kar dobi »od hleva«, za položico pa gre iz moževe pokojnine. Tisto, kar pridelala, kar ima, pa rada razdaja. Občutek, da je nekoga razvesila, prijetljiva in druženja, ki jih ohranja in ozivlja, so najlepše plačilo. Zato ji lahko verjamemo, ko pravi: »Več ko dam, več imam. In ničesar mi ne manjka.«

SABINA JOVAN

Ob 50-letnici belokranjskega odreda

Sovražnika poznali kot sebe

O organizaciji in delovanju varnostno-obveščevalne službe OF v Beli krajini

Za organiziranje COS je bil v BK že ob koncu italijanske ofenzive 1942. leta poslan, po predhodnem pogovoru s Petrom in Krištofom, ljubljanski vošev Bojan Kranjc-Branko. Ta je skupaj s svojimi sodelavci v nekaj mesecih obnovil in kadrovske razširil to službo v vseh rajonskih odborih, ki so takrat obstajali, in skupaj z rajonskimi poverjeniki razširil obveščevalno mrežo prek vaških poverjenikov, obveščevalcev in zaupnikov v skoraj vse vasi in zaselki v BK. Pionirji te službe so v samem začetku tudi temeljito razpredeli službo v vse sovražna taborišča, med okupatorjevo vojako, okupatorjevo oblast, fašistično organizacijo, vse kvizilinske oborožene formacije in v njihovo obveščevalno mrežo. Obveščevalno zvezo so razširili prek Karlovca do Zagreba in prek Bosilevge, Ogulina do Reke. Uspehi tako zasnovevane in dobro organizirane, posebno pa enotno vodenje službe so se kaj kmalu pokazali. Priznati moramo, da so v začetnem obdobju COS-a bili primeri sovražnikovega podtikanja neresnic in lažnih ovadušev, ki so imeli določen uspeh. No, našo naivnost pa je kaj kmalu nadomestila izostrena profesionalnost.

Organiziranje in reorganiziranje COS v BK je trajalo vse do 16. maja 1943, ko je CK VOS OF Slovenije poslal direktivo za formiranje VOS OF za BK. V sestavo

Železničarji, kje je slovenščina?

Ante Stipanović hoče oplešati svoja dejanja, vendar mnogi v sekcijsah ŽG menijo drugače — Da bi se izognil kazni, je uporabil zveze in poznanstva

Po tem, ko Ante Stipanović pravi, da se je bralec z vsebino pisma že sam imenoval, sklepam, da ve, čemu je bilo moreno pisanje namenjeno in da ima slabovest, ker je storil krivico. Nočem blatiti nikogar, niti njega ne, ampak hočem povediti resico o njegovem slabem odnosu do Slovencev pa tudi do nekaterih Neslovencev. Takega mišljenja je še marsikdo v sekcijsah ŽG območja Novega mesta. Ante Stipanović hoče oplešati svoja dejanja med lanskoletno vojno v Sloveniji in nasploh. Toda jaz se sklicujem na pisne vire v Dolenjskem listu in Delu, na pripovedovanje ljudi in na dejstva: (1) V prvih dneh vojne vem (vemo), da je bil za barikado uporabljen kamion s hladovino. (2) Gledate izobesjanja slovenske zastave je res, da je zastava izobesil Darko Povše, očividec, ki pravi, da le ni potekalo vse tako gladko. Darko Povše prijateljsko svetujem, naj se ne praska tam, kjer ga ne srbi. (3) Da je bila NZ sestavljena tako, kot sem zapisal, ni dvoma, lahko dodam samo še to, da so bili nekateri varnostniki celo močno pod vplivom alkohola, kar so opazili tudi potniki vlaka. (4) Slike predsednika države brez države pa še danes visijo na postajah oz. postajališčih Gradac, Semič, Birčna vas, Kandija, Tržič in morda še kje. (5) Ante Stipanović je užaljen, ker ga imenujem Neslovenec. Ne morem ga imenovati tuječ, ko pa ne vem, ali ima slovensko državljanstvo ali ne. Pa četudi ga ima, zato še ni Slovenec. (6) Kar se tiče najrazličnejših komisij, vem to, da sta bila lansko splošlaj za enak prekresk za stalno suspendirana, po priimkih sodeč, dva Slovencina in začasno, za pol leta, dva Neslovenca, kar je mogoče seveda preveriti.

Po vsem tem pisiju sklepam, da Ante Stipanović želi, da javnost še več zove na njem in njegovih moralnih kvalitetah, zato sem primoran napisati še to zgodbo: Lani je Ante Stipanović napravil prometni prekresk, ker je vozil pod vplivom alkohola. Da bi se izognil roki pravice, je uporabil zveze in poznanstva. S. M. je prosil, da posreduje s po-

močjo H. M., ki ima brata pri policiji, torej naj uniči prijavnico omenjenega prekrška. To lahko dokažeš s pričo. Po njegovem vedenju sklepam, da je prošnja uspela. Ob nastajanju carinskih mejnih prehodov, 8. oktobra lani, je Ante Stipanović obiskal železniško postajo Metlika. Potrepljal je H. M. po ramenu in vprašal po bratu policistu, rekoč: »Kako je z bratom? Res je dober. Moram ga poklicati.« Ker ga telefonično ni dobil, je dejal, da ga bo obiskal.

Moje nadaljnje ugotovitve temeljijo na sledenem: (1) Da je dal Ante Stipanović kot protiuslužno H. M. v stanovanjskem prostoru v Metliki zgraditi in opremiti tuš, ki ga sicer ne bi bilo nikoli, saj namreč v Novem mestu oz. v Bršlju ni večina uslužbenec. Prometne sekcijske nima stranišča in hodi na potrebo v javna železnišča stranišča ali pa v bližnji Slovenijaturist. (2) 11. decembra je vlakovni odpravnik J. K. med 3.30 in 6.00 uro trikrat budil omenjenega kretnika, naj vendor nastopi službo in mu pomaga pri odpravi vlakov. Omenjeni ga je zavračal s kletvicami, kar je kazalo, da je vinjen in da se mu ne gre izpostavljati mrazu -15 stopinj Celzija. (3) Ob pričožnostnem pogovoru mi je sam še železniške postaje Metlika, gospod B. B., potožil glede dela, pogoste vinjenosti in obnašanja omenjenega kretnika. Na moje vprašanje, zakaj reči ne preda odgovornim, mi je vrnili, citiram: »Jože, jaz sem tukaj nemočen, kajti on ima začito pri Anteu, poleg tega pa je njegov brat namestnik šefu policijske postaje Metlika in kaj več, morda ti lahko še...«

Na podlagi prejšnjih ugotovitev sprašujem gospoda Stipanoviča, če s takšnimi dejanji dviguje ugled Slovenskih železnic, kot sam pravi. Da pa se pod prejšnjim pisanjem nisem podpisal s polnim imenom (popolni naslov je v uredništvu), je vzrok to, da imam dva sinova, ki morata še opraviti izpit za železničarja. Vem pa, da imate vi, gospod, zveze in poznanstva vseposvod, pa morda tudi na sodišču, s katerim mi grozite.

JOŽE MOLEK
Slamna vas

5. TEKMOVANJE GODCEV NA DIATONIČNI HARMONIKI

GORNJI LOGATEC — V soboto, 15. avgusta, se bo ob 16. uri pri Narodnem domu v Gornjem Logatcu pričelo tekmovanje godcev na diatonični harmoniki. Tekmovanje bo potekalo po pravilih iz prejšnjih let, z nekaj spremembami: tekmuje se samo v igranju na harmoniko, brez spremljave ali petja, tekmovalci bodo, glede na oceno, prejeli zlato, srebrno ali bronasto listino oz. priznanje za sodelovanje. Tekmovalec, ki bo prejel najvišje število točk, bo razglasen za šampiona tekmovanja in bo posebej nagradjen. Zaradi že rebanja vrstnega reda nastopov naj se tekmovalci javijo prireditelju na prireditevnu prostorju najkasneje do 15. ure. Pisne prijave pošljite na Gasilsko društvo »Tabor«, Tržaška 109, 61370 Logatec, telefonske prijave in informacije pa na tel.: (061) 741-475 in 741-477.

IVAN SOMRAK

nedosegljiv, sedaj pa bi mu menda že lahko kdo stopil na prste in razvozal vse njegove samovoljne malverzacije.

ALOJZ LJUBI
Ždinja vas 7
68222 Otočec

Karlo Jakše

V soboto, 8. avgusta, smo se na kopališču v Prečni svojci, prijatelji in znanci za vedno poslovili od Karla Jakšeta, kateremu je prenhalo biti srce na prisilni in mučni način. Njegovo življenje se je končalo tako, da tega ne bi nihče pričakoval, in to sredi Zagreba. S tem zločinom je prenehal njegova aktivnost v Slovenjem društvu v Zagrebu, v katerem je aktivno deloval za širjenje slovenske kulture.

Karlo je ljubil Slovenijo in ponosen je bil, da je Slovenec. Kot tak se je leta 1941 vključil v delo OF. Je eden od aktivistov in je skupaj z drugimi tovarisi sprijateljil akcijo oziroma prekinitev telefonske zveze med Novim mestom in Ljubljano. To je bilo 22. junija 1941, prav tedaj, ko je italijanski okupator najbolj potreboval telefone zaradi premikov enot, saj se je tistega dne začel napad na Sovjetsko zvezo.

Karlo je bil aktivist OF, borec Dolenskega odreda in 1. slovenske artilerijske brigade, kjer je bil kot tovariš in poveljnik zelo priljubljen. Imel je izreden spomin in je določene dogodke napisal in objavil v Dolenjskem listu ter v drugih prispevkih zgodovine NOB. Po vojni je služboval v JLA kot častnik in to v raznih mestih Jugoslavije, največ pa na Visu kot poveljnik obrambe Visa. Upokojitev je dočakal v Zagrebu. Čeprav je bil daleč od svojega rojstnega kraja, se je vanj vedno rad vračal, med prijetelje in znance.

Karlo bo ostal v spominu vseh, ki so ga imeli radi in ga spoštovali, tako kot je on njih.

IVAN SOMRAK

Alojz Derstvenšek ml.

Opredelil se bom samo na bistvene in še ne objavljene stvari v prejšnjih člankih. Vprašal bi javnost in Stipanoviča, zakaj se Stipanovič v mojem primeru ni ravnal po prometnih in zakonskih predpisih. Zakaj je vse citiral in zaključeval sam, ko pa za to ni bil pristojen.

Vse je bilo že objavljeno v DL št. 36 — 6. 9. 1990, št. 12 — 21. 3. 1991 in št. 23 — 13. 6. 1991. Zakaj me za podano obtožbo ni suspendiral, kot to zahtevajo prometni predpisi. Zakaj mi pri odpisu ni vročil ali poslal delovne knjižice, niti neizplačanim prejemkov. Delovno knjižico je oddal v občinski arhiv.

Ali lahko Stipanovič kot direktor reče: Uvoz na zasedeni tir?! Zakaj ga nihče ne pokliče na odgovornost, ko izkorišča družbo in marsikaterga posameznika za svoj lastni interes. V minulih časih je bil po svoji politični strani res

Nikdar več ne bo vedrega nasmeha, ne bomo se več smejali njegovim šaljivim pripombam, ki so naredile tabornike Odreda treh smrek vrednejše v naravi. Taborniki so ga klicali Olga, saj je imel skoraj vsak tabornik ali tabornica poleg svojega imena še dodatno ime.

Rodil se je 1. marca 1948 v Rovinju pri Studencu. Pri Pionirju v Novem mestu se je izucil za zidarja in bil zaposlen v koparni Sevnica in na radlu Sevnica, kjer se je tudi upokojil. Svoj prosti čas je v prvi vrsti posvetil taborniškemu odredu, saj je bil njegov starščina od leta 1970 do leta 1985. Leta 1981 je Skupščina občine Sevnica ob občinskem prazniku odredu za njegovo 30-letnico podelila priznanje Dušana Kvedra-Tomaža. Lojje je bil organizator tabornov v Posočju 1972 in nato kar deset let organizator tabora v Ankaranu. Bil je sahrist, planiniec, gasilec in brigadir. Leta 1969 je pomagal pri snemanju filma Bitka na Neretvi in za to dobil pisno priznanje. Za starejšino zletov tabornikov Slovenije, ki je bilo leta 1977 na Muti, je prejel priznanje. Planinska zveza Slovenije mu je leta 1976 podelila srebrni znak. Prav tako je dobil priznanja za prizadevnost in ustvarjalnost na delovnih akcijah — tako na delovnišču kot tudi v družbenih dejavnostih. Kozjanski odred je 25. avgusta 1979 na MDA Slovenske Gorice podelil Aloju Derstvenšku naziv udarnika. Dvakrat je tudi sodeloval kot komandan na Gorice, enkrat je bil komandan pri Ptaju. Leta 1980 je prejel posebno priznanje za uspešno in požrtvovalno delo v Zvezni socialistične mladine Slovenije. Zaslужeno je prejel za svoje delo številna priznanja in odlikovanja. Znal je ohraniti dobro voljo, ponuditi lepo besedo in pristeti k prijetni družbi domačinov.

Alojz Derstvenšek je umrl star komaj 44 let, kot invalidski upokojenec. Na kopališču v Sevnici smo se na njegovi poslednji poti z žalostjo v srečih pridružili sorodniki in številni sosedje, občani in prijatelji in seveda častna straža Odreda treh smrek Sevnica.

JANKO BLAS

OSNOVNA ŠOLA TREBNJE

rapisuje

1. dva pomočnika ravnatelja s polovično učno obveznostjo ali z drugim polovičnim pedagoškim delom
  2. vodje podružničnih šol Dobrnič, Šentlovrenc in Dolenja Nemška vas
  3. vodjo enote računovodstvo
- Kandidati za delovno mesto pod 1. in 2. točko morajo imeti strokovno izobrazbo za opravljanje vzgojno-izobraževalnega dela v osnovni šoli. Kandidati za pomočnika ravnatelja pa še 5 let delovnih izkušenj v vzgojno-izobraževalnem delu. Kandidati za vodjo računovodstva morajo imeti V. stopnjo izobrazbe, smer ekonomski tehnik in 5 let delovnih izkušenj. Prijave zbiramo 8 dni od objave razpisa na naslov: Osnovna šola Trebnje, Kridičeva 11. Kandidati bodo o izbiri obveščeni v 30 dneh po objavi razpisa.

PIONIR
vam nudi v najem

PROIZVODNE IN POSLOVNE PROSTORE
na lokaciji Leskovec pri Krškem — TOGREL

Prostori so različnih velikosti in namembnosti, primerni za opravljanje proizvodnih in poslovnih dejavnosti.

Informacije: GIP »Pionir« Novo mesto
Kettejev drevored 37
Novo mesto
tel.: (068) 21-826, (068) 23-686
faks: (068) 21-037

SALON BARV, LAKOV IN KERAMIKE

Vas vabi na otvoritev 17. 8. 1992
ob 10. uri v obrtni coni v Boštanju
(nasproti steklarstva Mlakar).

Barve, laki, razredčila, čistila,
leplila, zaščitna sredstva, bio barve,
brusni material, pleskarsko orodje,
avtoličarski material...

NAJBOLJ PRODAJANO VOZILO V EVROPI NOVI GOLF

- Predplačila z dobavo do 20 dni
- Omejena količina na zalogi
- Promocijski popust 5%

Vozilo novi GOLF si lahko ogledate v soboto 15.8. in nedeljo 16.8. na enem izmed kopališč Kolpi ali v salonu Metlika.

Nudimo Vam tudi vozila AUDI 80 in AUDI 100 ter VW PASSAT.

NOVOTEHNA
AVTOMOBIL

VSE INFORMACIJE IN DODATNA POJASNILA DOBITE PRI MREŽI NOVOTEHNA AVTOMOBILI;
NOVO MESTO, PARTIZANSKA 2, ☎ (068) 28 066 IN METLIKA, c. XV BRIGAD, ☎ (068) 58 197

kolpa d.d.

vam v svojem salonu
v Metliki, Rosalnice 5

nudi kopalniški program KOLPA-SAN, program kuhinjskih korit KOLPA-KER

AKCIJSKA PRODAJA od 10. 8. 1992 do 29. 8. 1992

- 35% popusta na izdelke kopalniškega pohištva AFRODITA ob takojšnjem gotovinskem plačilu, ali na čeke 1+3 s 5% popustom
- 15% popusta na ostali program I. kvalitete KOLPA-SAN in KOLPA-KER ob takojšnjem gotovinskem plačilu ali brez popusta na čeke 1+2
- do 60% popusta od izvoznega programa kadar ter polkrožne tuš kadi (količine omejene), kopalna kad ACAPULCO 180 samo za 11.000,00 SIT vključno z davkom

Poleg programa KOLPA-SAN ter KOLPA-KER pa vam nudimo še po zelo ugodnih cenah keramične ploščice, vodovodne baterije, gumi kable, črpalki Grundfus.

Traktorske plašče 11,2/10-28, cena po kom. 18.240,00 SIT

Traktorske plašče 14,9/13-28, cena po kom. 33.001,00 SIT vključno z davkom.

Pričakujemo vas vsak delovni dan od 8.00 do 18.00, ob sobotah od 8.00 do 12.00.

KOLPA d.d., Metlika, Rosalnice 5
telefon: (068) 58-292, 58-273
telefax: (068) 58-180

GRAMA®
GRANIT - MARMOR
GLAVNI TRG 25 SEVNICA
TEL. 0608/81-669

— OBDELAVA, MONTAŽA IN TRGOVINA
— IZVAJANJE KAMNOŠEŠKIH DEL V GRADBENIŠTVU
— IZDELAVA STOPNIC, POLIC, MIZ, KUHINJSKIH IN GOSTINSKIH DELOVNIH PULTOV
— IZBIRA 60 RAZLIČNIH VRST GRANITA IN MARMORJA

»KOVINAR« Novo mesto
Ljubljanska 28
68000 NOVO MESTO

V Bršljinu (Ljubljanska c 28)

ODDAMO POSLOVNE PROSTORE:

1. prostor, velik cca 32 m² — primeren za gostinsko dejavnost (bistro)
2. prostor, velik cca 340 m² v 1. etaži — primeren za trgovsko, servisno ali poslovno pisarniško dejavnost.

Vaše cenjene ponudbe pričakujemo do 31. 8. 1992.
Podrobnejše informacije lahko dobite po telefonu 22-316 ali osebno na sedežu podjetja Kovinar Novo mesto.

elba

Trgovina na drobno, debelo in inženiring d.o.o.

SODELUJTE V NAGRADNI AKCIJI V MESECU AVGUSTU Z GOTOVINSKIM NAKUPOM NAD 1.000,00 TOLARJEV
31. AVGUSTA BOMO IZZREBALI NAGRADO
OB 2. OBLETNICI TRGOVINE ELBA

ZELO UGODNO!

STIKALA IN VTIČNICE EM LENDAVA

NAGRADA
BTV 35

204,00

282,50

VI NAM — MI VAM

Objavo oglasov v rubriki VI NAM — MI VAM lahko naročite po tel. (068) 23-610 ali po telefaxu: (068) 24-898 do torka do 10. ure.

Turistična agencija

PALČEK
POCENI NA
DOPUST!

7 polpenzionov v hotelu Brioni (A kat.) v Puli samo 160 DEM
3 polni penzioni v hotelu Brioni samo 70 DEM
Otroti imajo 50% popusta!

Tenis zastonji!
Najem apartmaja Punta Verudela — najem apartmaja že od 20 DEM na dan dalje

Informacije: Turistična agencija Palček, tel.: (063) 333-62

PIONIR AVTOHIŠA
Servisno prodajni center
Novo mesto d.d.
Ločna 48
68000 NOVO MESTO

»Če imate težave z Vašim avtomobilom ali potrebujete kakšen kol nasvet v zvezi z Vašim vozilom, potem se oglasite v našem servisno prodajnem centru. Z veseljem Vam bomo prisluhnili in pomagali. V našem servisu vam nudimo kompletne paletne uslug za vaše vozilo

- prodaja novih vozil RENAULT z ugodnostmi
  - tehnični pregledi in registracija vozil
  - prodaja rezervnih delov za vozila RENAULT in dodatne opreme
  - servisiranje vozil RENAULT, VOLKSWAGEN, FIAT, ZASTAVA in LADA
  - kleparska dela in ličarska dela v novi lakirni komori s kvalitetnimi uvozanimi akrilnimi laki za vsa vozila
  - avtoelektričarska dela
  - avtovleka vozil, optični pregledi, centriranje in zamenjava gum, notranja in zunanj zaščita vozil, pranje in čiščenje vozil
  - tapeciranje in predelava dostavnih vozil
- Posebna ponudba:
- vgradnja strešnih oken, alarmnih naprav in avtoradijev po ugodni ceni
  - brezplačna zamenjava pri nas kupljenih avtoplaščev in motornega olja

Delovni čas:
— servis, trgovina z rezervnimi deli in tehnični pregledi
ponedeljek — petek od 7.00 — 19.00
sobota od 7.00 — 13.00
— prodaja osebnih vozil
ponedeljek — petek ..... od 7.00 do 16.00

Vse dodatne informacije dobite po telefonu 068/21-243.

Trgovina Zrno d.o.o.
Gmajna 6, Raka,
tel. (0608) 75-541

vam v svoji trgovini na RANČU nuditi vse za kmetijstvo in gospodinjstvo po ugodnih cenah • rezervne dele za traktorje in kmetijske stroje • kmetijsko mehanizacijo • orodja • umetna gnojila: NPK 10x20x30 po 1.150,00 SIT, NPK 15x15x15 po 900 SIT • škropiva • semena • radensko • pivo • sokove • sladkor • olje • sol • gradbeni material

posebno ugodno: sladkor/vreča 50 kg po 2.950 SIT, cement po 410 SIT, apno (vreča) po 320 SIT, modelarna opeka po 35 SIT, mreže 9/6 po 4.100 SIT, mreže za tlake po 1.350 SIT kom. V ceno je vredan prometni davek.

**SALOMONOV
UGANKAR**

VSAK DRUGI PETEK

Zanke, Uganke, Križanke
za reševalce vseh starosti
IN MNOGO BOGATIH NAGRAD

ČASOPIS, KI VAM PRIHRANI MNOGO
VEČ, KOT STE GA PLAČALI

ASTRA VELETRGOVINA p.o.
Ljubljana, Dunajska 47

Generalni direktor podjetja objavlja naslednje delovno mesto:

KOMERCIALIST NA TERENU — v predstavnosti NOVO MESTO

POGOJI: V. stopnja strokovne izobrazbe komercialno poslovne, ekonomske ali splošne smeri, 6 mesecev delovnih izkušenj, vozniški izpit B kategorije.

Delovno razmerje sklenemo za nedoločen čas, s polnim delovnim časom in poskusnim delom 3 meseca. Pisne ponudbe s priloženimi dokazili o izpolnjevanju objavljenih pogojev naj kandidati pošljajo na naslov: ASTRA Veletrgovina p.o., Ljubljana, Dunajska 47 — Splošno kadrovska služba, v 8 dneh po objavi.

ZAVAROVALNICA TRIGLAV d.d.
Območna enota Krško
Trg Matije Gubca 3, Krško

organizira prodajo poškodovanega vozila v petek, 14. 8. 1992, ob 13.30 v prostorih AMD Sevnica, Glavni trg:

DAIHATSU CHARADE CS TURBO D

Leto izdelave 1990/8
Prevoženih 43.000 km
Izklicna cena 200.000,00 SIT

Oglejte vozila bo istega dne ob 13. uri.
Kavcijo v višini 10% od izklicne cene je treba plačati do pričetka licitacije. Prodaja poteka po načelu: »Oglejano-kupljeno!«, kasnejše reklamacije se ne upoštevajo. Prepis plača kupec.

tedenski koledar

Cetrtek, 13. avgusta - Liljana Petek, 14. avgusta - Anastazija Sloboda, 15. avgusta - Marija Nedelja, 16. avgusta - Rok Ponedeljek, 17. avgusta - Vojko Torek, 18. avgusta - Helena Sreda, 19. avgusta - Marijan LUNINE MENE 13. avgusta ob 11.27 - ščip

kino

BREŽICE: Od 13. do 15.8. (ob 20.30) ameriška drama Doktor. 14. in 15.8. (ob 18.30) ter 16.8. (ob 18.30 in 20.30)

kmetijski stroji

NOVO prikolico za frezo (uporabno tudi za avto) in frezo po delih ugodno prodam. Ilija Dragičić, Podzemelj 26, Gradac, ali na 28-383. 3389

AGROIZBIRA trgovina nudi ugodno akumulatorje vseh vrst, z dveletno garancijo. Primer: 12 V 100 Ah — 6.600, 12V 135 Ah — 12.500, 12 V 140 Ah — 11.900. Gume za traktor 10 - 28 - 18.500, 12,4 - 11 - 28 - vse rezervne dele za traktore Tomo Vinković, IMT, Fiat Store, Univerzal, Ursus, kosičnico BOŠ, noče za kosičnice, vzmeti za obračalnike in pakje itd. V času sejma bo trgovina odprta 15.8. in 16.8. od 9. - 17. ure. Se pripomore Šlavko Prosen, Agroizbira, Smledniška 17, Kranj, (064)324-802. 3393

TRAKTOR Store 402, z 550 delovnimi urami, prodam. 27-974 ali 65-395. 3406

TRAKTOR Kramer, 12 KM, ugodno prodam. (0608)33-313. 3445

KOMBAIN Klas Senator s hedom za koruzo in heder za koruzo za Dijuro Djaković ali Fahr prodam. 56-022. 3464

GORENJSKI SEJEM
KRAJN. 14. — 23. 8. '92

- ŠIROKA POTROŠNJA
- VSE ZA KMETIJSTVO
- AVTOMOBILI

DRUŽINSKI POPUST PRI NAKUPU VSTOPNICE (3 člani)

VEČERNI PROGRAM — PROST VSTOP!

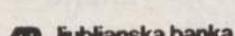

Dolenjska banka d.d.
Novo mesto

SEFI LJUBLJANSKE BANKE — ZA VARNO HRAMBO VAŠIH DRAGOCENOSTI

Najem bančnega sefa predstavlja pravo rešitev za vse, ki si želite zagotoviti varno hrambo svojih dragocenosti, vrednostnih papirjev in drugih pomembnih dokumentov. Na sedežu Ljubljanske banke Dolenjske banke d.d. v Novem mestu, Kettejev drevored 1, je občanom na voljo večje število sefov v štirih različnih velikostih. Sefe lahko najamete za dobo od enega meseca do enega leta, seveda pa je možno najem sefa poljubno podaljšati. Najemnina je odvisna od velikosti in dobe najema sefa. Poslovanje s sefi je možno vsak dan od 7. do 19. ure in ob sobotah od 7. do 12. ure.

Vabimo vas, da se za vse podrobnejše informacije v zvezi s poslovanjem s sefi zglasite osebno na sedežu banke v Novem mestu, Kettejev drevored 1 ali po telefonu 24-213 int. 206.

DOLENJSKI LIST

USTANOVITELJ IN IZDAJATELJ: Dolenjski list Novo mesto, p.o. UREDNIŠTVO: Drago Rustja (direktor in glavni urednik), Marjan Legan (odgovorni urednik), Andrej Bartelj, Mirjana Bezek-Jakše, Bojan Budja, Breda Dušek-Gornik, Anton Jakše, Mojca Leskovšek-Svetle, Zdenka Lindič-Dragaš, Martin Lazar, Milan Markelj (urednik Priloge), Pavel Perc in Ivan Zoran.

IZHAJA ob četrtkih. Posamezna številka 60 tolarjev; narocnina za 3. trimesterje 690 tolarjev; za družbene skupnosti, stranke, delovne organizacije, društva ipd. 1.380 tolarjev; za tujino letno 40 USD ali 70 DEM oz. druga valuta te vrednosti.

OGLASI: 1 cm za ekonomske oglase 1.100 tolarjev, na prvi ali zadnji strani 2.200 tolarjev; za razpisne, licitacijske ipd. 1.250 tolarjev. Mali oglasi do deset besed 700 tolarjev, vsaka nadaljnja beseda 70 tolarjev.

ZIRO RAČUN pri SDK Novo mesto št.: 52100-603-30624. Devizni račun št.: 52100-620-970-25731-128-4405/9 (LB - Dolenjska banka, d.d., Novo mesto).

NASLOV: Dolenjski list, 68001 Novo mesto, Glavni trg 24, p.p. 130. Telefon: uredništvo in računovodstvo (068) 23-606, 24-200; ekonomska propaganda, narocniška služba in fotolaboratori 23-610; mali oglasi in zahvale 24-006; telefax 24-898.

Nenaročenih rokopisov in fotografij ne vracamo. Na podlagi mnenja (št. 23-92), ministrstva za informiranje Republike Slovenije spada Dolenjski list med proizvode informativnega značaja iz 13. točke tarifne številke 3, za katere se plačuje davek od prometa proizvodov po stopnji 5 odst.

Casopisni stavek, prelom in filmi: Grafika Novo mesto, p. o. Tisk: Ljudska pravica, Ljubljana.

ameriški akcijski film Proti soncu. ČRNOMELJ: 13. in 14.8. (ob 21. uri) ameriška gangsterska melodrama Bugsy. 16.8. (ob 21. uri) ameriški akcijski kriminalni film Warshawski.

KRŠKO: 16.8. (ob 18. uri) ameriški kriminalni film Zadnji skavt.

METLIKA: 14.8. (ob 21. uri) ameriška akcijska komedija Warshawski. 16.8. (ob 21. uri) ameriška melodrama Bugsy.

NOVO MESTO: Od 13. do 16.8. (ob 18. uri) ameriška akcijska komedija Zasedovanje moške barabe. Od 13. do 16.8. (ob 20. uri) ameriški akcijski kriminalni film Ricochet. 17. in 18.8. (ob 18. in 20. uri) ameriški erotični film Zandalee. Od 19. do 22.8. (ob 18. in 20. uri) ameriški psihološki triler Prevarana.

R 4 GTL, letnik 1982, prodam. 488. 3449

GOLFD, letnik 1988, prodam. 251. 3451

LADO NIVO, letnik 1987, lepo ohraneno, ugodno prodam. (0608)70-110. 3452

GOLF JGL d, letnik 1984, prodam. 73-075. 3454

R 4 GTL, letnik 1987, in kovinsko cisterno za kurilno olje prodam. 73-075. 3458

Z 101, letnik 1980, prodam. 801 in 44-760. 3460

obvestila

ŽALUZIJE-ROLETE izdelujemo in montiramo po konkurenčnih cenah. (068)44-662. 2797

NESNICE, mlade jarkice, pasme hišne, rjave, stare 4 mesece, opravljena vsa cepljenja, prodajamo po zelo ugodni ceni. Naročila sprejemajo in dajejo vse informacije, kljčejo od 17. do 22. ure vsak dan: Jože Zupančič, Otovec 12, Črnomelj, 52-806, gostilna Jože Cetin, Mostec 46, Dobova, (068)67-578. 3392

KULTIVATOR standard Honda F 400, malo rabljen z priključki (kosičnika, noži), prodam. Zupančič, K Rok 128, Novo mesto. 3421

NAKLADALKO SIP-15, prodam. Kumljan, Jerman vrh 16, Škocjan. 3426

MALO rabljen tresolic hlevskega gnoja prodam. Franc Fabjan, Visejec 28, Hrastje. 3422

OPTIKA Novo mesto Komandanta Staneta 12 tel. 23-110

ZAHVALA

*Zaman je bil tvoj boj,
vsi dnevi upanja in trpljenja,
bolezen je bila močnejša od življenja.*

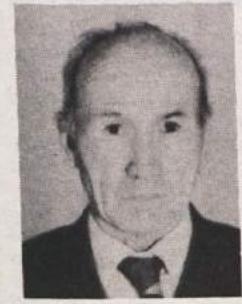
V 63. letu starosti nas je zapustil

JOŽE ZORAN

iz Gor. Kamenja 2

Zahvaljujemo se sorodnikom, sosedom, prijateljem in vsem, ki ste nam v teh težkih trenutkih kakorkoli pomagali ter pokojnika v tako velikem številu pospremili k zadnjemu počitku. Hvala za darovano cvetje, sveče, darovane sv. maše in denarno pomoč. Iskrena hvala gospodu župniku za opravljen obred.

Žaluoči: vsi njegovi

ZAHVALA

*Delo in trpljenje
tvoje je bilo življenje.*

V 81. letu starosti nas je zapustil dragi oče, starec oče in praded

ANTON ŠUKLJE

iz Grabrovca pri Metliki

Zahvaljujemo se vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem ter delovnim organizacijam KZ Metlika, Komet in Domu počitka za pomoč, darovano cvetje in vence ter vsem, ki so ga pospremili na zadnji poti. Posebno se zahvaljujemo GD Grabrovec, obema govornikoma, gospodu župniku in godbenikoma za njihovo sodelovanje pri pogrebski svečanosti.

Žaluoči: vsi njegovi

ZAHVALA

V 50. letu starosti nas je po dolgi bolezni zapustila naša draga žena, marmica, tašča, hči, sestra in tetka

VERONIKA HRIBAR

roj. Benežan

up. med. sestra z Mestnih njiv 12,
Novo mesto

Zahvaljujemo se sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem, ki so nam kakorkoli pomagali, izrekli sožalje in našo dragi v tako velikem številu pospremili v prerani grob. Hvala vsem za cvetje in svečke. Še posebej hvala dr. Kresetovi in sestri Darinki, splošni bolnišnici, internemu oddelku UKC in onkološkemu inštitutu iz Ljubljane, Domu starejših občanov iz Novega mesta, podjetju Evrošped, UNZ in policijski postaji, TO učnemu centru. Hvala gospodu proštu Lapu in spremilcem za lepo opravljen obred in sv. mašo.

Žaluoči: mož Jože, hči Gorana, sin Andrej in Petra ter ostalo sorodstvo

ZAHVALA

V 90. letu starosti nas je zapustila naša draga mama, babica in prababica

ANA BERUS

iz Dolnjega Mraševega

Iskrena zahvala vsem sorodnikom, prijateljem in znancem za izrečeno sožalje in podarjeno cvetje. Posebna zahvala dobrim sosedom Bradačevim za pomoč in lajšanje bolečine. Posebna zahvala gospodu župniku za lepo opravljen obred, karor tudi govorniku Virantu za besede slovesa. Vsem in vsakemu posebej še enkrat prisrčna hvala.

Žaluoči: hčerka Marija z družino ter sinovi Tone, Jože in Franc z družinami

ZAHVALA

V 63. letu starosti nas je po hudi bolezni zapustila naša draga žena, mama, starma, sestra, teta in tašča

MARIJA MEDLE

roj. Vovko

s Sel pri Ratežu 10

Zahvaljujemo se vsem sorodnikom, prijateljem, znancem, delavcem KZ Krka, delavkam HKS in vsem vaščanom za izrečeno sožalje, podarjene vence in vesetransko pomoč. Posebno zahvala smo dolžni Jožetu Vovkotu, dr. Meti Novak, dr. Janezu Kramarju, dr. Borisu Pogačarju, dr. Francu Janežu in vsemu osebju urološkega oddelka. Zahvaljujemo se govorniku Borisu Krhinu in gospodu župniku za lepo opravljen obred.

Žaluoči: vsi njeni

ZAHVALA

Ob nenadni in boleči izgubi našega dragega sina in brata

MARTINA ŠTUKLJA

iz Tribuč pri Črnomlju

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki so ga pospremili na njegovi zadnji poti in bili z nami v teh težkih trenutkih. Hvala tudi g. župniku za opravljen obred.

Vsi njegovi

ZAHVALA

V 83. letu nas je zapustila naša mama

MARIJA POVŠE

z Rateža

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom in sosedom za izraze sožalja in darovane vence. Posebna zahvala Borisu Krhinu za besede slovesa, Ravnohribovim, cerkvenim pevkam in gospodu župniku za lepo opravljen obred.

Žaluoči: vsi njeni

ZAHVALA

V 87. letu starosti me je zapustil dragi mož

FRANC PUGELJ

iz Ždinje vasi 6

Iskreno se zahvaljujemo vsem prijateljem in znancem za izrečeno sožalje in podarjeno cvetje in vence. Posebna zahvala sosedom Kastelčevim in Ljubljevim. Zupniku pa hvala za lepo opravljen obred.

Žaluoči: vsi njegovi

ZAHVALA

Ob izgubi našega moža, očeta, tasta in dedka

STANETA KLANJŠČAKA

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, vaščanom in bivšim sodelavcem Revoza IMV Novo mesto, ki ste mu darovali cvetje, nam izrekli sožalje in ga pospremili na zadnji poti v prerani grob. Posebno se zahvaljujemo gospodu župniku iz Smarjet za opravljen obred.

Šmarjeta, 8.8.92

Žaluoči: žena Majda, Stojan in Miro z družinama, brat Kari z družino in ostalo sorodstvo

Šmarjeta, Maribor, Ljubljana, Postojna

ZAHVALA

Vsem, ki ste jo poznali, sporočamo, da je v 87. letu tiho umrla naša draga mama

ANA ŠTOK

ROJENA BERKOPEC

iz Rumanje vasi 25

Pokopali smo jo v sredo, 5. avgusta, na pokopališču v Vavti vasi. Zahvaljujemo se osoblju 1a oddelka Doma na Bokalcah v Ljubljani za vso skrb in nego ter govorniku g. Štefanu Jakliču za lepe poslovilne besede v imenu ZB in Društva upokojencev Straža.

Žaluoči: sinova Jože in Albin v imenu vsega sorodstva

ZAHVALA

Vsem, ki ste na zadnjo pot spremili našo dragomo, sestro, taščo, svakinjo

FRANCKO UNETIČ

roj. Zagorec

iz Kostanjevice na Krki

izrekamo našo iskreno zahvalo. Posebna hvala velja dr. Tothovi za dobletno zdravljenje, osebju kirurškega oddelka bolnišnice Novo mesto, sosedu g. Rakošetovi, Košakovim, Piskovim za nesobično pomoč, govornici g. Divjakovi, krajevni organizaciji ZZB Kostanjevica na Krki ter Šentjernej, društvu upokojencev, kolektivu OŠ Mojstrana, pevcem, pogrebniškom ter praporščakom. Vsem sorodnikom, prijateljem, znancem ter sosedom se zahvaljujemo za izrečeno ustno in pisno sožalje, podarjeno cvetje in številno spremstvo na njeni zadnji poti. Vsem še enkrat iskrena hvala.

Žaluoči: hčerka Maruša z možem in ostalo sorodstvo

Portret tega tedna

Borut Križ

radi globokega oranža v zadnjem času pri vrhu že poškodovane, tako da gre tu tudi za zavarovalno izkopavanje,« pravi zgornji Borut.

Povsem jasno je bilo, da bo Borut po končani novomeški gimnaziji študiral arheologijo. Za to je pravzaprav najbolj »zaslužno« arheološko izredno bogato Novo mesto. Že kot osnovnošolec je Borut, neposredni potomec znane in stare novomeške družine Bergman, kot delavec pomagal pri izkopavanjih na Znancevih njivah, kijih je, tako kot vsa arheološka izkopavanja v Novem mesu, vodil arheolog Tone Knez. »Celo gimnazijo sem med počitnicami delal pri Knezu na Belotovem vrtu pa na Marofu in Mestnih njivah. Tudi med študijem sem po več mesecih na leto delal pri terenskem arheološkem delu po vsej Sloveniji, tako da sem, ko sem končal študij, imel že kar nekaj prakse.« A ker je bil brez štipendije, obeti za službo niso bili kaj prida. »V tistih letih je bila kadravska politika v novomeški občini mizerna, na kar smo v Klubu novomeških študentov stalno in glasno opozarjali, a pomagalo ni nič, posledice pa mesto in Dolenjska na vseh področjih čuti še danes.« O kadravski štipendiji pa je študent arheologije lahko samo sanjal. Včasih so ga podražili, naj poskuši pri pogrebnu zavodu.

Sprva je na Zavodu delal kot zgodovinar za spomenike NOB in šele nakazano »izsiljevanje«, da bo pač šel drugam, kjer bo lahko delal kot arheolog, kar je Borut ves čas edino hotel biti, je zaledlo. Sveda ob tem, da je bila na Zavodu, kjer je bil takrat samo en arheolog, potreba po nekom, ki bi se ukvarjal z izredno bogato prazgodovinom, velika. In od takrat ima, kar je hotel: dela, da se venu vidi. To, kar se dogaja na Dolenjskem, je celo za arheologe, ki prav hlepajo po čem takem, prehudo. «Tako kot je danes Nemčija gospodarsko pomembna za Evropo, je bila v prazgodovini Dolenjska. Tu je bila železova ruda, takratni prebivalci so jo znali obdelovati in ti predmeti so bili industrijsko blago, ki so ga prodajali po celi Evropi in od vsepovsod predmete vozili sem. Kamor na Dolenjskem zasadis lopato, nateši na sledove nekdanjega bogatega življenja.«

A. BARTELJ

Mednarodni kviz Kolumb in doba odkritij

Zrebanje 31. avgusta v Pionirski knjižnici

NOVO MESTO — Mednarodni knjižni kviz, v katerega je prvci vključena tudi Slovenija, je letos posvečen 500-letnici Kolumbovega odkritja Amerike. Kviz je namenjen vsem mladim, ki se želijo v času počitnic s pomočjo priročnikov, enciklopedij in poslovlovnih knjig sprehoditi skozi stoletja dobe odkritij in spoznati velike može teh davnih časov.

Tekmovanje poteka od maja do septembra, zato, mlađi radovedne, poštite reševanjem. Če še kdo želi reševati kviz, naj pride v Pionirsko knjižnico, kjer bo dobil kviz in vso primerno literaturo za reševanje naloga. Rešitve pa posljite na dopisnici v Pionirsko knjižnico v Novem mestu.

V avli Pionirske knjižnice je tudi boga razstava na temo Kolumb in doba odkritij in zelimo, da si jo ogleda čim več znanja željnih počitnikarjev.

Zrebanje kviza bo v ponedeljek, 31. avgusta, ob 9. uri v prostorih Pionirske knjižnice. Izzrebeli bomo 50 pravilnih odgovorov in v soboto, 5. septembra, bodo izzrebeni reševalci odšli z avtobusom na izlet v neznamo. Glavna nagrada pa bo udeležba enega tekmovalca na republiškem izletu v neznamo, ki bo 17. sept., na dan zlatih knjig. Vsi sodelujoči bodo imeli tudi možnost biti izzrebeni za mednarodno nagrado. En tekmovalec iz Slovenije se bo udeležil mednarodnega bralnega tabora.

SLAVKA KRISTAN

DNEVI PIVA V KANDIJI

NOVO MESTO — Z nastopom ansambla Slak se bo jugri na vrtu restavracije Kandija pričeli dnevi piva, ki bodo letos potekali pod pokroviteljstvom tovarne Krka in Union. V soboto zvečer bo pokusna piva skupaj s salamo velikanco in kuhinji orjakom, za zabavo pa bo poskrbel ansambel Lipa. V nedeljo bo vrt v znamenu ansambla Krt, v ponedeljek in torek bodo igrali Rubini z gostjo Heidi. V sredo, 19. avgusta, in v četrtek bodo obiskovalce teden piva zabavali člani ansambla Doreta Kogovška. V sredo bo še posebej zanimivo pokusiti goča, ki ga bodo skuhali popularni Slovenci: Tof, Serbi in Miša, seveda pa ne bosta manjkala tudi udeleženca lanskega kuhanja, novomeški župan Marjan Dvornik in Vlado Petrovič iz Krke. V petek, 21. avgusta, bo modna revija tovarne Labod z ansamblom Slovenia, in kasnejše bodo veselje na vrtu pripravili člani folklorne skupine Kres in ansambel Tonja Jancarja. Zadnji dan bo igral ansambel Niška Zajca.

Nov film: Ime mi naj bo Krka

Filip Robar-Dorin je začel snemati dokumentarni film o ekološkem stanju (nekdanje) dolenske lepotice — Mrtvi reki povrniti življenje in lepoto

NOVO MESTO — V začetku tedna je novomeški filmski delavec Filip Robar-Dorin začel snemati obsežen dokumentarni film z delovnim naslovom Ime mi naj bo Krka. Film, ki nastaja po scenariju Robarja-Dorina in Aleša Valič, snemajo v produkciji Filmal Pro d.o.o., koproducent pa je dokumentarni program TV Slovenija. Film — gre, kot se da razbrati življenje na slovenskih rekih — naj bi predvajali tudi kot dokumentarec medseča na TV Slovenija.

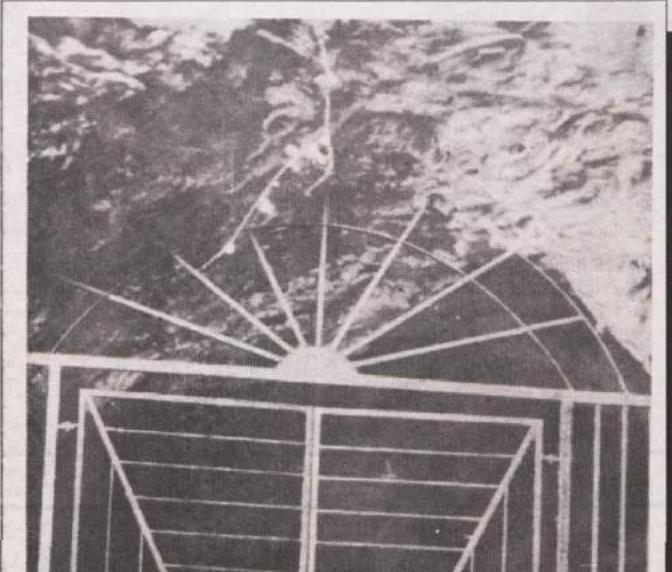
Robar, Novomeščan, ki je, tako kot generacije pred njim in še kakšna za njim, rasel ob Krki in z njim, je snemanje takega filma predlagal že pred leti, vendar takrat za to še ni bilo dovolj posluha. Sedaj pa je snemanje tudi finančno podprt novomeška občina oziroma sekretariat za varstvo okolja in urejanje prostora. »Brez romantiziranja namejam prikazati porazno ekološko stanje Krke in njenih pritokov od izvira do izliva,« pravi Robar. »Film bo namenjen za potrebe šolske mladine pa tudi za osveščanje širše javnosti.«

Ob pripravljanju scenarija je soscenarista Aleša Valič pregledal na kupe raziskav, poročil in člankov, tudi iz naslovnih časopisov, Robar pa je pritegnil tudi številne strokovnjake različnih strok. Zanimivo je, da je novomeški zdravnik dr. Božo Oblak v svoji raziskavi stanja reke Krke že leta 1957 opozoril na smrtno bolezni, ki Krki grozi, če se bo tako imenovani razvoj nadaljeval v tej smeri. Žal so se Oblakove teme slutnje povsem uresničile. »Ko smo preglevali razne podatke in analize, nas je navdih črn pesimizem, vendar je realen. Že v konceptu za snemanje filma smo to nakazali in nekateri ljude so nam oponesli, če da tako prikazana slika Krke ne more vzbudit upov. In jih res

kakovost Krke. Dolgoročno pa je treba Krki, tej nekdanji lepotici in sedaj na smrtni reki povrniti zdravje in lepoto,

to, čistost in milino. In k temu naj bi priporočil tudi Robarjev film Ime mi naj bo Krka.«

A. B.

LEPE NAGRADA ZA DOBRE OPAZOVALCE — »Kje smo pritisnili na sprožile fotoaparata?« smo poimenovali nagradno igro, s katero želimo popestriti poletno mrvilo. In res smo ga. Telefoni v našem uredništvu so neprestano zvonili. Ugibanj je bilo veliko in večina bralcev je bilo prepričana, da smo fotografijo posneli v Logu pri Sevnici. Že v torek dopoldne se je oglasila tudi lastnica posnetega dela stanovanjske hiše v Bršljinu, Pepca Jakše, in bila prepričljiva. »Slikali ste moj balkon,« je dejala in si tako prislužila nagrado. »Na Dolenjski list je naročen sin Jernej, prva pa ga prebereta midva z možem,« je potem, ko je zvedela, da je nagrada njena, pojasnila Jakšetova. Fotografijo tega tedenja je posnel naš novinar, kje je pritisnil na sprožile fotoaparata, pa morate uganiti vi. Pravila igre so enostavna, nagrada — zložljivo vrtno garnituro, vredno 12 tisočakov in kupljeno v Jelovici, si boste prislužili tako, da boste v naše uredništvo po tel. 23-610 čimprej sporočili, kje je nastala zgornja fotografija. Nagrada bo vaša, če boste prvi sporočili podatke o posneti fotografiji in da ste ali boste postali naročnik Dolenjskega lista. Mi vas čakamo in nagrade tudi.

Filip Robar-Dorin (desni) pri snemanju v Novem mestu

ne more. Vendar mislim, da moramo najprej razbiti iluzije in stvari postaviti na njihovo mesto. Šele ko bomo ugledali pravo, dejansko stanje Krke, bomo, osveščeni, lahko učinkovito ukrepali.«

Pri filmu nameravajo Robar uporabiti prijem izvrstnih britanskih režiserjev dokumentarcev, ko ugledni strokovnjaki na kolikor se le da poljuden način predstavijo problem. V Robarjevem filmu o Krki bo eden teh strokovnjakov mag. Jorg Hodalj. »S tem filmom bi rad dosegel, da se bomo začeli osveščeni boriti za Krko, za reko, ki je sedaj mrtva in onečesačena, a je dolgo bila in bi spet lahko postala ena najlepših rek v Evropi.« V petih letih bi lahko po Robarjevem mnenju za 50 do 75 odst. izboljšali

Žreb je sodelovanje pri oblikovanju lestvice Studia D in Dolenjskega lista dodelil nagrado Igonu Kavšku iz Gotne vasi. Nagrajencu čestitamo! Lestvica je ta teden takšna:

- Cvet pod planinami — ANS. NAGELJ
- (1) Lepa naša domovina — ANS. SLOVENIJA
- (3) Po Dolenjski — PETER FINK
- (4) Gorjuski stric — SLOVENSKI KVINTET
- (5) Moja zidanica — ANS. LOZGETA SLAKA
- (6) Pleničke je prala — ANS. JOŽETA ŠUMAHA
- (7) Oče, voščimo ti — ALFI NIPIČ IN NJEGOV MUZIKANTI
- (8) Uspavanka — ANS. TONIJA ISKRE
- (9) 10 Spet smo se skupaj zbrali — ANS. BR. POLJANŠEK
- (10) Lojtca — PIHALNI ORK. TREBNJE

Prelog za prihodnji teden: Bog živi naj vašo hišo — FANTJE Z VSEH VETROV

KUPON \$1.32
Glasujem za: .....
Moj naslov: .....

Kupone pošljite na naslov: Studio D, p.p. 103, 68000 Novo mesto

»Vojni zločinec« Levstik se vrača

»Nedokazani in nekaznovani vojni zločinec« Vinko Levstik, doma s Hudega Konca pri Sv. Gregorju v ribniški občini, pride domov 23. avgusta

Zdaj je gotovo, da bo Vinko Levstik, »nedokazani in nekaznovani vojni zločinec«, prišel v Slovenijo v nedeljo, 23. avgusta. Ob 6. uri zjutraj bo prestolj italijansko-slovensko mejo na mednarodnem mejnem prehodu Rožni dolini. Namen njegovega enodnevnega obiska je, kot sam pravi, dvojen: obiskal bo Živečo mater, ki ima 90 let, in se poklonil žrtvam vojnemu na Rogu.

Ugibanj, zakaj prihaja v domovino, ni ne konča ne kraja. Po nekaterih odgovorev smo se podali kar k njemu, v Novo Gorico, kjer ima hotel Palace.

• Zoper vas še ni vložena obtožnica javnega tožilca Drobniča. Pač pa je bil leta 1981 proti vam začet in potem ustavljen postopek.

• Ne, zoper mene po koncu enoumaja še ni bila vložena nobena obtožnica. Prvi in edini prekovalni postopek se je začel in končal v letih 1981/82 na temelju kazenske ovadbe UDBe oziroma njene ljubljanskega načelnika Ivana Eržena. Preiskavo so naslednje leto prekinili z obrazložitvijo, da jaz in moja skupina — vsega pet oseb — nismo dosegli. Na odločbo sem se pritožil prek mojega — po uradni liniji določenega — odvetnika Miha Kozinca (v Drnovškovi vladni zdaj ministra za pravosodje), želi, da se postopek izvede do konca, da naj me obsojijo ali pa oprostijo, glede na to, da očitanih dejanj nisem storil. Ponudil sem možnost, naj me pridejo zaslišat v Gorico, pa so to

možnost zavrnili. Trdim, da je bila omenjena sodna preiskava zrežirana po stalinističnem vzorcu. Za to imam pravijo, da so proti meni pričale pod pritiski UDBe.«

• Zakaj ste dopustili, da vas dolžjo vekaj, za kar sami pravite, da niste krivi. Zakaj se niste obrnili na mednarodne ustanove?

• Zakaj bi moral jaz po svetu dokazovati, da nisem storil očitanih dejanj, če mi jih ni dokazala komunistična oblast? Čakal sem, da bo nova sodna oblast, ki sicer še deluje po starem jugoslovenskem komunističnem kazenskem zakoniku, na pobudo demokratov.

• Ministr Bavčar vam zagotavlja, da vas bo slovenska policija pustila pri miru in ne bo ukrepala proti vam, če le boste imeli v redu dokumente. Mu zaupate?

• Upam, da bo notranji minister tokat bolj korekten do mene, kot je bil po svojem v Janševem obisku pri meni v Gorici. Takrat je bil nanju izvršen hud pritisk iz vlade. Da sta se obiskovali, sta pač morala potlačiti mene. V Mladini sta me »svinjsko napadla«. V takratnem enoumaju sem ju opravljeval in jima verjal. Pričakoval sem, da bosta pozneje to popravila. Toda do danes še nič!!! Najbolj me je zabolelo, ko sta mi hotela pod taknit, da naj bi bil jaz Ertolv agent in naj bi jaz javil udib za njun obisk pri meni. Sicer je bila cena Janševega obiska pri meni dosti višja kot Bayčarjeva. Ob predstavitvi Premikov v Steverjanu je povedal, da je bil njegov obisk pri meni dosti bolj obremenilen na procesu JBTZ, kot tisto, kar mu je vojska očitala (kraja zaupnih dokumentov).«

VOJKO CUDER
(Primorske novice)

Halo, tukaj je bralec »Dolenjica«!

Slabe ceste še vedno glavna tema klicev - Javno vprašanje metliškim birokratom - Invalidi brez ključa na avtobusni postaji - Pohvala

V četrtek zvečer je bil naš dežurni telefon kar vroč od vaših klicev. Najprej se je oglašil Ivan Venetič iz Vrčic in počeo, da se v teh sušnih dneh kar dušijo v prahu, ki ga na makadamski cesti skozi vas povzročajo avtomobili, še zlasti pa kombiji in tovornjaki Gozdnega gospodarstva, ki se za prošnjo in za opozorila ne zmenijo dosti, čeprav bi lahko vozili tudi drugod. Najbolj je bilo seveda, če bi cesto skozi vas asfaltirali, a za to nihče poskrbi. Vaščani že razmišljajo o protestni akciji.

V zvezu s cesto, tisto, do Škocjanja do Lakenc, je klical tudi Stanko iz Pivke. Polna lukenj in grebenov je, z nje se dviga prah, okoliškim prebivalcem pa pritisk. »Zdaj zdaj bo zakipelo,« opozarja Stanko, ki ima tudi priponome na vzdrževalca javne razsvetljave, ki žarnic ne zamenja takoj, ko pregradio. Cestne probleme imajo tudi v Mršči vasi, nam

Halo, tukaj Dolenjski list!

Novinarji Dolenjskega lista si želimo v bodoče več sodelovanja z bralecem. Vemo, da je težko pisati, zato pa je lažje telefonirati. Če vas kaj žuli, če bi radi kaj spremnili, morda koga pohvalili, ali pa opozorili na zanimiv dogodek iz domačih krajev. Prisluhnili vam bomo, zapisali, morda dali kakšen nasvet, poiskali odgovor na vaše vprašanje ali kaj podobnega. **Poklicete nas lahko vsak četrtek zvečer, med 20. in 21. uro na telefon (068) 23-606. Eden od dežurnih novinarjev vam bo rad prisluhniti.**

KLIC V SILI

NOVO MESTO — V četrtek, 13. avgusta, bo na vaš klic pri telefonu 23-304 čakala pedagoginja Marija Gabrijelčič.

T. J.